

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

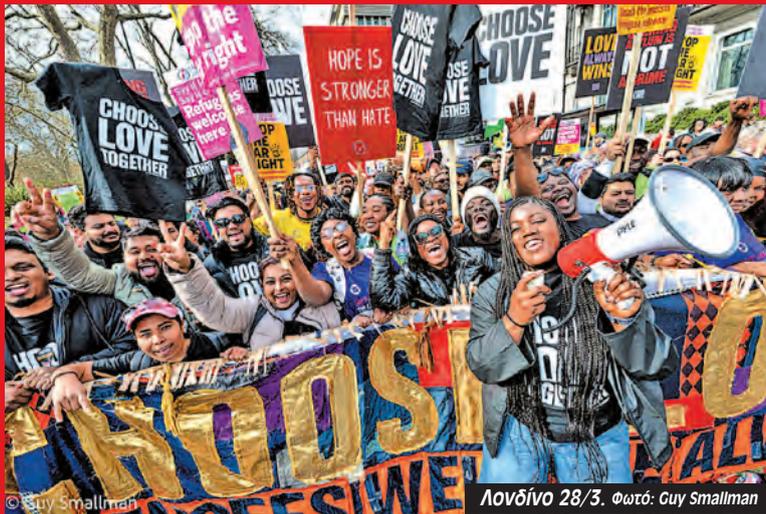
No 1716, 1 Απρίλη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Μινεσότα 28/3. Φωτό: CBS News

Λονδίνο 28/3. Φωτό: Guy Smallman

**Παγκόσμιος
ξεσηκωμός ενάντια
στο σύστημα που
σπέρνει πόλεμο,
φτώχεια, ρατσισμό**

ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ

28 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Γιώργος Πίτσας

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026
21-24 ΜΑΗ
Πάντειο
Αθήνα

Φεσιβαίη επαναστατικών ιδεών
**Για ν' αλλιάξουμε
τον κόσμο**

Οργανιστεί από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026
Διεθνής συνάντηση

σελ. 20

**6η Συνδιάσκεψη
ΑΝΤΑΡΣΥΑ**
για την εργατική απερίθωτη
και την αντικαπιταλιστική
ανάτροπή

Αθήνα 4-5 Απριλίου 2026

**ΚΑΤΩ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ**
**ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΛΟΚΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
ΕΞΩ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ & ΤΟ ΝΑΤΟ**

www.antarsya.gr

Γυρίστε στις σελίδες 12, 13

Ανοιχτά του Σπλιτ στην Κροατία, αφού παρέμεινε τέσσερις μέρες στην Σούδα, κατέληξε τελικά το αεροπλανοφόρο «USS Gerald R. Ford»!

Το αεροπλανοφόρο είχε αγκυροβολήσει στη Σούδα προκειμένου να επισκευάσει μεγάλες ζημιές που προκλήθηκαν μετά την πυρκαγιά που ξέσπασε σε αυτό, καθώς επιχειρούσε στο Ιράν. Με το αμερικάνικο πολεμικό ναυτικό να διεξάγει έρευνα για πιθανή δολιοφθορά/σαμποτάζ από τους ναύτες του πλοίου που επιχειρεί ασταμάτητα για έντεκα μήνες αναβάλλοντας επανειλημμένα την ημερομηνία επιστροφής τους.

Όπως διαβάζουμε ανάμεσα σε άλλα στην Καθημερινή στο ρεπορτάζ του Β. Νέδου: «Σύμ-

Αεροπλανοφόρο “Τζέραλντ Φορντ” –όπου φύγει, φύγει

φωνα με ορισμένες πληροφορίες, ένας από τους λόγους που οδήγησαν στον απόπλου του «Gerald R. Ford» από τη Σούδα, ήταν το γεγονός ότι εμφανιζόταν προβληματικό το ενδεχόμενο εξόδου των περίπου 4.500 μελών του πληρώματος του αεροπλανοφόρου στην πόλη των Χανίων. Οι αντιαμερικανικές διαδηλώσεις στη Σούδα ήταν αρκετά μακριά από το Μαράθι, όπου βρισκόταν ελλιμενισμένο το αεροπλανοφόρο, ωστόσο φαίνεται ότι οι Αμερικανοί έκριναν πως η κατάσταση στην πόλη

των Χανίων δεν επέτρεπε να δοθούν άδειες εξόδου στο πλήρωμα κατά ομάδες, προκειμένου να αποφευχθεί πιθανή ένταση με μέλη των ομάδων που διαμαρτύρονται στην ευρύτερη περιοχή κατά της αμερικανικής παρουσίας στη Σούδα... Η μετακίνηση του αεροπλανοφόρου φαίνεται, πάντως, να εξυπηρετεί την ανάγκη αφενός της αποσυμπίεσης των μελών του πληρώματος... αφετέρου της συνέχισης των ερευνών... χωρίς τη διαρκή κατάσταση επιφυλακής στην οποία εκ των πραγμάτων είναι οι αμερικανικές μονάδες όταν βρίσκονται στη Σούδα».

νικές μονάδες όταν βρίσκονται στη Σούδα».

Το γεγονός από μόνο του αναδεικνύει την τε-

ράστια αντίθεση ανάμεσα στην ελληνική εμπλοκή της κυβέρνησης Μητσοτάκη και στην ευρύτατη αντίθεση των εργαζομένων, της νεολαίας και της πλειοψηφίας του λαού σε αυτήν. Αποτελεί μια νίκη και απόδειξη της δύναμης του αντιπολεμικού κινήματος που στις 28 Μάρτη διαδήλωσε κατά εκατομμύρια σε χιλιάδες πόλεις στις ΗΠΑ και σε όλο τον κόσμο αλλά και στην ίδια τη Σούδα όπου οργανώθηκε παγκρήτιο συλλαλητήριο. Κλιμακώνουμε για να σταματήσει η ελληνική συμμετοχή στον πόλεμο, να κλείσει η βάση της Σούδας και όλες οι αμερικανικές βάσεις!

Το θράσος αποτελεί ίδιον χαρακτηριστικό του ελληνικού εφοπλιστικού κεφαλαίου και της κυβέρνησης Μητσοτάκη που εκπροσωπεί με προσήλωση τα συμφέροντά του.

Αυτό αναδείχτηκε πολλαπλά μέσα στην προηγούμενη εβδομάδα με προεξέχον το γεγονός της τηλεφωνικής επικοινωνίας του υπ.Εξ της Ελλάδας Γεραπετρίτη με τον υπ.Εξ. του Ιράν Αραγκτσι μετά από πρωτοβουλία του πρώτου.

Σύμφωνα με το υπ.Εξ. «η συζήτηση επικεντρώθηκε στην κατάσταση στην ευρύτερη Μέση Ανατολή. Ο κ. Γεραπετρίτης τόνισε «την ανάγκη για διπλωματική λύση και για πλήρη σεβασμό του Διεθνούς Δικαίου και της ελευθερίας της ναυσιπλοΐας». Σύμφωνα με την ΕΡΤ, «Μεταξύ άλλων, ο Γ. Γεραπετρίτης τόνισε ότι η Ελλάδα δεν νοείται να θεωρείται εχθρός του Ιράν και επεσήμανε την ιδιαίτερη ευαισθησία που έχει η χώρα μας στο γεγονός ότι πάρα πολλά πλοία ελληνικά έχουν εγκλωβιστεί στον Περσικό και ότι θα πρέπει να διασφαλιστεί η ασφάλεια των πλοίων και των πληρωμάτων...».

Από την πλευρά τους το υπ.Εξ και η πρεσβεία του Ιράν ανακοίνωσαν ότι στη συνομιλία «ο Αραγκτσι αναφερόμενος στα εγκλήματα ΗΠΑ-Ισραήλ κατά τη διάρκεια της 30ήμερης στρατιωτικής επίθεσης κατά του Ιράν, υπενθύμισε την ευθύνη όλων των κρατών να καταδικάσουν τις παράνομες επιθέσεις και τις κατάφωρες παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου». Τόνισε ότι «η ανασφάλεια στο Στενό του Ορμούζ είναι άμεσο αποτέλεσμα της στρατιωτικής επιθετικότητας των ΗΠΑ και του σιωνιστικού καθεστώτος κατά του Ιράν» και ότι είναι «νομική υποχρέωση των χωρών, βάσει του διεθνούς δικαίου, να αποτρέπουν τη χρήση της επικράτειας και των δυνατοτήτων τους από επιτιθέμενα μέρη για τον σχεδιασμό, την υποστήριξη και την εκτέλεση επιθετικών επιχειρήσεων κατά άλλων

Γεραπετρίτης, Δένδιας, Μητσοτάκης Όλα για τους εφοπλιστές

κρατών». Το ιρανικό πρακτορείο ειδήσεων Tasnim σημείωσε ότι η Τεχεράνη «προειδοποιεί την Ελλάδα να αποφεύγει την υποβολή της αμερικανο-ισραηλινής επιθετικότητας».

Ο «κλάδος ελαίας» του Γεραπετρίτη προς το Ιράν έχει τόση αξία όσο και το «νόμπελ ειρήνης» που διεκδικούσε μέχρι πρότινος ο Τραμπ: Η ελληνική κυβέρνηση, ένα μήνα μετά από το ξεκίνημα του πολέμου, δεν έχει καταδικάσει την (εν μέσω συνομιλιών και χωρίς καν την έγκριση του ΟΗΕ) αιφνιδιαστική αμερικανοϊσραηλινή επίθεση στο Ιράν. Ενώ έχει καταδικάσει τις αντεπιθέσεις του Ιράν στις αμερικανικές βάσεις και το Ισραήλ. Με την εκκίνηση του πολέμου, αμέσως ο **Μητσοτάκης** στήριξε ανοιχτά τα ψέματα του Τραμπ και του **Νετανιάχου** δηλώνοντας ότι η «σταθερότητα» στην περιοχή «προϋποθέτει τον αποτελεσματικό έλεγχο του πυρηνικού και βαλλιστικού προγράμματος του Ιράν, ώστε να αποτραπεί η απόκτηση πυρηνικού όπλου».

Για τον Αρχηγό ΓΕΕΘΑ **Χούση** και τη συνέντευξή του στη BILD, τι να πούμε, προς στιγμή, νομίζαμε ότι μιλούσε ο επιτελάρχης του ισραηλινού στρατού: «...γιατί ξεκίνησε αυτός ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή; Να σας υπενθυμίσω ότι πριν από τις 7 Οκτωβρίου 2023, υπήρχε μια κατάσταση όπου ένα έθνος, στην προκειμένη περίπτωση το Ισραήλ, αντιμετώπιζε εντός των συνόρων του καθημερινές επιθέσεις που προέρχονταν από το Ιράν και τους “δоруφόρους” του. Και αυτό ήταν ένα μεγάλο μήνυμα για τη διεθνή κοινότητα: ότι υπάρχει ένα έθνος που θέλει να καταστρέψει ένα άλλο ιστορικό έθνος... Και αυτό είναι κάτι που το

Ισραήλ και οι σύμμαχοι κατάλαβαν και ξεκίνησαν όλο αυτόν τον πόλεμο. Γιατί; Γιατί αν τον εγκατέλειπαν... θα γινόταν, (το Ιράν) ας πούμε, μια πυρηνική απειλή. Αυτός ο πόλεμος ξεκίνησε με αυτό το μεγάλο όραμα για να καταστρέψουν όλες τις απειλές που δεν σχετίζονται άμεσα με το Ισραήλ αλλά που σχετίζονται με τη διεθνή κοινότητα...».

Εμπλοκή

Φυσικά, η εμπλοκή της Ελλάδας στον πόλεμο δεν περιορίζεται στις δηλώσεις και τα «μεγάλα οράματα» της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας. Στη Σαουδική Αραβία οι ελληνικές συστοιχίες των Πάτριот που εκτελούν το «πατριωτικό τους καθήκον» προστατεύοντας την Aramco έβαλαν κατά ιρανικών πυραύλων. Οι αμερικανικές βάσεις στην Σούδα και την υπόλοιπη Ελλάδα χρησιμοποιούνται ως βασικό ορμητήριο του πολέμου και στον τωρινό και στον περσινό πόλεμο των 12 ημερών εναντίον του Ιράν -ενώ στο ενδιάμεσο η Ελλάδα καταψήφισε στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ την άρση των κυρώσεων κατά του Ιράν. Οι σημερινές ισραηλινές επιθέσεις εναντίον πυρηνικών και άλλων υποδομών του Ιράν, ήδη από το 2010, δοκιμάστηκαν στο Αιγαίο σε αλληπάλληλες κοινές ελληνοϊσραηλινές ασκήσεις.

Μετά από όλα αυτά αντί η κυβέρνηση Μητσοτάκη να πει ένα «ευχαριστώ» που το Ιράν δεν έχει ακόμη στοχοποιήσει τη Σούδα, κουνάει το δάχτυλο περί «Διεθνούς Δικαίου», χαρακτηρίζει «αδιανόητο η Ελλάδα να θεωρείται εχθρός του Ιράν» και διαμαρτύρεται γιατί η ιρανική κυβέρνηση αντιμετωπίζει τα ελληνικά

τάνκερ και φορτηγά πλοία που έχουν εγκλωβιστεί στα Στενά του Ορμούζ ως συμμαχικά των ΗΠΑ και του Ισραήλ!

Ο ελεεινός Γεραπετρίτης επικοινωνήσε τηλεφωνικά με τον Αραγκτσι για να εκφράσει την «ιδιαίτερη ευαισθησία» του, όχι ας πούμε για τις 168 δολοφονημένες μαθήτριες του αμερικανικού βομβαρδισμού του σχολείου στην Τεχεράνη, αλλά για τα ελληνικά δεξαμενόπλοια. Μια «ευαισθησία» που δεν έχει να κάνει με τους ναυτεργάτες αλλά με τα κέρδη των εφοπλιστών καθώς όπως καταγγέλλει η ΠΕΝΕΝ «στον φλεγόμενο Περσικό κόλπο, έναν μήνα μετά την επίθεση ΗΠΑ-Ισραήλ, εξακολουθούν να παραμένουν 134 πλοία, ελληνικά και ελληνοκρήτα, θέτοντας σε θανάσιμο κίνδυνο περισσότερους από 3.200 Έλληνες και ξένους Ναυτεργάτες που εργάζονται σε αυτά».

Από αυτά, κάποια βρίσκονται αγκυροβολημένα σε αραβικά λιμάνια, αλλά σύμφωνα με το BBC, «αρκετά πλοία που δεν έχουν σχέση με το Ιράν έχουν αγκυροβολήσει στα λιμάνια της χώρας, μεταξύ των οποίων και πλοία που ανήκουν σε ελληνικές εταιρείες». Κάποια άλλα επιχειρούν να περάσουν τα στενά. Σύμφωνα με το France24, από τα 138 πλοία που έχουν περάσει τα στενά του Ορμούζ (από την αρχή του πολέμου μέχρι τις 23/3) αμέσως μετά τα ιρανικά ακολουθούν σε αριθμό δεύτερα τα ελληνικά και τρίτα τα κινέζικα. Ορισμένα περνάνε τα στενά μετά από συμφωνίες με φιλικές προς το Ιράν κυβερνήσεις, αλλά παζαρεύουν με την ιρανική κυβέρνηση για να πάρουν άδεια και άλλα περνάνε ως «πλοία-φαντάσματα».

Πρωτοπόροι εδώ και δεκαετίες στο να σπάνε αποκλεισμούς και εμπόργκο παίζοντας με τις ζωές των ναυτεργατών οι Έλληνες εφοπλιστές, στέλνουν τα τάνκερ τους να περνάνε τα στενά απενεργοποιώντας τα συστήματα εντοπισμού τους. Ήδη όπως αναφέρουν τα διεθνή μέσα, ο **Προκοπίου** της Dynacom Tankers Management Ltd. με έδρα την Αθήνα, έχει περάσει τρία τάνκερ.

Τη σύνδεση ανάμεσα στην κυβέρνηση Μητσοτάκη, το ελληνικό κράτος και τα εφοπλιστικά συμφέροντα, ανέδειξε με αφοπλιστική ειλικρίνεια ο «τσάρος» των εξοπλισμών **Δένδιας**, μιλώντας την προηγούμενη εβδομάδα σε εκδήλωση με αφορμή τη «δωρεά» ενός αξονικού τομογράφου στο Ναυτικό Νοσοκομείο Αθηνών από τον εφοπλιστή **Αγγελάκο**:

«Ο ελληνικός εφοπλισμός, διάγει λαμπρές ημέρες κερδών, και χάρη στον Νόμο 27/1975 η Πατρίδα έχει αποποιηθεί σε μεγάλο βαθμό την προνομία της φορολόγησης των κερδών της εφοπλιστικής δραστηριότητας. Πολλοί εκ των Ελλήνων εφοπλιστών, ο κ. Αγγελάκος είναι το λαμπρό παράδειγμα, αναφέρθηκε σε άλλους, Ξαναλέω, δεν θα πάω στον κατάλογο γιατί είναι μακρύς, βοηθούν τις Ένοπλες Δυνάμεις, αρκετοί όμως δεν το πράττουν. Αναμένουμε, εντίμως, και από αυτούς. Τα πλοία μας τα οποία αυτή τη στιγμή είναι στην Ερυθρά Θάλασσα, είναι ανοικτά από την Κύπρο, θα είναι αύριο το πρωί ο Θεός ξέρει πού, θα είναι πάντοτε εκεί όμως για να προστατεύουν και τα πλοία με ελληνική σημαία και τα ελληνοκρήτα πλοία. Χρειαζόμαστε όμως κι εμείς τη δική τους συνεισφορά και τη δική τους βοήθεια, διότι το υστέρημα του Έλληνα φορολογούμενου δεν μπορεί να καλύψει τα πάντα...».

Γιώργος Πίπτας

28 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Βουλιάζουν στα αδιέξοδά τους - Να τους βυθίσουμε!

Ο πόλεμος των ΗΠΑ ενάντια στο Ιράν συμπλήρωσε τέσσερις βδομάδες και μέσα σε αυτό το διάστημα έχει αναδείξει δραματικά τα αδιέξοδα όχι μόνο του Τραμπ, αλλά και των συμμάχων του και όλου του βάρβαρου συστήματος που υπηρετούν.

Αυτή η διαπίστωση γράφτηκε με τεράστια γράμματα χάρη στα συλλαλητήρια που έσπασαν όλα τα ρεκόρ μέσα στις ίδιες τις ΗΠΑ. Το θρυλικό αντιπολεμικό κίνημα στο πλευρό του Βιετνάμ χρειάστηκε πολλά χρόνια για να φτάσει να πλημμυρίζει τους δρόμους και να στείλει τον Νίξον στη δίνη του σκανδάλου Γουότεργκέιτ. Τώρα ο Τραμπ είδε εκατομμύρια να

διαδηλώνουν μέσα σε λίγες βδομάδες και να ετοιμάζουν Γενική Απεργία στις ΗΠΑ την Πρωτομαγιά!

Μαζική οργή

Δεν είναι «μόνο» η μαζική οργή που πολιορκεί τον Πρόεδρο του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και τον εγκλωβίζει σε αδιέξοδο. Το υπόβαθρο για τα αδιέξοδα είναι η μακρόσυρτη συστημική κρίση που κάνει τις αγορές να αγωνίζονται σε κάθε κίνηση του Τραμπ. Κάθε κλιμάκωση των επιθέσεων κατά του Ιράν μεταφράζεται σε άνοδο της τιμής του πετρελίου και πτώση των μετοχών στα χρηματιστήρια. Και κάθε κρίση πανικού στις χρηματαγορές μεγαλώνει τον κίνδυνο να σκάσουν οι φούσκες της κερδοσκοπίας και να βυθιστεί η παγκόσμια οικονομία σε μια νέα κρίση χρέους όπως το 2008.

Έχουν περάσει σχεδόν είκοσι χρόνια από τότε και καμιά «ανάκαμψη» δεν έχει καταφέρει να σβήσει αυτήν την απειλή. Αντίθετα, δίπλα στις υπερχρεωμένες χώρες της «περιφέρειας» που τότε τις έλεγαν υποτιμητικά PIGs (Πορτογαλία, Ιρλανδία, Ελλάδα), τώρα κινδυνεύει η Γαλλία, η Ιταλία, οι ίδιες οι ΗΠΑ, η καρδιά του παγκόσμιου καπιταλισμού και του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Για τον ελληνικό καπιταλισμό, μια τέτοια προοπτική είναι εφιαλτική. Κι όμως, ο Μητσοτάκης επιμένει στο πλευρό του Τραμπ και του Νετανιάχου κλιμακώνοντας την ελληνική εμπλοκή στην ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα. Πρώτα ήταν οι φρεγάτες και τα F-16, τάχα για την «προστασία της Κύπρου» στην πράξη για την ενίσχυση του Ισραήλ. Ύστερα οι Πάτριот στη Σαουδική Αραβία για την προστασία της Αραμκο και των εφοπλιστών. Και τώρα οι Πάτριот στην Κάρπαθο και στη Θράκη «προστατεύουν τη Βουλγαρία και την Τουρκία, από την ανατολική Θράκη ως το Ιντσιρλίκ».

Κάθε πύραυλος είναι άλλο ένα πλήγμα στα μεροκάματά μας, ό,τι και να λέει ο Μητσοτάκης για τον κατώτατο μισθό. Τα ροκανίζει η ακρίβεια που απογειώνεται, τα λεηλατούν οι πολεμικές βιομηχανίες και απειλούν να τα αποτελειώσουν ξανά οι τραπεζίτες με τις φούσκες τους.

Τα συλλαλητήρια της 28 Μάρτη εδώ σε συντονισμό με τον διεθνή ξεσηκωμό είναι ένα πολύτιμο βήμα για να κλιμακώσουμε την αντίσταση. Αν στις ΗΠΑ ετοιμάζονται για Γενική Απεργία την Πρωτομαγιά, εδώ μπορούμε να βουλιάξουμε τον Μητσοτάκη, τους Πλεύρηδες και τους Γεωργιάδηδες που νομίζουν ότι θα κρύψουν την καταστροφική μανία τους πίσω από ρατσιστικά παραληρήματα κατά προσφύγων και μεταναστών.

Κλιμακώνουμε κινηματικά, κλιμακώνουμε αντικαπιταλιστικά δυναμώνοντας την ΑΝΤΑΡΣΥΑ που φτάνει στην Συνδιάσκεψή της αυτό το Σαββατοκύριακο. Και χαράζουμε την προοπτική για το Σοσιαλισμό με την επαναστατική στρατηγική και τις ιδέες του Μαρξισμού στο τετραήμερο φεστιβάλ του Μάη. Μέχρι τη νίκη!

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Διεθνής ξεσηκωμός

Τη μεγαλύτερη κινητοποίηση στην ιστορία των ΗΠΑ κατέγραψαν τα συλλαλητήρια No Kings το Σάββατο 28 Μάρτη. Η εκτίμηση για τον αριθμό των διαδηλωτών ξεπερνούσε τα 8 εκατομμύρια όσο ακόμα ήταν σε εξέλιξη πολλές από τις διαδηλώσεις κι άλλες αναμενόταν να γίνουν μέσα στην ημέρα. Την επόμενη, πολλά από τα δημοσιεύματα μιλούσαν για 9 εκατομμύρια σε 3.300 σημεία της χώρας.

Τα συλλαλητήρια έβαλαν στο στόχαστρο την κυβέρνηση Τραμπ και όλες τις επιθέσεις της. Το ICE και τα ρατσιστικά του πογκρόμ, τον πόλεμο στο Ιράν, τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, τους πλούσιους βιαστές του κυκλώματος Επστάιν.

Μία από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκε στο Σεντ Πολ της Μινεσότα, το κέντρο αυτού του κινήματος, όπου συγκεντρώθηκαν πάνω από 200 χιλιάδες διαδηλωτές/ριες. Ο Μπρους Σπρίνγκστιν ερμήνευσε το «Streets of Minneapolis», ένα τραγούδι που έγραψε ενάντια στη δολοφονία της Ρενέ Γκουντ και του Άλεξ Πρέτι από πράκτορες του ICE στη Μινεάπολις τον Ιανουάριο, η ηθοποιός Τζέιν Φόντα διάβασε μια δήλωση της Μπρέντα, της συζύγου της Ρενέ Γκουντ. Η Τζόαν Μπάεζ με τον Τομ Μορέλο και την Μάγκι Ρότζερς τραγούδησαν το Times Are A' Changing του Μπομπ Ντύλαν. Όπως είπε ο Σπρίνγκστιν στο πλήθος, «τα έβαλαν με τη λάθος πόλη».

Στην Ουάσιγκτον οι διαδηλωτές βάδισαν προς τη στρατιωτική βάση όπου βρίσκεται ο Στίβεν Μίλερ, ο αξιωματούχος του Λευκού Οίκου που επιβλέπει την εκστρατεία μαζικών απελάσεων, με το σύνθημα «Στίβεν Μίλερ πρέπει να φύγει, είμαστε έξω από την πόρτα σου». Μια Παλαιστινιακή σημαία 3 μέτρων υψώθηκε στο μνημείο του Λίνκολν. «Οι περισσότεροι Αμερικανοί δεν γνωρίζουν ότι τα χρήματα από τους φόρους μας χρησιμοποιούνται για να επιδοτούν τη βία», δήλωσε ο Χαζάμι Μπαρμάδα στο Socialist Worker. «Αυτό συμβαίνει ενώ πολλοί Αμερικανοί δεν έχουν τα μέσα να πληρώσουν για στέγαση, γάλα, σχολείο ή υγειονομική περίθαλψη. Οι τιμές συνεχίζουν να ανεβαίνουν καθώς βοηθάμε το Ισραήλ στους πολέμους του».

Ο Έρικ Φρετζ μίλησε στην αδελφή μας εφημερίδα, μετά τη διαδήλωση της Νέας Υόρκης: «Η πορεία χρειάστηκε να καταλάβει δύο λεωφόρους για να φτάσει στο κέντρο της πόλης. Η Hands-Off NYC, η συμμαχία που οργάνωσε τη διαδήλωση στη Νέα Υόρκη, υπολογίζει τη συμμετοχή στα 350.000 άτομα. Παρότι η πανεθνική καμπάνια οργάνωσε τις κινητοποιήσεις υπό το γενικό «Όχι βασιλιάδες», όλα τα διαφορετικά ζητήματα κατά του Τραμπ τέθηκαν εκεί».

Συνέχεια στη σελ. 8

Παγιδευμένος στον βάρβαρο πόλεμο που ξεκίνησε

Εκινώντας τον ιμπεριαλιστικό του πόλεμο ενάντια στο Ιράν ο Τραμπ έλεγε ότι ο στόχος του ήταν να προκαλέσει κρίση και ανατροπή του ιρανικού καθεστώτος. Μόλις πέντε εβδομάδες μετά βρίσκεται ο ίδιος αντιμέτωπος με μια βαθιά πολιτική κρίση στην καρδιά του παγκόσμιου καπιταλισμού, κρίση που θα μπορούσε να συγκριθεί μόνο με αυτήν που προκάλεσε ο πόλεμος στο Βιετνάμ. Μπροστά μας εξελίσσεται ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα του πώς ένας βάρβαρος ιμπεριαλιστικός πόλεμος όχι μόνο μπορεί αλλά και πρέπει, όπως σημείωνε ο Λένιν στις αρχές του περασμένου αιώνα, να μετατραπεί σε ταξικό πόλεμο ενάντια στα αφεντικά του πλανήτη.

Μια μεγάλη διαφορά είναι ότι στο Βιετνάμ χρειάστηκε να περάσουν πέντε χρόνια πολεμικής εμπλοκής και χιλιάδες αμερικάνοι νεκροί φαντάροι για να αρχίσει αυτό να συμβαίνει. Σήμερα, χρειάστηκε μόλις ένας μήνας από τις 28 Φλεβάρη στις 28 Μάρτη για να πραγματοποιηθεί η μεγαλύτερη κινητοποίηση σε ολόκληρη την ιστορία των ΗΠΑ με εννέα εκατομμύρια ανθρώπους να διαδηλώνουν ταυτόχρονα σε όλες τις ΗΠΑ - και άλλο ένα εκατομμύριο να διαδηλώνει στους δρόμους του Λονδίνου, της Ρώμης του Παρισιού και των άλλων ευρωπαϊκών πόλεων.

Ο Τραμπ και μαζί του ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός έχει πιαστεί στην φάκα που ο ίδιος έστησε σε μια ακόμη απόπειρα να αποκαταστήσει την τρεκλίζουσα αμερικάνικη ηγεμονία στον πλανήτη, με ένα «σύντομο πόλεμο» στη Μέση Ανατολή -παρά τις αποτυχίες των δύο προηγούμενων αποπειρών στο Ιράκ και το Αφγανιστάν. Αλλά το τουλάχιστον ατυχές σχέδιο να γίνει «σε τέσσερις-πεντε μέρες» το Ιράν η Βενεζουέλα της Μέσης Ανατολής δεν λειτούργησε. Κι έτσι τώρα ο Τραμπ και μαζί του ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός βρίσκεται σε μια μέγερη.

Από τη μια πιέζεται να κλιμακώσει τον πόλεμο προκειμένου να δείξει μια πραγματική μερική ή έστω πλασματική «νίκη» προκειμένου να διασώσει το γόητρο του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Και από την άλλη πιέζεται να τον σταματήσει καθώς κάθε μέρα πολέμου που περνάει απειλεί να βυθίσει τον αμερικάνικο και μαζί του τον παγκόσμιο καπιταλισμό σε μια ολοένα και βαθύτερη οικονομική, πολιτική, κοινωνική κρίση:

Η τιμή του πετρελαίου ανέβηκε ξανά στα 116 δολάρια το βαρέλι με τον επικεφαλής του American Petroleum Institute να δηλώνει ότι η «η μόνη πραγματική λύση» είναι το άνοιγμα των Στενών του Ορμούζ. Το παγκόσμιο εμπορικό σύστημα βιώνει τις «χειρότερες διαταραχές των τελευταίων 80 ετών» προειδοποίησε η επικεφαλής του ΠΟΕ. Ο ΟΟΣΑ προβλέπει ότι ο πληθωρισμός στις ΗΠΑ και σε όλο τον κόσμο θα υπερδιπλασιαστεί μέχρι το τέλος της χρονιάς. Με το που άνοιξαν τα χρηματιστήρια την περασμένη Δευτέρα όλοι οι δείκτες του αμερικάνικου χρηματιστηρίου συνέχισαν να καταρρέουν παρασέρνοντας παντού τις αγορές. (Στην

Ελλάδα η κεφαλαιοποίηση της αγοράς υποχώρησε κατά 17 δις. ευρώ σε ένα μήνα). Προκειμένου να συγκρατήσουν τις τιμές, οι ΗΠΑ, μετά το ιρανικό, εκδώσαν απαλλαγή διάρκειας 30 ημερών από τις κυρώσεις και στο ρωσικό πετρέλαιο με την Ινδία, την Ταϊλάνδη, τις Φιλιππίνες, την Ινδονησία, το Βιετνάμ και άλλες χώρες να σπεύδουν να κλείσουν συμφωνίες για αγορά ρωσικού πετρελαίου.

Οι καθημερινές αντιφατικές δηλώσεις του Τραμπ περί πολέμου και ειρήνης, καθώς μένει μια εβδομάδα μέχρι τη λήξη του τελεσίγραφου που έχει αποστείλει στο Ιράν, για τις 6 Απρίλη (να συναινέσει στα «15 σημεία» που έχει θέσει αλλιώς θα βομβαρδίσει όλες τις υποδομές του) δεν έχουν να κάνουν απλά με την «ιδιοσυγκρασία» του αλλά με το τεράστιο αδιέξοδο στο οποίο έχει περιέλθει το οποίο εντείνεται από την έλλειψη συνεργασίας εκ μέρους του Ιράν.

Το ιρανικό καθεστώς έχει αντιληφθεί ότι, παρά την αμερικανοϊσραηλινή υπεροπλία, έχει το πάνω χέρι σε αυτόν τον πόλεμο και αρκετά εργαλεία: τον έλεγχο των Στενών του Ορμούζ, τη δυνατότητά του να απαντάει στα χτυπήματα σε μια μεγάλη ακτίνα -κάνοντας το δικό του πρόβλημα, πρόβλημα της Μέσης Ανατολής και ολόκληρου του πλανήτη. Και κυρίως έχοντας τη γνώση ότι αν οι ΗΠΑ επιχειρήσουν να εμπλακούν σε ένα μακρύ χερσαίο πόλεμο δεν πρόκειται να πετύχουν στο Ιράν κάτι παραπάνω από αυτό που πέτυχαν στο Αφγανιστάν εναντίον των Ταλιμπάν και των ταπεινών τους καλίζικοφ.

Άσος στο μανίκι

Οι δύο συμβολικές ρίψεις πυραύλων από τους Χούθι στην Υεμένη προς το Ισραήλ και κυρίως η απειλή τους ότι θα κλείσει ξανά τα στενά Μπαμπ Ελ Μαντέμ στην Ερυθρά Θάλασσα - αν στον πόλεμο εμπλακούν άμεσα η Σαουδική Αραβία ή άλλες χώρες του Κόλπου αλλά και σε περίπτωση που οι ΗΠΑ κλιμακώσουν στο Ιράν -είναι ένας ακόμη άσος στο μανίκι που μπορεί να τινάξει στον αέρα τις «αγορές».

Επιπλέον, το Ιράν δεν φαίνεται διατεθειμένο να κάνει το λάθος που έκανε πέρσι το καλοκαίρι και φέτος τον Γενάρη, να συρθεί δηλαδή σε γρήγορες συνομιλίες με τις ΗΠΑ για να δεχτεί μια ακόμη αφινδιαστική επίθεση. Η μεγάλη καταστροφή που έχουν ήδη προκαλέσει στη χώρα οι αμερικανοϊσραηλινές επιθέσεις (τουλάχιστον 1.500 είναι οι νεκροί άμαχοι, άγνωστος ο αριθμός των νεκρών στρατιωτών, χιλιάδες οι τραυματίες και 3,2 εκατομμύρια οι εκτοπισμένοι) αλλά και η ευθεία απειλή με τα δολοφονικά χτυπήματα στην ηγεσία, έχουν αλλάξει το πώς αυτή βλέπει τα πράγματα σε σύγκριση με τον περσινό πόλεμο των 12 ημερών. Γνωρίζει επίσης ότι η ολοένα και μεγαλύτερη αντίθεση ενάντια στον πόλεμο στο εσωτερικό των ΗΠΑ λειτουργεί σαν καταλύτης σε όλα τα παραπάνω. Οι προπαγανδιστικές εικόνες με τους ιρανικούς πυραύλους στολισμένους με «αφιερώσεις» στον Έπσταϊν είναι χαρακτηριστικές.

Έτσι, η διακυβέρνηση Τραμπ μοιάζει να προσανατολίζεται στο να συνεχίσει τον πόλεμο πριν τον τελειώσει. Αυτό υποδηλώνουν οι δηλώσεις των αμερικάνων αξιωματούχων που συνιστούν λίγη ακόμη «υπομονή» προς τις αγορές. Ο υπ. Εξ. των ΗΠΑ Ρούμπιο είπε στους ομολόγους του της G7 ότι «ο πόλεμος με το Ιράν θα μπορούσε να τελειώσει μέσα σε μερικές εβδομάδες». Ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ, Τζέι Ντι Βανς σχολιάζοντας την άνοδο των τιμών δήλωσε ότι «αυτή είναι μια πολύ, πολύ προσωρινή αντίδραση σε αυτό που τελικά θα είναι μια βραχυπρόθεσμη σύγκρουση. Δεν μας ενδιαφέρει να είμαστε στο Ιράν σε ένα χρόνο, δύο χρόνια από τώρα».

Το με ποιο τρόπο και με τι σκοπό οι ΗΠΑ θα επιλέξουν να πιέσουν περαιτέρω το Ιράν δεν είναι ακόμη σαφές. Η αποστολή 10.000 επιπλέον αμερικάνων πεζοναυτών και αλεξιπτωτιστών, στους 50.000 στρατιώτες που σταθμεύουν στη Μέση Ανατολή, προκειμένου να συμμετάσχουν σε καταδρομικές επιθέσεις (είτε στο νησί Χαργκ στο βορρά, είτε στα Στενά του Ορμούζ και τα νησάκια του, είτε στα βουνά στα οποία κρύβεται το απεμπλουρισμένο ουράνιο σύμφωνο με τις αμερικανικές δηλώσεις και διαρροές) ανοίγουν την προοπτική για μεγαλύτερη επιμύηση του πολέμου, κάνουν δυσκολότερη την απεμπλοκή και συνεπάγονται απώλειες.

Από την άλλη, μια υλοποίηση των απειλών Τραμπ, ότι θα βομβαρδίσει τις ενεργειακές υποδομές και τις μονάδες αφαλάτωσης του Ιράν οδηγώντας μια χώρα 90 εκατομμυρίων ανθρώ-

πων σε καταστροφή συνοδεύεται από την ιρανική απειλή να απαντήσει με το ίδιο νόμισμα στις χώρες του Κόλπου. Το φλερτάρισμα με την ιδέα οι ΗΠΑ «απλά» να διαλύσουν τις υποδομές του Ιράν και να αποσυρθούν (έχοντάς το αφήσει αποδυναμωμένο όπως έγινε με το Ιράκ στον Πόλεμο του Κόλπου το 1991) δεν βγάζει από το αδιέξοδο. Άμεσα μπορεί να προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημιά στις χώρες του Κόλπου και στην παγκόσμια οικονομία αν το Ιράν κάνει πράξη τις απειλές του. Και μακροπρόθεσμα, το τι ακολούθησε στο Ιράκ μετά τον πόλεμο του 1991 αποτελεί μάλλον παράδειγμα προς αποφυγή.

Ένα συνδυασμό και των δύο απειλών θα ήθελε σίγουρα το Ισραήλ, που σε αντίθεση με τις ΗΠΑ έχει ξεκάθαρη στρατηγική, τον συνεχή πόλεμο στη Μέση Ανατολή. Και πιέζει όπως μπορεί σε αυτήν την κατεύθυνση. Ο Νετανιάχου δεν περίμενε να λήξει το τελεσίγραφο του Τραμπ για να βομβαρδίσει την περασμένη εβδομάδα (τρεις φορές) τις πυρηνικές εγκαταστάσεις του Ιράν και άλλες ενεργειακές υποδομές προκαλώντας μπλακ άουτ σε διάφορα σημεία στη χώρα -ενώ κλιμακώνει τη χερσαία επίθεση στον Λίβανο. «Είπα ότι θα αλλάξουμε το πρόσωπο της Μέσης Ανατολής, και το κάναμε. Έχουμε επίσης αλλάξει το δόγμα ασφαλείας μας: ξεκινάμε, επιτιθέμεθα και επιχειρούμε βαθιά σε εχθρικό έδαφος... Στον νότιο Λίβανο... Στη Συρία από την κορυφογραμμή Χερμόν μέχρι το Γιαρμούκ. Στην Γάζα, κατέχοντας πάνω από το μισό έδαφος».

Την Δευτέρα 23 Μάρτη, στην πρώτη μέρα της κύριας δίκης για το έγκλημα στα Τέμπη, στη Λάρισα, η κυβέρνηση της ΝΔ φρόντισε να ξαναδώσει ένα ξεκάθαρο μήνυμα: αυτή η δίκη θα γίνει με τους όρους που θέλει η κυβέρνηση για να έχει και το αποτέλεσμα που θέλει η κυβέρνηση. Δηλαδή, την συγκάλυψη των κυβερνητικών ευθυνών και των πολιτικών της ιδιωτικοποίησης του σιδηροδρόμου, την ατιμωρησία των κυβερνητικών υπευθύνων και την «τιμωρία», για τα «μάτια του κόσμου», κάποιων «μικρών ψαριών».

Έξω από την δικαστική αίθουσα υπήρχαν παρατεταγμένες δεκάδες κλούβες των ΜΑΤ και εκατοντάδες ΜΑΤατζήδες για να «αντιμετωπίσουν» την κινητοποίηση εργατικών σωματείων, φοιτητικών συλλόγων και κόσμου που απαιτούσαν «δικαιοσύνη για τα 57 θύματα». Μέσα στη δικαστική αίθουσα, «το φιάσκο της αίθουσας», όπως χαρακτηρίστηκε η εικόνα κοροϊδίας και απαξίωσης των συγγενών των θυμάτων και των δικηγόρων τους, ήταν μία ακόμα αισχρή, συνειδητή και σχεδιασμένη πράξη κυβερνητικής συγκάλυψης του ίδιου του εγκλήματος και απαξίωσης της ίδιας της δίκης.

Με ανακοίνωσή του ο Σύλλογος Συγγενών Θυμάτων κατήγγειλε την κυβέρνηση της ΝΔ πως: «Τρία χρόνια μετά, η κυβέρνηση συνεχίζει τον εμπαιγμό και την κοροϊδία απέναντι σε όλους τους συγγενείς. Αυτό έδειξε η πρώτη μέρα διεξαγωγής της μεγάλης δίκης: Οι εικόνες συνωστισμού, οι δικηγόροι χωρίς έδρανα και η προσβολή της μνήμης των νεκρών μας μέσα στην ίδια τη δικαστική αίθουσα, δεν ήταν ένα «οργανωτικό λάθος». Ήταν ένας συνειδητός σχεδιασμός αποκλεισμού. Η κυβέρνηση είχε στη διάθεσή της τρία χρόνια και όλα τα δεδομένα (αριθμός παραγόντων, δικηγόρων κατηγορουμένων, κ.τ.λ.) για να προετοιμάσει, να σχεδιάσει και να διαμορφώσει κατάλληλα κάποια αίθουσα για να φιλοξενήσει τη μεγάλη δίκη. Ωστόσο, η πραγματικότητα δείχνει ότι σκόπιμα απαξιώνεται η σημασία της δίκης. Η όλη προετοιμασία έχει γίνει στο γόνατο. Δαπανήθηκαν 1.200.000 ευρώ για 250 καρέκλες «στοιβαγμένες», με αποκλεισμένους το κοινό και τους δημοσιογράφους αλλά και τους συνηγόρους των οικογενειών να κάθονται ακόμη και στο εδώλιο των κατηγορουμένων ή να παραμένουν όρθιοι. Αποκαλύπτεται ότι το κράτος επιχειρεί να διεξάγει ουσιαστικά μια δίκη κεκλεισμένων των θυρών, μακριά από τα μάτια της κοινωνίας. Απαιτούμε την άμεση αλλαγή του χώρου ώστε να διασφαλιστεί η αξιοπρεπής παρουσία όλων των συγγενών, των δικηγόρων μας και των ΜΜΕ. Η δικαιοσύνη δεν χωράει σε «εκπτώσεις» και στενά δωμάτια. Συνεχίζουμε τον αγώνα μας με όλο τον κόσμο που στις 28 Φεβρουαρίου έδειξε ότι δεν επιτρέπει να συγκλυθεί αυτό το έγκλημα και απαιτεί

28/2, Πανεργατική απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΟΧΙ ΔΙΚΗ-ΚΟΥΚΟΥΛΩΜΑ

Στη φυλακή οι δολοφόνοι των Τεμπών

την καταδίκη των ενόχων όσο ψηλά και κι αν φτάνουν. Που ήταν μαζί μας και τη Δευτέρα 23 Μαρτίου, αναδεικνύοντας ακόμα πιο πλατιά την απαράδεκτη μεθόδευση κράτους και κυβέρνησης. Το έγκλημα των Τεμπών δεν θα ξεχαστεί. Δεν θα συγκαλυφθεί! Συνεχίζουμε τη μάχη αποκάλυψης όλων των αιτιών και ενόχων για το έγκλημα! Για να μην υπάρξουν άλλα Τέμπη!».

Παρέμβαση

«Θα φωνάζουμε δεν έχω οξυγόνο, όπως τα παιδιά μας;» δήλωνε μια συγγενής θύματος όταν η πρόεδρος του δικαστηρίου επιδεικτικά αδιαφορούσε για όλη αυτή την κατάσταση και επέμενε να ξεκινήσει η δίκη. Η μόνη συγγνώμη που ζήτησε ήταν γιατί δεν δουλεύανε ούτε τα μικρόφωνα... Αν δεν υπήρχε η δυναμική παρέμβαση των δικηγόρων δεν θα συναινούσε στην διακοπή μέχρι να δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες για να γίνει η δίκη την Τετάρτη 1 Απρίλη.

Ο, «για τα μάτια», υπουργός Δικαιοσύνης Φλωρίδης έτρεξε να δικαιολογήσει αυτή την ξεφτίλα ως «πρόβλημα ταξιοθεσίας»: «δεν έγινε σωστή είσοδος των συντελεστών, με αποτέλεσμα να μπουν άνθρωποι που δεν ήταν δικηγόροι και 100 δικηγόροι να μην έχουν θέσεις». Αμέσως μετά, και ακόμα χειρότερα, η ηγεσία της δικαστικής εξουσίας, όπως αποτυπώνεται στην κατάπυστη ανακοίνωση του Αρείου Πάγου, βρήκε «ενόχους» τους «αγανακτισμένους πολίτες», δηλαδή τους συγγενείς των θυμάτων και τον κόσμο που παλεύει για «δικαιοσύνη»:

«Στη δίκη αυτή δεν αρμόζουν φαινόμενα “αγανακτισμένων δήθεν πολιτών”, που ουδεμία σχέση έχουν με την υπόθεση, μη όντες διάδικοι, οι οποίοι απειλούν τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα των δικαστών, ούτε κραυγές ορισμένων, ευτυχώς ελάχιστων, παραγόντων της δίκης...». Κυβέρνηση και η δικαστική εξουσία προαναγγέλλουν μία δίκη «κεκλεισμένων των θυρών» και χωρίς ουσιαστική δημοσιογραφική κάλυψη.

Το πόσο ψέματα ήταν οι διαβεβαιώσεις του Φλωρίδη για την «καταλληλότητα της αίθουσας» και της «μεγαλύτερης αίθουσας δικαστηρίου στην Ευρώπη», φάνηκε από την αρχιτεκτονική ανάλυση που έκανε η ΕΔΑΠΟ (Επιτροπή Διερεύνησης Ανεξάρτητων Πραγματογνομώνων Οικογενειών) για την αίθουσα της δίκης όπως την παρουσίασε η "Εφ. Συν": από έναν ενιαίο χώρο περίπου 735 τ.μ. έμειναν «ωφέλιμα» μόνο 284 τ.μ. καθώς τα 450 τ.μ. αναλώθηκαν, με τη βοήθεια γυψοσανίδων, σε βοηθητικούς χώρους.

Το ιστορικό της διαμόρφωσης της δικαστικής αίθουσας είναι ενδεικτικό. Σύμφωνα με την "Εφ. Συν", τον Μάρτιο του 2024 το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας αποφασίζει να παραχωρήσει δωρεάν στο Ταμείο Χρηματοδοτήσεων Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑΧΔΙΚ) το Συνεδριακό Κέντρο του στο συγκρότημα «ΓΑΙ-ΟΠΟΛΙΣ» (πρώην ΤΕΙ Λάρισας), «προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως δικαστικό κατάστημα για την εκδίκαση της υπόθεσης του δυστυχήματος των

Τεμπών, σε α' και β' βαθμό, σύμφωνα με την πρόταση του υπουργού Δικαιοσύνης». Με νεότερες αποφάσεις τον Απρίλιο και τον Μάιο του 2024, το ΤΑΧΔΙΚ εγκρίνει τον προϋπολογισμό των διαμορφώσεων στο ύψος του 1,1 εκατομμυρίου. Έγγραφα πηγαίνουν κι έρχονται για να καταλήξουν στην Περιφέρεια Θεσσαλίας για την ανάθεση του έργου. Στα έγγραφα ορίζεται ότι εντολές για την διαμόρφωση της αίθουσας δίνει το υπουργείο Δικαιοσύνης. Τον Ιούνιο του 2024, η Περιφέρεια Θεσσαλίας εγκρίνει τη μελέτη και τα τεύχη δημοπράτησης. Θα γίνει χωρίς διαγωνισμό αλλά με πρόσκληση σε εταιρείες, διότι «η νέα δικαστική αίθουσα πρέπει να έχει περαιωθεί μέχρι την αρχή του νέου δικαστικού έτους», δηλαδή τον Σεπτέμβριο του 2024.

Η σύμβαση υπογράφεται τελικά στις 26 Σεπτεμβρίου 2024 με προθεσμία να τελειώσει το έργο σε δύο μήνες και ποινικές ρήτρες για τυχόν καθυστέρηση. Ο Νοέμβριος περνάει και αντί το έργο να τελειώσει, αρχίζει ο μαραθώνιος των παρατάσεων. Φτάνει Ιούλιος του 2025, έχουν δοθεί ήδη 3 παρατάσεις στην προθεσμία ολοκλήρωσης αλλά και Ανακεφαλαιωτικός Πίνακας που δικαιολογεί την αύξηση του κόστους. Έτσι, προκύπτει Συμπληρωματική Σύμβαση, η συνολική δαπάνη φτάνει στο 1,6 εκατ. και ημερομηνία ολοκλήρωσης ορίζεται 6 μήνες αργότερα, τον Ιανουάριο του 2026. Όπως αποκάλυψε το ΜΕΓΑ, το

κόστος της αίθουσας ξεπερνά, τελικά, το 1,6 εκατομμύριο. Ενδεικτικά, για τον εξαερισμό στην δικαστική αίθουσα χρειάστηκαν 60.000 ενώ για τον κλιματισμό 95.000. Για τα 4 κλιματιστικά «ντουλάπες» δόθηκαν 13.000, για τα έδρανα 15.600, για τον δικαστικό θώκο 19.000, για το εδώλιο των κατηγορουμένων και βαψίματα, από τα 40.708 που προβλέπονταν στην αρχική σύμβαση, το κόστος έφτασε στα 75.692, ενώ διπλάσιο είναι και το ποσό για την εγκατάσταση πυρανίχνευσης: από τα 6.500 της αρχικής σύμβασης, με τις αναθεωρήσεις έφτασε τις 13.000. Στην έναρξη της δίκης δεν δουλεύανε ούτε τα μικρόφωνα... «φάγανε, φάγανε, φάγανε»...

Ακόμα και αν σε αυτή την δίκη, με την ευθύνη της κυβέρνησης της ΝΔ, δεν δικάζονται «πολιτικά πρόσωπα» αυτή είναι πολύ σημαντική και θα πρέπει το κίνημα, που βγήκε κατά εκατομμύρια στους δρόμους, να εξασφαλίσει ότι θα διεξαχθεί όχι με τους όρους που θέλει η κυβέρνηση αλλά με τους όρους που επιβάλει μία «δίκαιη δίκη».

Είναι σημαντική γιατί στο πλάι των συγγενών, το μαζικό και απεργιακό «κίνημα των Τεμπών» κατάφερε να ανοίξει το δρόμο για να γίνει η δίκη, γιατί μέσα από την ακροαματική διαδικασία θα «βγουν στη φόρα» όλα τα κυβερνητικά σκάνδαλα της ιδιωτικοποίησης του σιδηροδρόμου, οι ευθύνες της Hellenic Train αλλά και τα κυβερνητικά σκάνδαλα της συγκάλυψης. Γιατί είναι τέτοια η έκταση της κρίσης, της διαφθοράς, της εμπλοκής στα σκάνδαλα αυτής της κυβέρνησης και τέτοια η οργή του κόσμου που όπως φάνηκε και στη δίκη των ιδιωτών για το σκάνδαλο των υποκλοπών, όσο «καλή θέληση» και να έχει η δικαστική εξουσία δύσκολα μπορεί να τα «κουκουλώσει» χωρίς να εμπλέξει «πολιτικά πρόσωπα» και την κυβέρνηση.

Απαιτούμε μία «δίκαιη δίκη» ανοιχτή στο κόσμο. Μπορούμε να τα εξασφαλίσουμε. Υπάρχει το παράδειγμα της δίκης της Χρυσής Αυγής. Και τότε οι μεθοδεύσεις ήταν για μία δίκη στο περιθώριο σε μία μικρή και ακατάλληλη αίθουσα στις φυλακές Κορυδαλλού. Χρειάστηκε επίμονος και διαρκής αγώνας και των δικηγόρων της πολιτικής αγωγής και των συγγενών των θυμάτων και του αντιφασιστικού κινήματος για να «μεταφερθεί» η δίκη στο Εφετείο. Η δίκη της Χρυσής Αυγής έγινε στο κέντρο της Αθήνας και η παρουσία του αντιφασιστικού κινήματος μέσα και έξω από την δικαστική αίθουσα έπαιξε καθοριστικό ρόλο να μπει και να παραμείνει στη φυλακή η ηγεσία της ναζιστικής συμμορίας.

Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη. Κάτω η κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων και της συγκάλυψης. Στη φυλακή όλα τα «πολιτικά πρόσωπα» - ηθικοί αυτουργοί στο έγκλημα των Τεμπών.

Γιώργος Ράγκος

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ
ΑΓ. ΟΛΓΑ

Αποδοκιμασία Γεωργιάδη

Την Τρίτη 31 Μάρτη σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας προχώρησαν οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου Αγία Όλγα ενάντια στην επίσκεψη του υπουργού-δολοφόνου της Υγείας, Άδωνι Γεωργιάδη για τα εγκαίνια των νέων ΤΕΠ.

«Η κυβέρνηση κάνει ό,τι μπορεί για να διαλύσει το δημόσιο σύστημα Υγείας», γράφει η προκήρυξη της Ανατροπής-Συμμαχία Εργαζομένων, σχήματος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς μέσα στο νοσοκομείο. «Υποστελεχωμένα νοσοκομεία, με κουρασμένο προσωπικό που κάνει τα πάντα για να εξυπηρετεί τους ασθενείς, με τεράστιες ελλείψεις. Τα οφειλόμενα ρεπό είναι εκατοντάδες με τις κόντρα βάρδιες να δίνουν και να παίρνουν», συνεχίζει.

«Οι απειλές σε συναδέλφους και η προσπάθεια επιβολής κλίματος τρομοκρατίας και βασιλείας, ενώ οι μετακινήσεις από τμήμα σε τμήμα έχουν καταστήσει ρουτίνα. Η επιβολή στέρησης μισθού 5 ημερών σε συνάδελφο μετά από ΕΔΕ είναι η τελευταία πράξη αυταρχισμού που συνέβη στο νοσοκομείο μας. Επιπλέον η διοίκηση θεώρησε σωστό να δωρίσει 3 οργανικές θέσεις παθολογοανατομίας για ειδικευμένους στην ΥΠΕ. Στην εφημερία της 7ης Μαρτίου η κατάσταση ήταν πολεμική μιας και έγιναν σχεδόν 80 εισαγωγές από τα περιστατικά που έφερνε το ΕΚΑΒ ενώ αναπύχθηκαν γύρω στα 20 ράντζα για να νοσηλεύσουν ασθενείς. Τα ΤΕΠ δέχτηκαν 500 περιστατικά. Γιατροί, νοσηλευτές και όλες οι λοιπές ειδικότητες λειτούργησαν κάτω από εξαντλητικές συνθήκες. Αυτήν την κατάσταση προσπαθεί να ωραιοποιήσει το Υπουργείο κάνοντας εγκαίνια και φιέστες».

«Στην κινητοποίηση στην είσοδο των ΤΕΠ συμμετείχε με πανό το Σωματείο Εργαζομένων του νοσοκομείου Αγία Όλγα, ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων καθώς και οργανώσεις και συλλογικότητες της Αριστεράς», ενημερώνει ο Μιχάλης Βερβέρης, εργαζόμενος στο νοσοκομείο, μέλος της Ανατροπής-Συμμαχία Εργαζομένων. «Στο πλευρό των εργαζομένων του νοσοκομείου, βρέθηκαν και οι εργαζόμενοι του δήμου Νέας Ιωνίας. Με συνθήματα “Εγκαίνια και φιέστες δεν είναι η Υγεία - Μαζικές προσλήψεις στα νοσοκομεία” και “Τέμπη-Πύλος-Παλαιστήνη - Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη” οι εργαζόμενοι υποδέχτηκαν τον υπουργό, ο οποίος πέρασε μπροστά από την κινητοποίηση για να εγκαινιάσει τα ΤΕΠ. Τα συνθήματα, τα γιουχαρίσματα απέναντί του ανέδειξαν τα τεράστια προβλήματα στον χώρο της Υγείας και στο νοσοκομείο μας. Η Ανατροπή θα συνεχίσει να δίνει τις δυνάμεις της για να δυναμώσει ο μαχητικός συνδικαλισμός μέσα στο νοσοκομείο, για ανατροπή της κυβέρνησης και των πολιτικών της».

23/1/25, "Υποδοχή" Άδωνι στο νοσοκομείο Αγ. Σάββα. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Εκλογές στον Άγιο Σάββα

Την Τετάρτη 1η Απριλίου γίνονται οι εκλογές του Συλλόγου Εργαζομένων του νοσοκομείου «Άγιος Σάββας» για την ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου. Οι εκλογές θα είναι σε εξέλιξη από τις 6:30 το πρωί μέχρι τις 5 το απόγευμα στο αμφιθέατρο του νοσοκομείου. Η Ενωτική Αγωνιστική Πρωτοβουλία, σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο νοσοκομείο δίνει τη μάχη των εκλογών για ένα σωματείο στην πρώτη γραμμή των αγώνων ενάντια σε κυβέρνηση, για δημόσια νοσοκομεία, ανοιχτά για όλους και όλες.

Μία από τις πιο σημαντικές νίκες του σωματείου εργαζομένων του Αγίου Σάββα και των αγώνων του ήταν η γνωστοποίηση κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας των εκλογών ότι το ψηφοδέλτιο των δυνάμεων της ΔΑΚΕ, της κυβερνητικής παράταξης μέσα στο νοσοκομείο δεν θα κατέβει στις εκλογές για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια. «Αυτό έγινε σε μία περίοδο που ο Άδωνις δήλωνε αγκαλιά με τον Παπαναστάση, τον επικεφαλής της ΔΑΚΕ ότι θα κερδίσουν τις εκλογές σε όλα τα σωματεία των νοσοκομείων και στην ΠΟΕΔΗΝ», σημειώνει το Συντονιστικό Νοσοκομείων στην ανακοίνωση του. «Στο συνέδριο της Ομοσπονδίας η ΔΑΚΕ έπεσε σε ψήφους και ποσοστά και σήμερα έφτασε να μην μπορεί να κατεβάσει ψηφοδέλτιο στις εκλογές του σωματείου. Από την μεριά μας είχαμε καταγγείλει πολλές φορές, ότι το συγκεκριμένο ψηφοδέλτιο αποτελούσε το μακρύ χέρι της διοίκησης και του υπουργείου Υγείας μέσα στο νοσοκομείο. Διευθυντές, “προϊστάμενοι” αλλά και “καλά παιδιά” έπαιρναν κάθε φορά την ψήφο των συναδέλφων, και αμέσως μετά παραιτούνταν για να μπουν οι αρεστοί της διοίκησης, οι οποίοι εξαφανίζονταν από το Σωματείο, τις διαδικασίες του και τις κινητοποιήσεις του, την αμέσως επόμενη μέρα!

Η μη συγκρότηση ψηφοδελτίου της ΔΑΚΕ, είναι μια εξέλιξη που έρχεται να επιβεβαιώσει ότι η συλλογική μας δύναμη και ο αγώνας μας, μπορεί να φέρει αποτελέσματα. Να μεγαλώσει δηλαδή την κρίση και την απομόνωση της κυβέρνησης και να την οδηγήσει στο σημείο να

καταφέρει να συγκροτήσει ψηφοδέλτιο στο σωματείο».

Η Κατερίνα Πατρικίου, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων του Νοσοκομείου και υποψήφια με την Ενωτική Αγωνιστική Πρωτοβουλία γράφει σε ανάρτηση της για τις επερχόμενες εκλογές:

«Ζητάμε την ψήφο όλων των συναδέλφων μας για να έχουμε ένα σωματείο δυνατό, ανεξάρτητο από χειραγώγηση Διοικήσεων και προσωπικών σχεδιασμών! Ένα σωματείο δυνατό με αυτοδύναμο προεδρείο για να συνεχίσει να στέκεται στο πλευρό κάθε συναδέλφου χωρίς να ρωτάει τι κόμμα είναι, από ποιο γραφείο διορίστηκε.

Να στέκεται απέναντι σε κάθε αδικία και σε κάθε τραμπουκισμό!

Να συνεχίσει να μην σιωπά στις απειλές του οποίου υπουργού για απολύσεις και να υπηρετεί την αλήθεια και το δικαιο!

Να αγωνίζεται μέχρι τέλους και με όποιο κόστος ενάντια στις απολύσεις και να πονάει όταν συνάδελφοι απολύονται!

Να χαίρεται όταν οι συνάδελφοι διορίζονται μόνιμοι κι ας είναι σε άλλο νοσοκομείο (να μην ξεχνάτε κι εκεί που θα πάτε να συνεχίσετε να παλεύετε)!

Ένα σωματείο ανοιχτό στους συναδέλφους για συζήτηση και δράση, με ανοιχτές διαδικασίες και συνελεύσεις!

Ένα σωματείο όχι συντηρητικό αλλά ανοιχτό στην γειτονιά και στην κοινωνία!

Περήφανοι για τη δράση μας

Σε αυτή την θητεία κάναμε πολλά: κλαδικές απεργίες και διαδηλώσεις, παραστάσεις διαμαρτυρίας, δεκάδες συνελεύσεις αλλά και δράσεις στήριξης συναδέλφων και παρεμβάσεις υπεράσπισης όπου χρειάστηκε!

Υπάρχουν πολλά πράγματα που είμαστε περήφανοι για αυτά:

- Κλείσαμε το νοσοκομείο στις 28/2/25 στην μεγαλύτερη απεργία για τα Τέμπη

- Αποτρέψαμε την μεταφορά των χειρουργείων του νοσοκομείου στο Σισμανόγλειο και αναδείξαμε σε όλη την κοινωνία την ανοργανωσιά και την αδιαφορία Διοίκησης-ΥΠΕ-Υπουργείου

- Αποκαλύψαμε το Εργατικό Ατύχημα δεκάδων

συναδέλφων με τα εγκαίνια στα δανεικά χειρουργεία του ΕΛΠΙΣ

- Αναδείξαμε την χειροπρότητα και τις εγκληματικές αποτυχίες του εργολάβου στα έργα Δεν υποχωρήσαμε σπιθαμή όταν ο υπουργός μας στοχοποιούσε και μας απειλούσε με απόλυση!

Αλλά δεν μείναμε εκεί. Συνδέσαμε τον αγώνα μας για καλύτερη Υγεία και καλύτερες συνθήκες εργασίας με τους αγώνες:

- Στο πλευρό του Πάνου Ρούτσι και των Συγγενών των θυμάτων των Τεμπών και στο Σύνταγμα και με συζήτηση στο Αμφιθέατρο

- Ενάντια στον ρατσισμό, για να αποκαλυφθεί το ρατσιστικό έγκλημα στην Πύλο και την Χίο

- Ενάντια στην γενοκτονία στην Γάζα με συμμετοχή στην αποστολή του March to Gaza, με συμμετοχή σε όλες τις διαδηλώσεις, με δράσεις εντός νοσοκομείου, με απεργιακή αντιπολεμική κινητοποίηση στις 10 Οκτωβρίου

- Ενάντια στον σεξισμό και τις διακρίσεις

- Για το δικαίωμα στην θεραπεία και την κατοικία σε συνεργασία με την Κοινότητα των Προσφυγικών για τον Ξενώνα Ασθενών και συνοδών, που εδώ και μήνες δεν έχει μείνει στιγμή άδειος!

Και σίγουρα είναι πολλά πολλά ακόμα!! Κι όλα αυτά σε ένα Σωματείο που σε αυτή την θητεία δεν συγκροτήθηκε ποτέ το προεδρείο με ευθύνες της παράταξης της Διοίκησης που μετά από 2,3 συνεδριάσεις εξαφανίστηκε και της ΑΣΥ(ΠΑΜΕ) που επέμενε να δώσει την σφραγίδα του Σωματείου στην Δεξιά αντί να συγκροτήσουμε αγωνιστικό προεδρείο!

Συνάδελφοι,

Το Σωματείο μας πρέπει να είναι αυτοδύναμο και ισχυρό για να μπορεί να αντιστέκεται και να απαντάει στις επιθέσεις Διοίκησης, Υπουργείου και κυβέρνησης που καθημερινά με τις πολιτικές τους διαλύουν και καταστρέφουν τις ζωές μας με τον πόλεμο, την φτώχεια, την κακοπληρωσιά, τις ελλείψεις προσωπικού, την διάλυση, την απαξίωση!

Την Τετάρτη ψηφίζουμε και ζητάμε την συμμετοχή σας, την ψήφο σας και την στήριξη σας για ένα Σωματείο ισχυρό, αυτοδύναμο και ακηδεμόνευτο για να συνεχίσουμε ακόμα πιο δυνατά να είμαστε συλλογικά στην πρώτη γραμμή».

Σ.Γ.

Η Ταράνα Μπερκ και το κίνημα MeToo

Η πάλη μας “σπρώχνει τη βελόνα”

Η Ταράνα Μπερκ, αφροαμερικανή ακτιβίστρια, συγγραφέας, η πρώτη που χρησιμοποίησε τον όρο *metoo* στην Αμερική, επισκέφτηκε την Ελλάδα και μίλησε στα πλαίσια του *Women of the World Festival*. Η Εργατική Αλληλεγγύη και η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη παρακολούθησαν την ομιλία της και συνάντησαν την Ταράνα. Είχαν την ευκαιρία να την ενημερώσουν για την προσπάθεια για την καθιέρωση της 8 Μάρτη, Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας ως μέρα απεργίας από το 2019, για την αντίσταση στη σεξιστική κυβέρνηση Μητσοτάκη και την προσκάλεσαν να συμμετάσχει στο Φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών, «Μαρξισμός 2026». Η Ταράνα χάριξε για τη συνάντηση, μας θύμισε ότι η μητέρα της ήταν συνδικαλίστρια και αυτό βοήθησε την ίδια και τη δράση της. Στο τέλος, αφιέρωσε το βιβλίο της *Unbound* στην «ομάδα της Εργατικής Αλληλεγγύης».

Παρουσιάζουμε σε αυτό το φύλλο εικόνες από την ομιλία της.

Στην αρχή της ομιλίας της η Ταράνα Μπερκ μίλησε για την κατάσταση στην Αμερική αυτή τη στιγμή. Χαρακτήρισε την ένταση των επιθέσεων ενάντια σε γυναίκες, μετανάστες και τις μετανάστριες, δείγμα αδυναμίας και όχι δύναμης. Όπως είπε χαρακτηριστικά για τον Τραμπ η κατάσταση του μπορεί να παρομοιαστεί με «ένα ποντίκι που πνίγεται».

Στην ερώτηση που έγινε σχετικά με το κίνημα *metoo* και τους ισχυρισμούς ότι “έχει πεθάνει”, είπε μεταξύ άλλων: «Τα χάσταγκ δεν είναι κινήματα. Το χάσταγκ που έγινε viral προώθησε το κίνημα. Αν θέλουμε να πούμε ότι πέθανε το χάσταγκ, ναι έχει περάσει. Όμως υπάρχει η δουλειά πριν από εκείνη τη στιγμή και η δουλειά που γεννήθηκε από εκείνη τη στιγμή και μετά... Το ίδιο συνέβη και με το Κίνημα για τα Πολιτικά δικαιώματα των Μαύρων και με κάθε κίνημα για κοινωνική δικαιοσύνη. Θα υπάρξουν στιγμές που θα είναι στα καλά του και στιγμές που θα είναι στα χαμηλά του. Και σε αυτά τα χαμηλά, βρισκόμαστε στο εργαστήριο...»

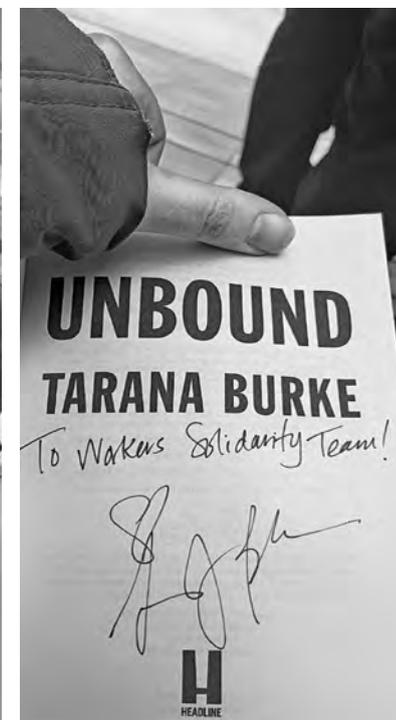
Το ίδιο λένε και για το κίνημα *Black Lives Matter* (Οι ζωές των Μαύρων μετράνε). Το 2014-2015, υπήρξαν στιγμές στην Αμερική που το κίνημα ήταν παντού. Μετά υπήρξε μία ύφεση, στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, δεν άκουγες γι' αυτό τόσο πολύ. Οι πυροβολισμοί της αστυνομίας δεν ακουγόταν τόσο πολύ στα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης... Αλλά μαντέψτε τη συνέβη. Το 2020 όταν ο Τζόρτζ Φλόιντ πυροβολήθηκε, υπήρξαν τεράστιες διαδηλώσεις σε όλο τον κόσμο. Ποιος τις οργάνωσε; Το κίνημα για τις ζωές των Μαύρων. Ο μόνος λόγος που συνέβη αυτό είναι γιατί αυτά τα 4-5 χρόνια, οι άνθρωποι πίσω από αυτό δουλεύανε και οργάνωναν. Και όταν ήρθε η επόμενη

στιγμή ήταν έτοιμοι... Δεν μπορείς να κρίνεις ένα κίνημα μόνο από τις υποθέσεις που πηγαίνουν στα δικαστήρια. Δεν είναι αυτό ένα κίνημα. Το κίνημα είναι ότι καταφέραμε να φτάσουμε στο δικαστήριο. Δεν είναι να κερδίσεις ή να χάσεις μία υπόθεση. Όταν βλέπεις τις μεγάλες υποθέσεις αντρών όπως του Γουάινσταϊν, 10 χρόνια πριν δεν θα είχαμε καν φανταστεί ότι μπορούν να βρεθούν σε μία αίθουσα δικαστηρίου. Αυτό κάνει το κίνημα. Σπρώχνει τη βελόνα... Κινητοποιεί κόσμο, αλλάζει τις ιδέες».

Στην ερώτηση του πώς μπορεί κάποιος/α να βοηθήσει στο κίνημα *metoo* η ίδια μίλησε για τη δουλειά της οργάνωσης που έχει ιδρύσει, την *MeToo International*. Έμφαση έδωσε

Ταράνα Μπερκ, Αργυρή Ερωτοκρίτου και Σοφία Γαρμπή στην εκδήλωση της Κυριακής

στις συστημικές ρίζες της σεξουαλικής βίας: «Μπορεί κάποιος να ρωτήσει πως μπορεί να βοηθήσει ατομικά, όμως η πιο σημαντική ερώτηση είναι για ποιον λόγο αυτό συμβαίνει. Γιατί ζούμε σε έναν κόσμο με τέτοιου είδους βία... Υπάρχουν λύσεις και λύσεις πρέπει να βρεθούν. Αλλά αν επικεντρωνόμαστε στο πώς μπορούμε να εμποδίσουμε αυτό που συμβαίνει τώρα, πώς μπορούμε να επικεντρωθούμε στην ασφάλεια κάθε ανθρώπου ξεχωριστά, δεν θα φτάσουμε

ποτέ στις λύσεις. Πρέπει να πάμε πίσω και να σκεφτούμε γιατί αυτό συμβαίνει εξ αρχής».

Στη συνέχεια, η συζήτηση επικεντρώθηκε στις γυναικοκτονίες στην Ελλάδα καθώς και στη προσπάθεια για τη νομική αναγνώριση του όρου γυναικοκτονία. Η ίδια ανέφερε πως στην έρευνα της για τα ποσοστά σεξουαλικής βίας και επιθέσεων στην Ελλάδα, συνάντησε τη δολοφονία της Κυριακής Γρίβα έξω από το αστυνομικό τμήμα. Στο κλείσιμο της, η Ταράνα

Μπερκ μίλησε για το 2027, χρονιά που το *metoo* θα κλείνει δέκα χρόνια, στην οποία η οργάνωση *MeToo international* σχεδιάζει μία τεράστια παγκόσμια κινητοποίηση. «Είναι εντάξει να κοιτάς πίσω και να σκέφτεσαι τι πέτυχε το *metoo*, όμως θέλουμε να κοιτάμε μπροστά. Η κινητοποίηση θέλουμε να κινητοποιήσει επιζώσες/επιζώντες και συμμάχους παγκόσμια και θέλω να συμμετέχετε κι εσείς», τόνισε.

Σοφία Γαρμπή

Το 2006 η φράση: «*Me too*» (Κι εμένα) χρησιμοποιήθηκε πρώτη φορά από την Ταράνα Μπερκ ως στήριξη σε Μαύρα κορίτσια- επιζώσες σεξουαλικής παρενόχλησης. Τότε, ζούσε και δούλευε στην πόλη Σέλμα της Αλαμπάμα. Η πόλη στο παρελθόν ήταν σταθμός εμπορίου σκλάβων και στη συνέχεια ήταν η καρδιά του Κινήματος για τα Πολιτικά δικαιώματα των Μαύρων.

Όπως η ίδια είχε πει σε ομιλία της το 2020: «Είμαι αφοσιωμένη γιατί στέκομαι πάνω στους ώμους εκείνων που χρησιμοποίησαν την αυτονομία του σώματος τους για να παλέψουν για την ελευθερία τους. Όπως οι ηγέτες του κινήματος για τα πολιτικά δικαιώματα των Μαύρων στη Σέλμα. Όπως οι κουήρ και τρανς μαχητές στο Στόουνγουολ, όπως όλοι οι γενναίοι νέοι άνθρωποι που βγήκαν στους δρόμους και είπαν “Οι ζωές των Μαύρων μετράνε”».

Το 2017 ήταν η χρονιά που ξεκίνησε με τεράστιες κινητοποιήσεις στην Αμερική. Εκατομμύρια άνθρωποι συμμετείχαν στις «Πορείες Γυναικών» ενάντια στην εκλογή του προέδρου των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ. Την ίδια χρονιά το κίνημα *metoo*, πήρε τη μορφή χιονοστιβάδας. Τον Οκτώβρη, το χάσταγκ #*metoo* απογειώθηκε μετά τις κατηγορίες για σεξουαλική παρενόχληση απέναντι στον παραγωγό του Χόλιγουντ, Χάρβεϊ Γουάινσταϊν. Η σπίθα άναψε, ξέφυγε από τους λόφους του Χόλιγουντ και ξέσπασε ένα τεράστιο μαζικό κίνημα παγκόσμια. Ξέσπα-

σαν απεργίες στα Μακντόναλντς, απεργίες καμαριέρων. Στην Google έγινε η πιο εντυπωσιακή απεργία εμπνευσμένη από το *metoo* με 20.000 εργαζόμενες/ους να συμμετέχουν. Η σεξουαλική κακοποίηση από ατομική υπόθεση έγινε συλλογική. Οι γυναίκες στην Αμερική και αλλού βρήκαν τη δύναμη να αποκαλύψουν την σκληρότητα των συνθηκών εργασίας τους, την

ανισότητα στους μισθούς και όλα αυτά που δημιουργούσαν ένα περιβάλλον στο οποίο πιέζονταν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό απέναντι στις σεξουαλικές επιθέσεις.

Το 2026, σηματοδεύτηκε από τις δολοφονίες της Έλεν Γκουντ και του Άλεξ Πρέττι στη Μινεάπολη. Την ώρα που η Αμερική συγκλονιζόταν από τις τεράστιες διαδηλώσεις ενάντια στην αντιμεταναστευτική υπηρεσία ICE, ήρθαν ξανά στο φως οι αποκαλύψεις του σκανδάλου Εποταίν, ξεγυμνώνοντας για άλλη μία φορά το πρόσωπο του συστήματος. Μία ημέρα πριν την ομιλία της Ταράνα Μπερκ στην Αθήνα, το Σάββατο 28 Μάρτη όλος ο πλανήτης συγκλονίστηκε από τις αντιπολεμικές, αντιρατσιστικές διαδηλώσεις.

Διαβάστε περισσότερα στο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω που κυκλοφορεί, στο άρθρο της Λίλιαν Μπουρίτη «Εποταίν, Βιολάντα- Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές» και στο βιβλίο της Μαρίας Στύλλου «Η πάλη για την απελευθέρωση των Γυναικών».

Όλη η Αμερική ενάντια στον Τραμπ

Συνέχεια από τη σελ. 3

Στη **Νέα Υόρκη** μετά από πολλές συζητήσεις είπαμε ότι το βασικό σύνθημα πρέπει να είναι "Όχι ICE, όχι βασιλιάδες, όχι πόλεμος" και προσθέσαμε το "Όχι δισεκατομμυριούχοι". Τα συνθήματα του τύπου "προστατέψτε τη δημοκρατία" και η υποστήριξη προς τους Δημοκρατικούς, όπως και οι αμερικάνικες σημαίες, ήταν πολύ μειωμένα σε σχέση με την προηγούμενη φορά. Υπήρχε σημαντικός αριθμός αντιπολεμικών πλακάτ και Παλαιστινιακές σημαίες. Το επίσημο φυλλάδιο που μοιραζόταν για την οργάνωση της διαδήλωσης είχε τον τίτλο "από την Παλαιστίνη μέχρι το Μεξικό, τα τείχη στα σύνορα πρέπει να φύγουν". Τα συνθήματα στην πορεία περιλάμβαναν το "ο Ντόναλντ Τραμπ πρέπει να φύγει" και "οι πρόσφυγες είναι ευπρόσδεκτοι εδώ". Μαζική συμμετοχή είχε το συνδικάτο οικοδόμων SEIU 32BJ καθώς και οι μετανάστες εργάτες του συνδικάτου LIUNA, οι δημοτικοί υπάλληλοι του συνδικάτου DC37 και το συνδικάτο του κλάδου των υπηρεσιών. Οι κινητοποιήσεις είχαν τη στήριξη της Αμερικάνικης Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών και της Εθνικής Ένωσης Νοσηλευτών, από τις καμπάνιες βάσης Indivisible και 50501, καθώς και από ομάδες ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πλήθος συλλογικοτήτων υπό την ομπρέλα του No Kings».

Οι διαδηλώσεις απλώθηκαν ακόμα και σε περιοχές που φημίζονται για την φιλορεπουμπλικανική τους παράδοση, όπως στην κοινότητα συνταξιούχων Villages της **Φλόριδα** όπου πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη διαμαρτυρία που έχει γίνει ποτέ τοπικά.

«Υπήρχε ένα μεγάλο μέρος του κόσμου που είναι ενάντια στον πόλεμο στο Ιράν, όχι μόνο επειδή η κυβέρνηση του Τραμπ δεν πήρε την έγκριση του Κογκρέσου, αλλά επειδή είναι πραγματικά ενάντια στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και την επίθεση στο Ιράν» σημειώνει ο **Ναθάνιελ Χορτ** από τη διαδήλωση στο Τούσον της **Αριζόνα**. Όπως μεταφέρει ο Χορτ, οι διαδηλωτές έβαλαν στο στόχαστρο την εξωτερική πολιτική του Τραμπ, τις ρατσιστικές πολιτικές του στα σύνορα, καθώς και τις επιθέσεις σε βάρος εργαζομένων του δημοσίου τομέα που έχουν άλλη εθνικότητα. «Πολύ θετική ήταν η συμμετοχή ΛΟΑΤΚΙ ακτιβιστών/ριών», πρόσθεσε.

Οι ομιλητές/ριες στη μεγάλη συγκέντρωση του **Σικάγο** στάθηκαν στο ζήτημα των εργασιακών δικαιωμάτων και την ασφάλεια των μεταναστών και των τρανς ατόμων. «Όταν χτίζουμε έναν κόσμο που προστατεύει τα τρανς άτομα, χτίζουμε έναν κόσμο που είναι καλύτερος για όλους», είπε ο **Ίγγυ Λάντεν**, ιδρυτής του Chicago Therapy Collective.

Στο **Νιου Τζέρσεϊ** πολλές χιλιάδες συγκεντρώθηκαν στο Πάρκο Μπρούκντελ. «Ο Τραμπ δεν κυβερνά απλώς ως αυταρχικός ηγέτης, αλλά προωθεί ένα σύστημα στο οποίο ο πόλεμος, η εξουσία των επιχειρήσεων και η πολιτική διαφθορά είναι βαθιά αλληλένδετα», δήλωσε στους Financial Times, ο **Τζόζεφ Γκιβαργκέσε**, στέλεχος της κίνησης Our Revolution. «Είναι απίστευτο να υπάρχει ακόμα κάποιος που υποστηρίζει τον Τραμπ, με όλα τα ψέματα που έχει πει», τόνισε η **Λίζα Ρόζεν** που κρατούσε ένα πανό με το σύνθημα «No Kings». «Εξοντώσαμε 150 παιδιά την πρώτη μέρα του πολέμου και κατηγορήσαμε τους Ιρανοί. Και αυτό ήταν ψέμα», είπε ο συνταξιούχος **Τζέιμς Μπαρνς** αναφερόμενος στην επίθεση στο σχολείο στο Μινάμπ του Ιράν. Ο **Στιβ Σαλόμ**, μέλος της οργάνωσης «Jewish Voice for Peace» φορώντας ένα μπλουζάκι με το σύνθημα «Δαπάνες για το λαό, όχι για βόμβες» χαρακτήρισε τον πόλεμο κατά του Ιράν «παράνομο και άδικο», μια προσπάθεια «του Τραμπ και του Νετανιάχου να αποσπάσουν την προσοχή από τις δικές τους ποινικές ευθύνες».

Απεργία

Ο ξεσηκωμός της 28ης Μάρτη θα έχει συνέχεια. «Χρειάζεται να αξιοποιήσουμε αυτή τη δυναμική για να δυναμώσουμε ακόμα περισσότερο τα συνδικάτα και να βγούμε ξανά στους δρόμους την Πρωτομαγιά» επισημαίνει ο **Έρικ Φρετζ**. Ήδη οργανώνονται τα επόμενα βήματα με το No Kings να οργανώνει πανεθνική σύσκεψη το απόγευμα της Τρίτης 31/3 για την οργάνωση απεργίας την Πρωτομαγιά.

Ο **Έζρα Λεβίν**, συνιδρυτής της κίνησης Indivisible, δήλωσε το Σάββατο από τη συγκέντρωση της Μινεσότα ότι το επόμενο βήμα είναι μια πανεθνική γενική απεργία την 1η Μαΐου, στα πρότυπα της απεργιακής ημέρας δράσης που διοργάνωσαν οι κάτοικοι της Μινεσότα τον Ιανουάριο ενάντια στο ICE.

«Η επόμενη μεγάλη πανεθνική δράση αυτού του κινήματος δεν θα είναι απλώς μια ακόμη διαδήλωση» είπε ο Λεβίν. «Χρειάζεται κλιμάκωση... Μια επίδειξη δύναμης, εμπνευσμένη από αυτό που κάνατε στη Μινεσότα. Την 1η Μαΐου λέμε: "Όχι στη συνήθη ροή των πραγμάτων". Όχι δουλειά, όχι σχολείο, όχι ψώνια. Θα βγούμε στους δρόμους και θα πούμε ότι βάζουμε τους εργαζόμενους πάνω από τους δισεκατομμυριούχους και τους βασιλιάδες. Θα αξιοποιήσουμε το θάρρος και τη θυσία που έδειξαν οι κάτοικοι της Μινεσότα για να αποδείξουμε ότι οι απλοί άνθρωποι είναι η μεγαλύτερη απειλή για τον φασισμό σε αυτή τη χώρα».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Νέα Υόρκη. Φωτό: AFP

Ρώμη. Φωτό: Cecilia Fabiano/LaPresse

Βαρκελώνη. Φωτό: Amic-UCTX

Δύναμη ενάντια σε πόλεμο και ρατσισμό

Στο Παρίσι συλλαλητήριο πραγματοποιήθηκε στη Βαστίλ με συμμετοχή εργατικών συνδικάτων, οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αμερικανών μεταναστών που ζουν στη Γαλλία. «Διαδηλώνω ενάντια στους ατελείωτους παράνομους, ανήθικους κι απερίσκεπτους πολέμους» δήλωσε η Άντα Σεν από το No Kings Paris στο AFP.

Την επόμενη μέρα, στη Σεούλ, η οργάνωση «Λαός αλληλέγγυος στους Παλαιστίνιους» διοργάνωσε συγκέντρωση με σύνθημα «Όχι στον πόλεμο Τραμπ-Νετανιάχου». Όπως

μεταφέρει η αδελφή μας εφημερίδα στην Ν. Κορέα, Εργατική Αλληλεγγύη, στην κινητοποίηση «συμμετείχαν αγωνιστές/ριες από διάφορες εθνικότητες, συμπεριλαμβανομένων της Νότιας Κορέας, της Παλαιστίνης, του Ιράν και των Ηνωμένων Πολιτειών, που απαίτησαν την απελευθέρωση της Παλαιστίνης, την αντίθεση στον πόλεμο κατά του Ιράν και την απομάκρυνση των νοτιοκορεατικών στρατευμάτων». Διαδηλώσεις ενάντια στον πόλεμο, τον ρατσισμό και τους φασίστες έγιναν σε δεκάδες ακόμα χώρες.

ΡΩΜΗ

Περισσότεροι από 300.000 διαδήλωσαν στη Ρώμη το Σάββατο 28 Μάρτη όπου οι κινητοποιήσεις είχαν ξεκινήσει από την προηγούμενη ημέρα με μια μεγάλη συναυλία στην ιταλική πρωτεύουσα. «Για έναν κόσμο απαλλαγμένο από πολέμους» έγραφε το πανό στην κεφαλή της μεγάλης διαδήλωσης που ξεκίνησε από την Piazza della Repubblica και βάδισε προς την Piazza San Giovanni.

«Σας έχουμε ήδη διώξει μια φορά» έγραφε ένα από τα πανό κατά της κυβέρνησης της Μελόνι, παραπέμποντας στο τέλος του πολιτικού της προγόνου, του Μουσολίνι. Δεν ήταν το μόνο. Διαδηλωτές κρατούσαν ανάποδα τις φωτογραφίες της ιταλίδας πρωθυπουργού, του υπουργού Δικαιοσύνης Νόρντιο και του προέδρου της Γερουσίας Λα Ρούσα, θυμίζοντας τον ιταλό δικτάτορα και τους συνεργάτες του κρεμασμένους ανάποδα στην Πιατσάλε Λορέτο του Μιλάνου. Αλλού οι φωτογραφίες τους ήταν δίπλα σε μια γκιλότινα από χαρτόνι.

Τρομοκρατημένα τα στελέχη του κυβερνώντος κόμματος γκρίνιαζαν ότι θα πρέπει να αποδοθούν κατηγορίες στους διαδηλωτές που τα κρατούσαν. Δεν ήταν η μόνη προσπάθεια του ιταλικού κράτους να τρομοκρατήσει τους διαδηλωτές. Ο Ιταλός υπουργός Εσωτερικών Ματέο Πιαντεντόζι καλλιέργησε το κλίμα μιλώντας για ενδεχόμενα επεισόδια «βίαιων αναρχικών», που «σκοπεύουν να ανατρέψουν τη δημοκρατία με τη βία και να την αντικαταστήσουν με το χάος». Χιλιάδες μπάτσοι επιστρατεύτηκαν. Αλλά οι προσπάθειές τους γύρισαν μπούμερανγκ.

Πάνω από 700 συνδικάτα, οργανώσεις και συλλογικότητες πλημμύρισαν το κέντρο της Ρώμης με εκατοντάδες χιλιάδες κόσμο. «Η μεγάλη συμμετοχή, που επιβεβαιώνεται από την αστυνομία, ανακοινώθηκε κάποια στιγμή από το φορτηγό που βρίσκεται στην κεφαλή της πορείας. «Είμαστε 300 χιλιάδες» ακούστηκε από το megάφωνο. Παντού ανεμίζουν σημαίες της Παλαιστίνης, της Βενεζουέλας, του Ιράν και της Κούβας μαζί με τις πολύχρωμες που γράφουν Pace (Ειρήνη)» έλεγε η ζωντανή μετάδοση του RAI. «Η πορεία No Kings κατέλαβε τον περιφερειακό δρόμο. Το σύνθημα είναι: «Ας μπλοκάρουμε τα πάντα». Διαδηλωτές φωνάζουν απαιτώντας την παραίτηση της κυβέρνησης Μελόνι» συνέχιζε λίγο αργότερα.

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ

Στη Βαρκελώνη, περίπου 5.000 άτομα συμμετείχαν στη διαδήλωση της 28ης Μάρτη με σύνθημα: «Σταματήστε τον ρατσισμό και τον φασισμό! Εμείς είμαστε η πλειοψηφία -Δικαιώματα για όλους!».

Η διαδήλωση οργανώθηκε από το αδελφό κίνημα της KEERFA, το Unitat contra el feixisme i el racisme-Catalunya, μαζί με περίπου 170 άλλες οργανώσεις. Μεταξύ αυτών ήταν και το κίνημα «Νομιμοποίηση Τώρα!», το οποίο είχε σημειώσει μια σημαντική νίκη, καθώς η κυβέρνηση συμφώνησε τελικά να νομιμοποιήσει περισσότερους από μισό εκατομμύριο μετανάστες σε ολόκληρη την Ισπανία.

Το κίνημα αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη είχε επίσης έντονη παρουσία, συμπεριλαμβανομένου του Global Sumud Flotilla που θα αναχωρήσει από τη Βαρκελώνη στις 12 Απριλίου. Η πορεία περιλάμβανε ΛΟΑΤΚΙ ακτιβιστές/ριες, ομάδες Ρομά, εκστρατείες για τη στέγαση. Το διεθνές τμήμα περιλάμβανε την ANPI από την Ιταλία και ακτιβιστές του No Kings από τις ΗΠΑ.

Τώρα πρέπει να δράσουμε επειγόντως για να ενισχύσουμε το κίνημα στις γειτονιές και στις διάφορες περιοχές της Καταλονίας. Σε ευρύτερο επίπεδο, υπάρχει ανάγκη να οικοδομήσουμε ενωτικά κινήματα σε ολόκληρο το ισπανικό κράτος. Εκτός από τη Βαρκελώνη, υπήρξε μία μικρή δράση στη Σεβίλλη, στην Ανδαλουσία. Τόσο στη Βαρκελώνη όσο και στη Σεβίλλη, μέλη του Marx21 (της αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ) έπαιξαν καθοριστικό ρόλο. Χρειάζεται ταυτόχρονα να δυναμώσουμε το Marx21, καθώς το μεγαλύτερο μέρος της ριζοσπαστικής Αριστεράς δεν κατανοεί την ανάγκη για ένα ενιαίο μέτωπο ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό.

Ντέιβιντ Καρβάλα, Marx21 Καταλονία

ΛΟΝΔΙΝΟ

Μισό εκατομμύριο άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους του κεντρικού Λονδίνου το Σάββατο 28 Μάρτη, στην μεγαλύτερη πορεία κατά της ακροδεξιάς στην ιστορία της Βρετανίας. Παρακάτω ακολουθεί το ρεπορτάζ της βρετανικής εφημερίδας Socialist Worker:

Η οδός Γουάιτχολ γέμισε με χειροποίητα πλακάτ, πανό και σημαίες, με τους ήχους των συνημάτων. Όταν η κεφαλή της πορείας έφτασε στο τέλος, η πίσω πλευρά βρισκόταν ακόμα στην αφετηρία.

Στην πλατεία Τραφάλγκαρ, χιλιάδες άνθρωποι χόρευαν υπό τους ήχους της ηλεκτρονικής μουσικής και φώναζαν: «Λευτεριά στην Παλαιστίνη», στο συλλαλητήριο-ρέιβ πάρτυ με τον τίτλο «House Against Hate».

Τα μπλοκ των συνδικάτων ήταν τα μεγαλύτερα που έχουν κατέβει σε πανεθνική διαδήλωση εδώ και αρκετά χρόνια. Η Μάργκαρετ είναι δημοτική υπάλληλος και διαδήλωσε μαζί το συνδικάτο GMB. «Είναι απόλυτη ζωτική ανάγκη η συμμετοχή των συνδικάτων στον αγώνα κατά του ρατσισμού» σημείωσε. «Έχουμε μέλη που είναι πρόσφατοι μετανάστες και τους λένε ότι θα πρέπει να περιμένουν ακόμη χρόνια πριν γίνουν πολίτες. Πρέπει να υπενθυμίσουμε στον κόσμο ότι ήταν οι μετανάστες που έχτισαν το σύστημα Υγείας μας» είπε στο Socialist Worker.

Η Περνίτα ήταν με το συνδικάτο των ηθοποιών, το Equity. Διαδήλωνε επειδή ανησυχεί για το μέλλον της ελευθερίας της έκφρασης. «Βλέπω τι συμβαίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες και σκέφτομαι τι θα συμβεί εδώ, ήδη αντιμετωπίζουμε μαζικές περικοπές στις τέχνες» δήλωσε. «Μπορεί η Βρετανία να ακολουθήσει την Αμερική; Αν με ρωτούσες πριν από ένα χρόνο, θα έλεγα όχι. Αλλά πλέον δεν είμαι τόσο σίγουρη».

Η γενική γραμματέας του συνδικάτου Unison, Αντρέα Έγκαν, είπε στο πλήθος: «Αυτοί οι δρόμοι είναι δικοί μας και όσοι θέλουν να μας διαιρέσουν δεν είναι ευπρόσδεκτοι. Κοιτάξτε οποιαδήποτε απεργία και θα δείτε μαύρους και λευκούς εργαζόμενους να στέκονται δίπλα-δίπλα ενάντια στους εργοδότες. Γι' αυτό η ακροδεξιά μισεί το συνδικαλιστικό κίνημα. Πρέπει να αγωνιστούμε στους χώρους εργασίας μας, όχι μόνο ενάντια στις περικοπές και για καλύτερους μισθούς, αλλά και ενάντια στον ρατσισμό, τον σεξισμό, την τρανσφοβία και για την ενότητα». Ο Αμίν Χάντι στέλεχος της Unison στο Μάντσεστερ, ο οποίος αντιμετωπίζει επιθέσεις από την ακροδεξιά, είπε: «Υπάρχουν δύο πράγματα που πρέπει να κάνουμε τώρα. Δεν θα αφήσουμε το απεχθές Reform UK να κερδίσει τις τοπικές εκλογές. Το δεύτερο είναι ότι πρέπει να βγούμε ξανά στους δρόμους στις 16 Μαΐου. Δεν θα αφήσουμε τον Τόμι Ρόμπινσον να στερήσει την ημέρα μνήμης της Νακμπά από τους Παλαιστίνιους. Αυτή είναι η δική μας μέρα. Θα είμαστε περισσότεροι».

Ο Λιούις Νίλσεν, από το Stand Up To Racism, δήλωσε: «Πριν από έξι μήνες στεκόμουν σε αυτό το σημείο και έβλεπα τη μεγαλύτερη διαδήλωση της ακροδεξιάς στην ιστορία της Βρετανίας. Ήταν μια πολύ δύσκολη ημέρα. Μετά από εκείνη τη διαδήλωση, κάποιος είπαν ότι κάναμε λάθος που διοργανώσαμε αντιδιαδηλώσεις εναντίον της. Κάποιος είπαν ότι έπρεπε να προσαρμοστούμε στα επιχειρήματα της ακροδεξιάς. Όμως, τους τελευταίους έξι μήνες, σε όλη τη χώρα, οι αντιρατσιστές/ριες οργανώνονται και κινητοποιούνται. Το μήνυμά μας στον Τόμι Ρόμπινσον είναι: αν έρθεις για τους μουσουλμάνους, αν έρθεις για τους μετανάστες, αν έρθεις για τους πρόσφυγες, θα σε σταματήσουμε. Έχουμε ένα μήνυμα και για τους άλλους. Στον Νάιτζελ Φάρατζ τον ρατσιστή, τον μισαλλόδοξο, τον τρανσφοβικό που λέει ότι θα φέρει την ICE στη Βρετανία. Του λέμε, ξέρουμε τι είσαι. Θα σε σταματήσουμε και εσένα, Νάιτζελ. Και σε αυτόν εκεί στη Ντάουνινγκ Στριτ, σε κάθε υπουργό της κυβέρνησης που επιτίθεται στους πρόσφυγες, επιτίθεται στα δικαιώματα των αιτούντων άσυλο, που χρησιμοποιεί τη γλώσσα της ακροδεξιάς, σας βλέπουμε τι είσαστε».

Αυτό πρέπει να είναι η αρχή για κάτι μεγάλο. Ένα κίνημα που αυτή η χώρα δεν έχει ξαναδεί. Χρειαζόμαστε μια εκστρατεία ενάντια στο Reform UK στις εκλογές του Μαΐου. Χρειαζόμαστε αντιρατσιστικές ομάδες σε κάθε πόλη και κωμόπολη, σε κάθε χώρο εργασίας».

ΑΘΗΝΑ

Χιλιάδες διαδήλωσαν το Σάββατο 28 Μάρτη στην Αθήνα ενάντια στον πόλεμο, τον ρατσισμό και τους φασίστες, σε συντονισμό με το διεθνές κίνημα που ξεσηκώθηκε σε όλο τον πλανήτη. Την ώρα που ολοκληρώνονταν το μαζικό συλλαλητήριο έρχονταν τα νέα από το μισό εκατομμύριο διαδηλωτών/ριών στο Λονδίνο, τις 300.000 στη Ρώμη, τις δεκάδες χιλιάδες στο Παρίσι, τη Βαρκελώνη, το Βερολίνο και πολλές ακόμα πόλεις σε όλη την Ευρώπη. Ενώ μόλις τότε ξεκινούσαν οι ογκώδεις κινητοποιήσεις ενάντια τον Τραμπ στις ΗΠΑ που άγγιξαν τα 9 εκατομμύρια σε πάνω από 3.000 σημεία.

Από το Σύνταγμα μέχρι την αμερικάνικη προεβία, η οργή ξεχειλίζει τόσο για τη βαρβαρότητα του πολέμου ΗΠΑ-Ισραήλ στη Μέση Ανατολή και την προκλητική εμπλοκή της κυβέρνησης της ΝΔ όσο και για τον ρατσισμό και την ισαμοφοβία με τα οποία συνοδεύεται η πολεμική εκστρατεία τροφοδοτώντας την ακροδεξιά. Η **ΚΕΕΡΦΑ** και η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη** ήταν στο κέντρο της κινητοποίησης, συνδέοντας την αντιπολεμική με την αντιρατσιστική και αντιφασιστική μάχη.

Η συγκέντρωση στο Σύνταγμα ξεκίνησε με μουσική από τους **Μάρθα Μορελάδου, Λάουρα Κορτινάζ, Άγγελο Θεοδωράκη, Άλκη Κόλλια, Κατριέλ Στριγκάρο** κ.α. Δίπλα στην εξέδρα ένα καλλιτεχνικό δρώμενο από τον **Αλέξανδρο Μαρτζούκο** πάνω σε ξυλοπόδαρα με τη ματοβαμμένη μορφή του σφαγέα Τραμπ συγκέντρωνε τα βλέμματα.

Ακολούθησαν ομιλίες. Πρώτος διαβάστηκε ο χαιρετισμός του **Ντέβιντ Σπίνγκερ** από το Συνδικάτο Οδηγών Δημοσίων Συγκοινωνιών της Μινεάπολις. Ξεχώρισε η στιγμή που στο βήμα ανέβηκε ο **Τζαρέντ Ασλάμ** με τον κόσμο από κάτω να φωνάζει δυνατά κατά της ρατσιστικής απόφασης ανά-

κλησης του ασύλου του από τον ακροδεξιό υπουργό Μετανάστευσης Θ. Πλεύρη.

Το λόγο πήραν ακόμα οι **Γιώργος Γώγος** από την Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ, **Πάνος Παπανικολάου**, γραμματέας της ΟΕΝΓΕ, **Αγγελική Τσαγκού**, από τους Rescue American Democracy και No Kings Greece, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, **Ηλιάνα Μπέτσου**, από το Match to Gaza Greece, **Πλούταρχος Βεργής**, από το Nuestra America Connon, **Μοχάμεν Ελ Σαγιέντ**, πρόεδρος της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας, **Μαριέττα Σιμεγιιάτου**, από το BDS Greece, **Κώστας Παπαδάκης**, από την Πολιτική Αγωγή στη δική της ΧΑ, **Κώστας Τουλγαρίδης**, από την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό και **Φύλλα Πολίτη**, δημοσιογράφος και μέλος της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο.

«Όχι στον πόλεμο - Όχι στον ρατσισμό» έγραφε το μεγάλο πανό που μπήκε στην κεφαλή της πορείας το οποίο ακολουθούσε ένα πολύ μαζικό μπλοκ της Πακιστανικής Κοινότητας. Στη συνέχεια βάζιζαν η Συμμαχία

Σταματήστε τον Πόλεμο μαζί με πολλά μέλη της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας και της Μουσουλμανικής Ένωσης Ελλάδας, η ΚΕΕΡΦΑ, το ΣΕΚ, σωματεία και συλλογικότητες εκπαιδευτικών, νοσοκομειακών, δημοσιογράφων και άλλων κλάδων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, η Ένωση Φιλιππινέζων Εργαζόμενων-KASAPI Hellas, οι No Kings Greece, φοιτητικά μπλοκ, το March to Gaza, το BDS Greece, η Ανοιχτή Ορχήστρα, πολλές ακόμα οργανώσεις της Αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου.

Οι δρόμοι πλημμύρισαν από παλαιστινιακές σημαίες, αυτοσχέδια πλακάτ και δυναμικά συνθήματα ενάντια στον πόλεμο στο Ιράν, για λευτεριά στην Παλαιστίνη, για να κλείσουν οι προεβίες των τρομοκρατών ΗΠΑ και Ισραήλ μαζί με τις βάσεις του θανάτου όπως της Σούδας, για να σταματήσει η απόπειρα απέλασης του Τζαρέντ Ασλάμ. Αλλά και για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι των προφύγων στην Πύλο και τη Χίο, να ανοιχθούν τα σύνορα και να δοθούν άσυλο-χαρτίτα σε όλους τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, να σταματήσουν οι εξοπλισμοί

και να ενισχυθούν οι κοινωνικές ανάγκες. Η οργή κορυφώθηκε έξω από την προεβία των ΗΠΑ όπου ακούστηκε και το σύνθημα του αμερικάνικου κινήματος «No Kings, no KKK, no fascist USA».

Η επιτυχία του συλλαλητηρίου ήταν αποτέλεσμα μιας πολύμηνης καμπάνιας που ξεκίνησε η ΚΕΕΡΦΑ τον περασμένο Δεκέμβριο και οργανώθηκε ανοιχτά σε εργατικούς χώρους, σχολές, σχολεία και γειτονιές με συσκέψεις, συναυλίες, εκδηλώσεις, εξορμήσεις, αφισοκολλήσεις, ψηφίσματα.

«Μια νέα υπερδύναμη, το παγκόσμιο κίνημα κατά του πολέμου και του ρατσισμού ξεπροβάλλει!», ανέφερε το Συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ μετά το τέλος της διαδήλωσης. «Σήμερα γράφεται ιστορία, καθώς η δυναμική της πρωτοβουλίας για να γίνει η 28 Μάρτη παγκόσμιος ξεσηκωμός

παιρνε σάρκα και οστά! Η ΚΕΕΡΦΑ χαιρετίζει τα εκατομμύρια των διαδηλωτών που στέλνουν μήνυμα ότι μπορούμε να τσακίσουμε τους πολεμοκάπηλους δολοφόνους και τον ρατσισμό. Η Αθήνα μπήκε γερά στον χάρτη του παγκόσμιου ξεσηκωμού».

Και τόνιζε για τη συνέχεια: «Με ενωτικό και δυναμικό τρόπο ανοίγει ο δρόμος για να κλιμακωθεί διεθνώς και στην Ελλάδα η αντιπολεμική, αντι-

Λένα Βερδές

Στον χάρτη του παγκόσμιου ξεσηκωμού

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ

Συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, διαμαρτυρίες οργανώθηκαν το Σάββατο 28 Μάρτη σε κοντά 40 πόλεις σε όλη την Ελλάδα, από την Κομοτηνή μέχρι την Καλαμάτα και από την Πάτρα μέχρι την Ικαρία.

«Μαζική και ενωτική διαδήλωση πραγματοποιήθηκε στη **Θεσσαλονίκη**», ανέφερε η ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης. «Από ναρβής κόσμος συνέρεσε στο Άγαλαμ Βενιζέλου, ενώ χαιρετισμό από την μικροφωνική απήυθησαν εκπρόσωποι των Αμερικανών πολιτών στην Θεσσαλονίκη, ο Γιεχία Ασφέρ, από την Παλαιστινιακή Κοινότητα Θεσσαλονίκης, ο Γιάννης Κούτρας, γιατρός στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, η Πόπη Σαραϊδάρη, από την Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, ο Μπάμπης Κουρουνηδής, μέλος ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου, εκπρόσωπος του March to Gaza στην Θεσσαλονίκη, εκπρόσωπος του Σωματείου Τουρισμού και Επισιτισμού, ο Τάσος Τσιουνης, από την ΚΕΕΡΦΑ και άλλες οργανώσεις και συλλογικότητες που καλούσαν στην κινητοποίηση».

Ακολούθησε δυναμική πορεία με κατεύθυνση το αμερικάνικο προξενείο στο κέντρο της πόλης, με τη συμμετοχή της ΚΕΕΡΦΑ, φοιτητικών σλλόγων, ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ, του ΣΕΤΕΠΕ, του ΣΕΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καθώς και πολλών οργανώσεων της αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου. Κεντρικά συνθήματα ήταν τα «Κάτω τα χέρια απ' το Ιράν», «Καμία εμπλοκή στον πόλεμο», «Τέμπη-Πύλος-Χίος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη». Η πορεία κατέληξε στο ΥΜΑΘ, στέλνοντας σαφές μήνυμα ενάντια στην εμπλοκή της ελληνικής κυβέρνησης στον πόλεμο».

Παγκρήτιο με κατεύθυνση τη βάση της Σούδας ήταν το αντιπολεμικό συλλαλητήριο στα **Χανιά**. «Παρά τη βροχή, εκατοντάδες διαδηλωτές και διαδηλώτριες συγκεντρώθηκαν στην πλατεία της Σούδας σε μια μαχητική αντιπολεμική κινητοποίηση», ανέφερε η ΚΕΕΡΦΑ Χανίων. «Στην πορεία συμμετείχαν εργατικά σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι και συλλογικότητες της Αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου, εκφράζοντας την αποφασιστική αντίθεση των εργαζομένων και της νεολαίας στην επίθεση ΗΠΑ-Ισραήλ κατά του Ιράν, στην παρουσία των βάσεων και στην εμπλοκή της ελληνικής κυβέρνησης».

Συγκεκριμένα συμμετείχαν τα σωματεία της εκπαίδευσης, ΟΤΑ, του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών, η ΠΕΣΕΚ και το Νομαρχιακό Τμήμα της ΑΔΕ-

ΔΥ, ο ΣΕΠΕ Ρεθύμνου, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το Attack στο ΤΕΙ Κρήτης, ο Παγκρήτιος Συντονισμός Target So-uda Base, η Πρωτοβουλία Κρήτης ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων, το ΚΚΕ (μ-λ), η Αντίσταση και Πάλη.

Η πορεία κατευθύνθηκε προς τις αμερικανικές βάσεις στο Μαράθι. Οι αστυνομικές δυνάμεις είχαν κλείσει τον δρόμο περίπου δύο χιλιόμετρα πριν την είσοδο της βάσης και έκαναν χρήση χημικών, σε μια κίνηση που φανερώνει τον πανικό της κυβέρνησης απέναντι στο αντιπολεμικό και εργατικό κίνημα, αλλά και την άμεση συμμετοχή της στις πολεμικές διαδικασίες».

«Μαζική ήταν η διαδήλωση στα **Γιάννενα**», μας έγραψε ο Ορέστης Παπαθανάσης από τον τοπικό πυρήνα του ΣΕΚ. «Συμμετείχαν οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και κόσμος ανένταχτος. Η συγκέντρωση ξεκίνησε από τη Νομαρχία, ακολούθησε τη Σπύρου Λάμπρου κυκκλία προς την Ανεξαρτησίας και τελείωσε πάλι στη Νομαρχία».

Οργή

Οι διαδηλωτές/ριες έκφρασαν την οργή τους για τη μοιπή της κυβέρνησης της ΝΔ που δίνει δισεκατομμύρια για πολεμικούς εξοπλισμούς την ώρα που κόβει από τις κοινωνικές δαπάνες, κάνει ρατσιστικά εγκλήματα όπως στην Πύλο και τη Χίο και μετά τα συγκαλύπτει, ανοίγει το δρόμο στους φασίστες με τους Πλευρήδες και τους Γεωργιάδηδες. Όλοι/ες έκαναν ξεκάθαρο πως δεν θέλουν τον πόλεμο, αντίθετα είναι αλληλέγγυοι με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες και εξοργισμένοι με τα σκοτωμένα παιδιά στο Ιράν και στη Γάζα.

Όλα αυτά εκφράστηκαν και στα συνθήματα κατά του Μητσοτάκη, του Τραμπ και του Νετανιάχου. Χαρακτηριστικά ήταν τα: "Τέμπη, Πύλος, Χίος, Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη", "Σύνορα ανοικτά για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες", "Ευρώπη του πολέμου και του ρατσισμού, αυτό είναι το πρόσωπο του καπιταλισμού". Το ΣΕΚ και η ΚΕΕΡΦΑ, μαζί με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, κάναμε παρέμβαση στον κόσμο, δηλώνοντας ότι παλεύουμε για έναν κόσμο χωρίς ρατσισμό, φασισμό, πόλεμο και φτώχεια και πως η

συνέχεια πρέπει να είναι απεργιακή. «Ενώσαμε σήμερα και την δικιά μας φωνή με την διεθνή κινητοποίηση, ενάντια στο ρατσισμό, τον πόλεμο και τους φασίστες, με το συλλαλητήριο που καλούσε ο Συντονισμός Οργανώσεων και Συλλογικότητων στο κέντρο της **Πάτρας**», ανέφερε η ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας. «Συμμετείχαν οι φοιτητικοί σύλλογοι της Αρχιτεκτονικής και του Μαθηματικού, η Κίνηση υπεράσπισης των δικαιωμάτων μεταναστών/τριών, η ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας, πολλές οργανώσεις της αριστεράς και πρωτοβουλίες αναρχικών».

Ακολούθησε διαδήλωση στους κεντρικούς δρόμους της πόλης, με τα αντιρατσιστικά και τα αντιπολεμικά συνθήματα να ακούγονται εναλλάξ και όλοι με δύναμη το "Λευτεριά στην Παλαιστίνη". Από την ντουνοτόκα της ΚΕΕΡΦΑ ακουγόταν ξανά και ξανά: "ΗΠΑ, Μητσοτάκη και σιωνιστές, είσατε συνένοχοι για τούτες τις σφαγές", "Άσυλο χαρτιά για την προσφυγιά, κλείστε τα στρατόπεδα τα ρατσιστικά", "Φέρτε τις φρεγάτες πίσω στον Λιμάνι εμείς δε πολεμάμε για τον Βαρδινογιάννη", "Την Σούδα κλείστε τα σύνορα ανοίξτε».

«Η 28 Μάρτη στον **Βόλο** είχε συμμετοχή από αρκετό κόσμο και οργανώσεις της αριστεράς και του αναρχικού χώρου με έντονο τον αντιπολεμικό και αντιρατσιστικό χαρακτήρα», μας έγραψε ο Σταύρος Ευσταθίου. «Η πορεία ξεκίνησε από το δημαρχείο του Βόλου με σκοπό να φτάσει τις πύλες του στρατοπέδου και NATOϊκής βάσης Γεωργούλα. Η διάθεση του κόσμου ήταν μαχητική και αυτό φαινόταν από τα συνεχή συνθήματα σε όλη τη διάρκεια της πορείας, παρά τη μεγάλη απόσταση που είχαμε να διανύσουμε. Εκεί μας περιέμεναν κλούβες ενώ μια διμοιρία ήταν πίσω μας».

«Το Σάββατο 28 Μαρτίου είχαμε την χαρά να συνδεθούμε και στην **Κομοτηνή** με το μεγαλύτερο αντιπολεμικό αντιρατσιστικό αντιφασιστικό κίνημα του πλανήτη, μας έγραψε ο Θράσος Τζιάρας. «Στο κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ ανταποκρίθηκε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η αναρχική ομάδα utopia ad, το ελευθεριακό σχήμα και η ρεβάνς. Με πανό, αφίσες, συνθήματα και μοίρασμα κειμένων δείξαμε και εμείς την αντίθεσή μας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους ΗΠΑ και Ισραήλ ενάντια σε Ιράν, Λιβάνο, Παλαιστίνη με ιδιαίτερη έμφαση στην εναντίωση της συμμετοχής της ελληνικής κυβέρνησης, αλλά και κατά της φτώχειας, του ρατσισμού και του φασισμού που γεννά το σύστημα».

Είμαστε εδώ γιατί θέλουμε να σταματήσουμε τον πόλεμο, θέλουμε έναν κόσμο ειρηνικό, με αγάπη. Διεκδικούμε επίσης χαρτιά για όλους και όλες τους μετανάστες και τις μετανάστριες. Υπάρχουν εργοδότες που δεν πληρώνουν ΙΚΑ με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να πηγαίνουμε σε γιατρούς αλλά και να χάνουμε τις άδειες παραμονής μας. Μας λένε ότι δεν ανανεώνονται γιατί δεν έχουμε ένσημα, όταν χωρίς τις άδειες παραμονής δεν μας πληρώνουν τα ένσημα.

Θέλουμε να ζήσουμε με ειρήνη, χωρίς πόλεμο. Ο πόλεμος επηρεάζει όλες τις χώρες, και την Ελλάδα και τις Φιλιππίνες. Για μας θα είναι πλέον πολύ δύσκολο να επισκεφτούμε τις οικογένειές μας λόγω του πολέμου. Θέλουμε επίσης δικαιώματα, χαρτιά, ασφάλιση. Είναι δύσκολο για μας να πάρουμε σύνταξη και όταν παίρνουμε είναι πολύ μικρή ακόμα και για πληρώσουμε το ενοίκιο. Είμαστε από τις πιο παλιές κοινότητες στην Ελλάδα. Εγώ είμαι πάνω από 40 χρόνια εδώ, μεγαλύτερη και από την κοινότητα. Ήρθα το 1984 και η κοινότητα φτιάχτηκε το 1986. Οι πιο παλιές εργαζόμενες κυρίως σε σπίτια, η νέα γενιά σε γραφεία, εστιατόρια και εμπορικά σε κτήματα. Είμαστε και από τις πιο μαχητικές κοινότητες, από την αρχή αγωνιζόμασταν για νομιμοποίηση και τώρα για ιθαγένεια για τη δεύτερη και τρίτη γενιά.

Από τον Φοιτητικό Σύλλογο Φιλοσοφικής διαδηλώνουμε σήμερα αντιπολεμικά, για να κλείσουν όλες οι βάσεις και να σταματήσει κάθε συνεργασία των ΗΠΑ-Ισραήλ με τα πανεπιστήμιά μας. Δεν γίνεται για μας αυτός ο πόλεμος, δεν αφορά, εμείς θα τον σταματήσουμε. Παρόλλα διαδηλώνουμε για να σταματήσουμε τη δώδεξη του Τζαρέντ Ασλάμ, τη κόρη του οποίου Αρίμπα Νουρ είναι συμφοιτήτριά μας. Έχουμε ήδη κάνει εκδήλωση για το θέμα, είμαστε στο πλευρό της και στο πρόσωπό της υπερασπιζόμαστε όλους τους μετανάστες/ριες που φοιτούν στις σχολές μας.

Μάρω Σταμούλη, φοιτήτρια Φιλοσοφικής

Διαδηλώνουμε ενάντια στον ρατσισμό και για να μην υπάρχει πόλεμος στον κόσμο. Για να έχουμε ειρήνη, όχι φτώχεια, καθώς ο κόσμος δυσκολεύεται πολύ να τα βγάλει πέρα.

Auroora,
γραμματέας Ένωσης Φιλιππινέζων Εργαζόμενων-KASAPI Hellas

Αφρασιάμπ,
Σωματείο Εργαζόμενων στο εργοστάσιο Τσαμούρης ΑΕ

Διαδηλώνουμε κατά πολλές χιλιάδες και δεν είμαστε μόνοι/ες. Είμαστε μαζί με όλο τον κόσμο που βγαίνει από τις ΗΠΑ ενάντια στην ICE και τον Τραμπ μέχρι την Ευρώπη ενάντια σε όλες τις κυβερνήσεις με τα συνδικάτα μπροστά. Η μάχη περνά από τα σχολεία και τους μαθητές μας.

Χρειάζεται να ξεφορτωθούμε την κυβέρνηση που έχει το θράσος από τη μία να στέλνει φρεγάτες και στρατιώτες στη Γάζα και όλη τη Μεσόγειο ανάβοντας το φωτίλι του πολέμου, και από την άλλη διαλύει τα σχολεία και τα νοσοκομεία, διώκει εκπαιδευτικούς επειδή μιλάμε για την Παλαιστίνη και ενάντια στον πόλεμο, "αξιολογεί" τους "μη υπάκουους" για να ελέγχει την εκπαίδευση. Στέλνουμε δυνατό μήνυμα ότι η δημόσια εκπαίδευση δεν ελέγχεται, είναι αντιπολεμική, αντιρατσιστική, αντιφασιστική.

Εύα Ηλιάδη,
ΣΕΠΕ Κορυδαλού-Αγίας Βαρβάρας

Συμμετέχουμε σήμερα στην κινητοποίηση με τον διπλό χαρακτήρα, κατά του πολέμου και του ρατσισμού, δύο θέματα που σχέση αμφίδρομη. Ο πόλεμος προκαλεί μετανάστευση, οι μετανάστες αντιμετωπίζονται με ρατσιστικούς νόμους, κι έτσι δικαιωνίζεται ο φαύλος κύκλος. Απαιτούμε να σταματήσει ο πόλεμος και η βαθιά εμπλοκή της χώρας. Όλα τα ρατσιστικά εγκλήματα από το κράτος να τιμωρηθούν και να μην ξαναγίνουν - Πύλος, Χίος και πολλά ακόμα που συγκαλύπτονται.

Η μετατροπή της οικονομίας σε οικονομία πολέμου έχει σαν συνέπεια να κόβονται οι δαπάνες πρωτίτως από την Υγεία και την εκπαίδευση, δύο κοινωνικές λειτουργίες που είναι δημόσια αγαθά και πρέπει να εγγυηθούν από την πολιτεία, ισότιμα προσβάσιμα σε

όλους. Είναι χαρακτηριστικό ότι μέσα στο 2025 δώσανε 3,8 εκατομμύρια στις πολεμικές βιομηχανίες και επιχαίρουν γι' αυτό, την στιγμή που δεν έχουμε τα στοιχειώδη στη ζωή μας.

Τα πειθαρχικά και οι διώξεις είναι ο τρόπος για να κάψουν το φρόνημά μας, για να δεχόμαστε τις αντιδραστικές αλλαγές, σχολεία χωρίς χρηματοδότηση, χωρίς εκπαιδευτικούς. Φέτος μέχρι και τώρα σχολεία του κέντρου της Αθήνας δεν έχουν εκπαιδευτικούς, νοσηλευτές, ψυχολόγους, φύλακες. Και φυσικά το υπουργείο Παιδείας αντί να φροντίζει για την κάλυψη αυτών των αναγκών, κάνει πλατφόρμες και "καινοτόμες" δράσεις όπως το καινούργιο "φρούτο" "Παιδεία Φως Lovable".

Κωνσταντίνα Κακούρου,
πρόεδρος Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας

Το αντιπολεμικό κίνημα είναι συνυφασμένο με το αντιρατσιστικό. Ο κόσμος πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι είμαστε περισσότερο από ποτέ κοντά στον πόλεμο και γι' αυτό οι αντιδράσεις

πρέπει να είναι μεγαλειώδεις. Ο διεθνιστικός συντονισμός είναι η λύση, μόνο έτσι θα νικήσουμε.

Άννα Ταινικά,
μουσικός, εργαζόμενη ΕΡΤ

Είμαι εδώ κατά του πολέμου, όπως πάντα από μικρή σε πορείες ειρήνης, για ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας. Η εξέλιξη του ανθρώπου έπρεπε να σημαίνει ότι δεν θα υπάρχουν πλέον πόλεμοι. Είναι αδιανόητο. Ξέρουμε ότι εμείς βγαίνουμε στους δρόμους κι αυτοί καταλαβαίνουν ότι τους λέμε να πάνε την Ελλάδα πιο ψηλά, είναι αστείο, αλλά συνεχίζουμε. Το κέρδος πάντα ωθούσε εκεί τα πράγματα, οι πόλεμοι είναι κατασκευασμένοι

για τα συμφέροντα κάποιων. Είναι αναγκαίος ο παγκόσμιος συντονισμός σήμερα. Πρέπει στο περιβάλλον μας να μιλάμε για τις αξίες της ειρήνης, της ισότητας ανάμεσα στα φύλα. Στον εργασιακό μας χώρο να απαιτούμε όσα πρέπει να μας δώσουν. Και σε όλη την κοινωνία να είμαστε αλληλέγγυοι μεταξύ μας.

Αγγελική Ειρήνη Μήτση,
φωτογράφος, ιδιωτική υπάλληλος στον κινηματογράφο

28 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Ένα εισιτήριο των αστικών συγκοινωνιών, μονής διαδρομής, την ημέρα. Σε αυτό με απλά μαθηματικά αντιστοιχεί περίπου η «αύξηση» του κατώτατου μισθού που θα δώσει η κυβέρνηση της ΝΔ από την 1η Απριλίου. Για τους «τυχερούς». Γιατί για πολλές κατηγορίες εργαζόμενων ούτε για αυτό δεν φτάνει.

Τόσο μεγάλη είναι η επιτυχία την οποία πρόβαλε ο Μητσοτάκης στο κυριακάτικο μήνυμά του και για την οποία έδωσε μέχρι και έκτακτη συνέντευξη Τύπου η Κεραμέως. Από τα 920 ευρώ μεικτά, αυξημένα κατά 40 ευρώ επίσης μεικτά, αυτό που «μένει» στο τέλος για τους εργαζόμενους είναι 771 ευρώ από 743. Ένας μισθός πείνας δηλαδή, αυξημένος με το φοβερό ποσό των 27 ευρώ περίπου καθαρά, αφού ένα μεγάλο κομμάτι ακόμα και αυτής της πενιχρής αύξησης επιστρέφει μέσω φόρων στο κράτος.

Η θλιβερή αυτή εικόνα δεν αλλάζει ούτε με τις τριετίες, καθώς το πολύ πολύ εκεί η καθαρή αύξηση να φτάσει τα 30 ή τα 35 ευρώ. Αλλά ούτε με τις ηλικιακές ομάδες, καθώς στην πολυπληθέστερη ομάδα μισθωτών από 30 χρονών και πάνω, η καθαρή αύξηση κυμαίνεται επίσης στα 29 με 35 ευρώ -με καθαρό κατώτατο μισθό που δεν ξεπερνά τα ψίχουλα των 772 ευρώ.

Η προπαγάνδα περί έκτης αύξησης από το 2019, που φτάνει το 4,55% τώρα και το 41,54% συσσωρευτικά, που αφορά 700.000 εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα και συμπεριλαμβάνει και τους εργαζόμενους στο δημόσιο, είναι κουραφέξαλα. Πίσω από τα ωραία νούμερα, υπάρχει η ωμή πραγματικότητα του αβάσταχτου κόστους ζωής σε όλα τα επίπεδα, στα τρόφιμα και όλα τα είδη πρώτης ανάγκης, στη στέγαση, στην ενέργεια -χωρίς να μπαίνουν καν στο κάδρο οι επιπτώσεις που έχουν οικονομικά για τους εργαζόμενους η διάλυση και η ολοένα πιο ιδιωτικοποιημένη Υγεία και Παιδεία.

Στην πραγματικότητα, και ο Μητσοτάκης και η Κεραμέως και όλη η κυβέρνηση ξέρουν πολύ καλά ότι η ακρίβεια, που επιδεινώνεται μέρα την ημέρα ειδικά μετά τις

Όχι στις απάτες Μητσοτάκη με τον κατώτατο μισθό. Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, ΤΩΡΑ!

πολεμικές εξελίξεις, καταπίνει την «αύξηση» πριν ακόμα καλά καλά την δουν οι εργαζόμενοι στους λογαριασμούς τους. Όπως την κατάπτε και όλες τις προηγούμενες χρονιές, σύμφωνα με τα στοιχεία που αφορούν την αγοραστική δύναμη στην Ελλάδα, τις πραγματικές απώλειες στο εισόδημα, την αύξηση των τιμών σε βασικά αγαθά.

Χαμηλόμισθοι

«Το αφήγημα της κυβέρνησης για συνολική αύξηση 41,54% του κατώτατου σε σχέση με το 2019, υψηλότερα δηλαδή από την άνοδο του πληθωρισμού κατά την ίδια περίοδο, καταρρίπτεται από την πτώση της αγοραστικής δύναμης του μέσου ονομαστικού μισθού πλήρους απασχόλησης και του κατά κεφαλήν ΑΕΠ στην τελευταία θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης», γράφει η Εφημερίδα των Συντακτών. «Αλλωστε, η μεγαλύτερη μερίδα των εργαζομένων, πάνω από 6 στους 10, παραμένουν χαμηλόμισθοι, καθώς, σύμφωνα με τα ετήσια στοιχεία του ΕΡΓΑΝΗ, αμείβονται με περίπου 1.000 ευρώ μεικτά.

Δεύτερον, οι έξι συνολικά αυξήσεις επί Ν.Δ. δεν έχουν καταφέρει να αντισταθμίσουν τις πραγματικές απώλειες από τη συσσωρευμένη υποχώρηση των μισθών στα χρόνια των μνημονίων και από τις πληθωριστικές ανατιμήσεις-φωτιά της τελευταίας πενταετίας. Τρίτον, ο γενικός δείκτης τιμών καταναλωτή στο 2,9% διαμορφώνεται χαμηλότερα από ό,τι οι τιμές του καλαθίου του λαϊκού νοικοκυριού. Τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ δείχνουν ότι βασικά αγαθά έχουν καταγράψει πολύ μεγαλύτερες αυ-

ξήσεις, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το κρέας που ξεπέρασε το +13%, ενώ το κόστος στέγασης και ενέργειας πολλαπλασιάστηκε, εκτοξεύοντας το κόστος ζωής».

Επιπλέον, μια ακόμα βολική παράλειψη της κυβέρνησης είναι ότι η «αύξηση» θα είναι ακόμα μικρότερη, αν όχι μηδενική, για τους εργαζόμενους με ελαστικές σχέσεις εργασίας. Για όλους όσους δηλαδή δουλεύουν με μερική απασχόληση, εκ περιτροπής εργασία κλπ, που είναι ένα τεράστιο κομμάτι σε πάρα πολλούς κλάδους -σε κάποιους και πλειοψηφικό- τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα. Και βέβαια είναι γνωστό τοις πάσι ότι εκεί το ποσοστό των γυναικών εκτοξεύεται, ότι κι αν λείει η Κεραμέως ότι το χάσμα μισθωτής απασχόλησης ανδρών-γυναικών ή η ανεργία των γυναικών έχουν μειωθεί.

Η κοροϊδία της κυβέρνησης δεν μπορεί να κρυφτεί. Όταν πρόκειται για ΟΠΕΚΕΠΕδες, φρεγάτες και θόλους, υπάρχουν δισεκατομμύρια. Όταν πρόκειται για μισθούς ή συντάξεις, εκεί πάνω απ' όλα μπαίνουν τα κέρδη των επιχειρήσεων και τα σφιχτά περιθώρια του δημοσιονομικού κόστους του κράτους.

Γι' αυτό είναι τόσο σημαντικός ο απεργιακός αγώνας για την επαναφορά της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και όλων των Συλλογικών Συμβάσεων με πραγματικές αυξήσεις που να καλύπτουν τις ανάγκες των εργαζόμενων. Πάμε για Πανεργατική Απεργία την Πρωτομαγιά. Για να ανατραπεί η κυβέρνηση της φτώχειας και να μην είναι το θέμα των αυξήσεων στην «ευχέρεια» του κάθε Μητσοτάκη.

Λ.Β.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Η ώρα της Συνδιάσκεψης

Αυτό το Σαββατοκύριακο, 4-5 Απριλίου, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κάνει την 6η Συνδιάσκεψή της. Για δυο μέρες στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο της Αθήνας, το μέτωπο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς θα κάνει τον απολογισμό της δράσης του με τα μάτια στραμμένα στο μέλλον, για τον τρόπο που θα παρέμβει στους αγώνες μέσα σε μια εκρηκτική κατάσταση. Για την ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ που θα ανοίξει τον δρόμο για την συνολική ανατροπή του συστήματος της φτώχειας, του πολέμου, του ρατσισμού και του σεξισμού.

Την Κυριακή 29 Μάρτη ολοκληρώθηκε ο γύρος των συλλογικών επιτροπών και κλαδικών επιτροπών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που κατέληξαν και στην εκλογή αντιπροσώπων για τη Συνδιάσκεψη. Συγκεκριμένα, στις διαδικασίες των 70 επιτροπών του μετώπου συμμετείχαν περισσότεροι από 1.600 συντρόφισσες και σύντροφοι που εξέλεξαν περίπου 600 αντιπροσώπους για τη Συνδιάσκεψη.

Η συζήτηση στις διαδικασίες ήταν πλούσια, έντονη, αλλά σε συντροφικό κλίμα και διάθεση να συμβάλλουμε στο δυνάμωμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η κρίση του συστήματος της φτώχειας και του πολέμου, οι αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας, η ανάγκη να δυναμώσουμε την Αριστερά της ρήξης και της ανατροπής ήταν το πλαίσιο στο οποίο ξετυλίχτηκε η συζήτηση για το τι πρέπει να κάνει το μέτωπό μας στην παρέμβασή του στο εργατικό κίνημα, στα πανεπιστήμια και τη νεολαία, στους αντιρατσιστικούς και αντιπολεμικούς αγώνες.

Οι συντρόφισσες/οι του ΣΕΚ συμβάλλαμε με όλες μας τις δυνάμεις σε αυτήν την συζήτηση. Με τις εμπειρίες και τα συμπεράσματά μας από τη δράση στο κίνημα. Με καθαρή εκτίμηση για την περίοδο και τις δυνατότητες που ανοίγονται αν κινηθεί η αντικαπιταλιστική Αριστερά με πρωτοβουλίες ενιαιομετωπικές, χωρίς περιχαράκώσεις, μαζί με όλον τον κόσμο που παλεύει και ψάχνει εναλλακτική πέρα από τα όρια των ρεφορμιστικών ηγεσιών. Και αιχμηρές πολιτικά, με τα «μεταβατικά» αιτήματα που διαμορφώνει η ίδια η εργατική τάξη και η νεολαία με τους αγώνες και τα προχωρήματα στις ιδέες της.

Όλος αυτός ο προβληματισμός θα μεταφερθεί στο σώμα της Συνδιάσκεψης και θα αποτυπωθεί στις αποφάσεις της και τη σύνθεση των κεντρικών οργάνων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Για να τη δυναμώσουμε ώστε να ανταποκριθούμε όλες/όλοι/όλα στις προκλήσεις και τις δυνατότητες που ανοίγονται μπροστά μας.

Η 6η Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ γίνεται σε συνθήκες εκρηκτικές στις οποίες φανερώνονται ταυτόχρονα η κρίση και η καταστροφική βαρβαρότητα του καπιταλισμού αλλά και η δύναμη κι ο ριζοσπαστισμός της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος ΗΠΑ-Ισραήλ ενάντια στο Ιράν συμπυκνώνει και τα δυο αυτά στοιχεία. Ο Τραμπ, ο Νετανιάχου κι από δίπλα οι πιστοί σύμμαχοί τους όπως ο Μητσοτάκης απλώνουν το φριχτό έγκλημα του γενοκτονικού τους πολέμου στη Γάζα στις μαθήτριες της Μινάμπ στους εργάτες χαλυβουργίας στην Αχβάζ του Ιράν. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός θέλει να ελέγξει τη Μ. Ανατολή για να στείλει ένα μήνυμα ισχύος σε εχθρούς (Κίνα) και «φίλους» (Ε.Ε).

Κι ένα μήνα μετά, παρά τη συντριπτική υπεροπλία τους, βρίσκονται στριμωγμένοι στη γωνία. Αντί μιας γρήγορης νίκης βρίσκονται αντιμέτωποι με τον εφιάλτη της αποσταθεροποίησης μιας παγκόσμιας οικονομίας που έτσι κι αλλιώς αγκομαχούσε, κουβαλώντας και το βάρος της κερδοσκοπίας στα χρηματιστήρια και των γιγάντιων εξοπλιστικών προγραμμάτων. Και ταυτόχρονα, η αποσταθεροποίηση απλώνεται σε όλο το σύστημα συμμαχιών του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Όμως, αυτή η εικόνα μένει μισή χωρίς τον ρόλο που παίζει η δικιά μας πλευρά. Τα συλλαλητήρια της 28 Μάρτη στις ΗΠΑ, στην Ελλάδα και σε όλον τον κόσμο τον αναδεικνύουν. Τα εκατομμύρια που βγήκαν στους δρόμους των αμερικάνικων πόλεων θυμίζουν έντονα το κίνημα ενάντια στον πόλεμο στο Βιετνάμ. Το ίδιο οργισμένο μείγμα που τροφοδοτείται από την πάλη ενάντια στον ρατσισμό, ενάντια στις επιθέσεις στις γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙ. Κι αν τότε το κίνημα πήρε χρόνια να αποκτήσει μαζικές διαστάσεις, τώρα βάζει άμεσα την προοπτική Γενικής Απεργίας για την Πρωτομαγιά.

Σε τέτοιες συνθήκες οξύνεται η πολιτική κρίση και εδώ. Ό,τι και να κάνει η κυβέρνηση της ΝΔ είναι φανερό ότι πρόκειται για μια κυβέρνηση απομονωμένη, πολιορκημένη από το μίσος για τα αίτια και τα εγκλήματά της. Το έδειξαν τα αγροτικά μπλόκα, οι απεργιοί των νοσοκομείων που κυνηγάνε τον Γεωργιάδη, τα απεργιακά συλλαλητήρια για την επέτειο του εγκλήματος των Τεμπών, οι χιλιάδες που διαδήλωσαν στις 8 Μάρτη, στις 28 Μάρτη. Σε μια τέτοια κατάσταση, πληθαίνουν τα σενάρια για πρόωρες εκλογές.

Ταυτόχρονα, όμως, η κρίση έχει αποκτήσει μεγάλες διαστάσεις και στα κόμματα της Αριστεράς. Ο Τσίπρας εμφανίζεται σαν ο πόλος που διεκδικεί να συμμαζέψει τα θραύσματα του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΕ.ΑΡ τότε μιλώντας για τον «πατριωτισμό των επιχειρηματιών» τότε για τις αγωνιστικές

28/2, Γενική απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Πάμε πιο θαρρετά, συγκροτημένα και αποφασιστικά

παραδόσεις της Αριστεράς. Το ΚΚΕ προβάλλει τον εαυτό του σαν τη μόνη συγκροτημένη αντιπολίτευση στα αριστερά με τις επιτυχίες του στα συνδικάτα.

Όμως κανένα κόμμα και κομμάτι της ρεφορμιστικής Αριστεράς δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις πολιτικές αναζητήσεις και τις μαχητικές διαθέσεις των εργαζόμενων και της νεολαίας που αναζητάνε προοπτική ρήξης με το σύστημα και νίκης για τους αγώνες τους. Είναι όλα τους πίσω και δεξιά από τον κόσμο που δίνει τις μάχες. Αυτός ο κόσμος δεν είναι απλά «ευκαιριακοί ψηφοφόροι» που άγονται και φέρονται, είναι ο κόσμος που έκανε πλειοψηφική την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, απέργησε και διαδήλωσε γιατί το «κέρδος σκοτώνει» και στα Τέμπη και παντού, που τώρα τάσσεται ενάντια στον πόλεμο στο Ιράν.

Δυνατότητες

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βρίσκεται μπροστά στην πρόκληση να γίνει πόλος συσπείρωσης όλου αυτού του δυναμικού που πάει πολύ πέρα από τα μέλη και την άμεση επιρροή της. Οι δυνατότητες υπάρχουν. Τις δείχνει «φωτογραφικά» η πρόσφατη δημοσκόπηση της Metron Analysis, με το 2,1% σε εκτίμηση ψήφου για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Είναι μια αποτύπωση του που φτάνουν οι αναζητήσεις του κόσμου της

Αριστεράς. Αυτό γίνεται ακόμα πιο σαφές με το 3,5% της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε όσους/ες θέλουν πρόωρες εκλογές που όπως επισημαίνει η δημοσκόπηση είναι «αριστεροί και κεντροαριστεροί ψηφοφόροι».

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει πλέον μια παρουσία στο κίνημα και την Αριστερά που μετράει 17 χρόνια. Έχει αφήσει το σημάδι της σε όλες τις μάχες αυτών των χρόνων, με τα αιτήματά της και τη μαχητική στάση των αγωνιστών/τριών της. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Γεωργιάδης ανακαλύπτει «δάκτυλον» της ΑΝΤΑΡΣΥΑ κάθε φορά που φεύγει τσαλακωμένος από ένα νοσοκομείο.

Όμως, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να ανταποκριθεί στις ελπίδες και τις απαιτήσεις που γεννάει σε έναν ολόκληρο κόσμο η σύγκρουση με την κυβέρνηση της ΝΔ, χρειάζεται να κάνει μια αποφασιστική στροφή. Πρέπει να αναπτύξει ενωτικά, με όλον τον κόσμο που παλεύει και αναζητάει, χωρίς περιχαράκώσεις, τις πρωτοβουλίες της και ταυτόχρονα να τις κάνει αιχμηρές πολιτικά.

Αυτά τα δύο πάνε μαζί. Το μέτωπο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς χρειάζεται να προβάλλει και να δουλεύει μέσα στους αγώνες ένα πρόγραμμα αιτημάτων που συνδέουν τις αιχμές που έχουν αναδείξει οι αγώνες, συνδέουν τις εμπειρίες και τις ιδέες των πιο προχωρημένων και μα-

χητικών τμημάτων της εργατικής τάξης και της νεολαίας με την προοπτική της επαναστατικής ανατροπής του καπιταλισμού.

Μπαίνουμε μπροστά στην πάλη για την ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ με τη δύναμη της απεργίας και της διαδήλωσης. Η μετατροπή της μαζικής οργής σε οργανωμένο κίνημα στους χώρους δουλειάς είναι το κλειδί για ένα εργατικό κίνημα που θα επιβάλλει τα δικά του. Δυναμώνουμε και κλιμακώνουμε το αντιπολεμικό κίνημα που λέει Όχι στον Πόλεμο, κάτω τα χέρια από το Ιράν, καμιά ελληνική συμμετοχή, Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο. Συνδέουμε τον αντιπολεμικό αγώνα με ενάντια στη λιτότητα, τις απολύσεις και την ακρίβεια.

Απάντηση

Η απάντηση στα εγκλήματα και τα σκάνδαλα των ιδιωτικοποιήσεων είναι η πάλη για κρατικοποιήσεις με εργατικό έλεγχο, σε ρήξη με την ΕΕ των ιδιωτικοποιήσεων και του милитарισμού. Συγκρούμαστε με τις ρατσιστικές εκστρατείες της κυρίαρχης τάξης, φράζουμε τον δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες και διεκδικούμε ανοιχτά σύνορα και νομιμοποίηση όλων των μεταναστών. Κάνουμε την πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ υπόθεση

όλου του εργατικού κινήματος, η μάχη είναι κοινή και διεθνής, ενάντια στην τάξη των Επιστάν.

Δεν πρόκειται για ένα κυβερνητικό πρόγραμμα διαχείρισης ενός καπιταλισμού βυθισμένου στην κρίση και τα αδιέξοδα. Ούτε όμως για ένα τελεσίγραφο στον κόσμο της Αριστεράς και των αγώνων. Είναι ένα εργαλείο πάλης της αντικαπιταλιστικής κι επαναστατικής Αριστεράς στις μάχες για να τους δώσει νικηφόρα προοπτική.

Και για να έχουν νικηφόρα προοπτική χρειάζεται να απευθύνονται και να κινητοποιούν το πιο πλατύ δυναμικό. Γι' αυτό, το μεταβατικό πρόγραμμα και οι αιχμές του μπορούν να πάρουν σάρκα και οστά με τη τακτική του Ενιαιού Μετώπου. Αυτό σημαίνει ανάληψη πρωτοβουλιών δράσης που δεν θα διστάζουν να ασκούν πίεση στις ηγεσίες ή σε τμήματα ηγεσιών της Αριστεράς και των συνδικάτων, με σταθερό κριτήριο την ενίσχυση της οργάνωσης από τα κάτω, για να δυναμώσει ένα εργατικό κίνημα που θα επιβάλλει τα δικά του απέναντι στον κάθε επίδοξο διαχειριστή του συστήματος. Ο Λένιν είχε αποτυπώσει αυτή την πολιτική λογική με μια εύστοχη φράση: «χτυπάμε μαζί, βαδίζουμε χωριστά». Μια αρχή που παραμένει εξαιρετικά επίκαιρη και σήμερα.

Για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι πλέον επείγον να πραγματοποιήσει μια αποφασιστική στροφή προς αυτή την κατεύθυνση, αφήνοντας πίσω τα βαρίδια της αδράνειας που προκάλεσε η πίεση της συντονισμένης ιδεολογικής και πολιτικής επίθεσης για το παντοδύναμο «41τακάτο» της ΝΔ, μια πίεση από τη ρεφορμιστική Αριστερά που εκφράστηκε με τις θεωρίες των αιώνια «αρνητικών συσχετισμών».

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται να ξεδιπλώσει πρωτοβουλίες δράσης με αυτόν τον προσανατολισμό σε όλα τα μέτωπα: και στους εργατικούς αγώνες, με άμεσο σταθμό την Πρωτομαγιά, και στα πανεπιστήμια για να εκφράσει το ριζοσπαστικό δυναμικό που μένει ακάλυπτο από τον κατακερματισμό του χώρου των ΕΑΑΚ και το «φρένο» της ΚΝΕ και στο αντιπολεμικό και αντιρατσιστικό κίνημα. Κι έτσι να ανοιχτεί η ίδια, να δώσει πνοή στις τοπικές επιτροπές της, στη συζήτηση και τη δράση τους.

Η εμπειρία είναι διδακτική: κάθε φορά που κινηθήκαμε με ενωτικά και αιχμηρά, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες και καλώντας τον κόσμο να συσπειρωθεί γύρω από κεντρικά, αιχμηρά αιτήματα, βρήκαμε πραγματική ανταπόκριση. Το κάναμε σε μεγάλες στιγμές της πάλης ενάντια στα μνημόνια, το κάναμε στο αντιφασιστικό κίνημα που οδήγησε στην οριστική κατάδικη της Χρυσής Αυγής, το έχουμε κάνει σε εργατικούς και νεολαιίστικους αγώνες. Πρέπει να το κάνουμε πιο συγκροτημένα, πιο θαρρετά και αποφασιστικά τώρα.

Ο Τραμπ σε αδιέξοδο

Συνέχεια από τη σελ. 4

Αλλά το Ισραήλ αντιμετωπίζει τα δικά του προβλήματα. Αυτά δεν αφορούν την λαϊκή υποστήριξη στον πόλεμο που φτάνει το 82% στο Εβραϊκό κομμάτι του πληθυσμού σε αντίθεση με το 20% των Παλαιστίνων-Αράβων πολιτών του. Αφορά τις ανησυχίες που έρχονται κυρίως από τους στρατιωτικούς σχετικά με την επέκταση του πολέμου σε όλα αυτά τα μέτωπα. Σε ηχητικό που διέρρευσε στο Ισραήλ, ο αρχηγός του ισραηλινού στρατού ακούγεται να λέει στο υπουργικό συμβούλιο:

«Υψώνω δέκα κόκκινες σημαίες. Οι εφεδροι δεν θα μπορέσουν να αντέξουν... οι IDF δεν θα είναι πλέον κατάλληλες ούτε για συνήθεις αποστολές ασφαλείας» είπε ζητώντας νέους νόμους για υποχρεωτική στράτευση, περισσότερους εφεδρους και παράταση της θητείας. Ενώ ο αντιπολιτευόμενος **Λαβίντ** κατήγγειλε ότι «η κυβέρνηση στέλνει τον στρατό να πολεμήσει σε πολλά μέτωπα χωρίς στρατηγική, χωρίς τους απαραίτητους πόρους και με πολύ λίγους στρατιώτες».

Στον αντίποδα του Ισραήλ, οι χώρες του Κόλπου η μια μετά την άλλη με ανακοινώσεις τους πιέζουν τις ΗΠΑ να λήξουν τον πόλεμο με το Ιράν. Οι πιέσεις αυξάνονται και από τις συμμαχικές χώρες της ΕΕ. Ξεσηκώνοντας την οργή του Τραμπ, η Ισπανία ανακοίνωσε ότι απαγορεύει μετά τις βάσεις και τη χρήση του εναέριου χώρου της για τον πόλεμο στο Ιράν. Και από κοντά ακολούθησε και η αγαπημένη του **Μελόνι** που δεν έδωσε άδεια για τη χρήση της νατοϊκής βάσης στην Σικελία για τον πόλεμο στο Ιράν.

Το Πακιστάν, η Τουρκία, η Αίγυπτος και η Σαουδική Αραβία, μετά τη συνάντηση που είχαν στο Ισλαμαμπάντ επιδιώκουν να παίξουν τον ρόλο του μεσάζοντα προκειμένου το Ιράν να αποδεχτεί τους όρους του και προτείνοντας «λύσεις» για διεθνή έλεγχο των Στενών του Ορμούζ μέσα από μια «κοινοπραξία διαχείρισης» τους. Η Γαλλία αναπτύσσει τη δική της πρωτοβουλία (στην οποία ισχυρίζεται ότι εμπλέκονται 35 χώρες) με στόχο «την αποκατάσταση της ελευθερίας της ναυσιπλοΐας στο Στενό του Ορμούζ, μόλις μειωθεί επαρκώς η ένταση των εχθροπραξιών».

Αλλά όλα αυτά τα «ειρηνευτικά» σχέδια πέρα από το ότι είναι υποκριτικά προϋποθέτουν τη συμφωνία του Ιράν που δεν αποδέχεται το αμερικανικό σχέδιο των 15 σημείων και αντιπροτείνει τα δικά του σημεία. Ίσως η καλύτερη επιλογή για την διακυβέρνηση Τραμπ θα ήταν να ανακρούσει πρύμναν, να προχωρήσει σε συμβιβασμό, να αφήσει τους συμμάχους του να βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά και να γλυτώσει έτσι τα ακόμη χειρότερα μιας επέκτασης του πολέμου, για τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό.

Γιώργος Πίπτας

ΛΙΒΑΝΟΣ-ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ Νίκη στην Αντίσταση

Τη βαθιά του ανησυχία για το γεγονός ότι το Ισραήλ εμπόδισε τον καθολικό πατριάρχη των Ιεροσολύμων να εισέλθει στον Ναό του Παναγίου Τάφου στα Ιεροσόλυμα για να εορτάσει την Καθολική Κυριακή των Βαΐων δήλωσε το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών, ενώ η εκπρόσωπος της ΕΕ για την Εξωτερική Πολιτική, Κ. Κάλας έκανε λόγο για «παραβίαση της θρησκευτικής ελευθερίας». Ο Νετανιάχου έκανε λόγο για παρεξήγηση και είπε ότι τελικά θα δοθεί άδεια στον Πατριάρχη.

Η απαγόρευση ανέδειξε για ακόμη μια φορά το πόσο ψεύτικη είναι η δυτική προπαγάνδα που θέλει το κράτος απαρτχάιντ του Ισραήλ να είναι «η μόνη δημοκρατία» της Μέσης Ανατολής». Αλλά και το πόσο ισλαμοφοβικές και ρατσιστικές είναι οι κυβερνήσεις της ΕΕ. Επί 32 μέρες, λίγο παρά δίπλα από τον Πανάγιο Τάφο, το Ισραήλ κρατάει κλειστό για τους μουσουλμάνους το ιερό Τέμενος Αλ Άκσα στην Ιερουσαλήμ, αλλά από την ΕΕ ούτε φωνή ούτε ακρόαση.

Είναι εξοργιστικό το πώς η «χριστεπώνυμη» κυβέρνηση Μητσοτάκη και τα παπαγαλάκια της έχουν ανάγει τη μεταφορά του «Αγίου Φωτός» από την Ιερουσαλήμ σε μείζον ζήτημα -ακριβώς την ώρα που το Ισραήλ κλιμακώνει τις δολοφονικές του επιθέσεις σε Λίβανο, Γάζα και Δυτική Όχθη.

Τουλάχιστον 1.238 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί σε ισραηλινές επιθέσεις στον Λίβανο από τις 2 Μαρτίου και περίπου ένα εκατομμύριο έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τις εστίες τους στο νότιο Λίβανο αναζητώντας καταφύγιο στον βορρά. Το Ισραήλ, συνεχίζοντας την τακτική που ακολούθησε στην Γάζα, δολοφονεί δημοσιογράφους και υγειονομικούς κάνοντας διπλά χτυπήματα, χτυπώντας ασθενοφόρα που έρχονται να μαζέψουν τραυματίες και δημοσιογράφους που καλύπτουν τα γεγονότα. Σύμφωνα με τον ΠΟΥ, 51 Λιβανέζοι υγειονομικοί έχουν σκοτωθεί από την έναρξη του πολέμου.

Για τις δίκες των βασανιστών του Β. Μάγγου

Προσερχόμαστε οι γονείς του Βασιλείου Μάγγου, αύριο Τετάρτη 1/4/2026, στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Βόλου και την Πέμπτη στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Καρδίτσας για τις δίκες των βασανιστών του.

Ως γνωστόν, στις 14 Ιουνίου 2020, έξι αστυνομικοί υποκαθιστώντας τους θεσμούς, πήραν το νόμο στα χέρια τους και κάνοντας παράβαση καθηκόντος, χτύπησαν, βασάνισαν, τιμώρησαν, τρομοκράτησαν και εξόντωσαν ψυχικά τον Βασίλειο Μάγγο, χωρίς κανένα απολύτως λόγο.

Οι υπάλληλοι του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη έγιναν αυτοί δικαστές, τον δίκασαν οι ίδιοι και τον καταδίκασαν σε θάνατο.

Το οπτικοακουστικό υλικό, οι φωτογραφίες, οι καταθέσεις αυτοπτών μαρτύρων, οι καταθέσεις των γιατρών, οι γνωματεύσεις των ψυχιάτρων και των ψυχολόγων, τα έγγραφα του νοσοκομείου, είναι αδιάσειστα ντοκουμέντα. Επίσης το Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών και τα τρία πορίσματα του Συνηγόρου του Πολίτη είναι συντριπτικά εις βάρος τους.

Απευθυνόμαστε στον υπουργό Προστασίας του Πολίτη και ρωτάμε ευθέως:

Κύριε Χρυσοχοϊδή ανέχεστε να έχετε στο υπουργείο σας υπαλλήλους που γίνονται οι ίδιοι δικαστές, που κακοποιούν χωρίς αιτία και στέλνουν στο θάνατο πολίτες;

-Δηλώνουμε ότι δεν πιστεύουμε σε ευνοϊκές συνθέσεις δικαστηρίων, ούτε πιστεύουμε ότι οι αποφάσεις λαμβάνονται έξω από αυτά.

Αντιθέτως περιμένουμε η δικαιοσύνη να αποκαταστήσει τον εαυτό της, απέναντι σ εκείνους που την υποκαθιστούν.

Πιστεύουμε ότι οι δικαστές είναι λειτουργοί που έχουν ελεύθερο φρόνημα, αδέκαστη και ανεξάρτητη κρίση και ότι το δικαστήριο θα διέπεται από τις αρχές της δίκαιης δίκης και της ακριβοδίκαιης ισότητας ευκαιριών.

Εμείς οι γονείς του Βασιλείου Μάγγου, που έζησε κοντά μας 26 χρόνια και 65 μέρες, το μόνο που διαθέτουμε είναι η πεποίθηση ότι έχουμε δίκιο. Κι αυτή δεν πηγάζει από το συναίσθημά μας, αλλά από τα ντοκουμέντα που αναφέραμε. Αυτά έχουμε.

Δεν έχουμε όμως το παιδί μας...

Γιάννης Μάγγος

Στην Γάζα, την περασμένη Κυριακή η Χαν Γιούνις, βίωσε μια αιματηρή κλιμάκωση της βίας, κατά την οποία εννέα Παλαιστίνιοι έχασαν τη ζωή τους ως αποτέλεσμα μιας σειράς αεροπορικών επιδρομών. Κι ενώ στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και στη Δυτική Όχθη, ισραηλινός στρατός και έποικοι συνεχίζουν τον συστηματικό εποικισμό δολοφονώντας Παλαιστίνιους και γκρεμίζοντας τη μια μετά την άλλη τις παλαιστινιακές γειτονιές, η Κνεσέτ ενέκρινε νομοσχέδιο που επιβάλλει τη δυνατότητα της θανατικής ποινής για χιλιάδες Παλαιστίνιους κρατούμενους που κατηγορούνται για «τρομοκρατία». Δηλαδή για αντίσταση στο γενοκτόνο κράτος του Ισραήλ.

Όλο και περισσότεροι Παλαιστίνιοι βλέπουν ότι η κατ' όνομα «εκεχειρία» και το σχέδιο που προτείνει το «Συμβούλιο Ειρήνης» του Τραμπ δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια φενάκη. Σύμφωνα με τις ανακοινώσεις που παραθέτει το Al Quds, ήδη «παλαιστινιακές οργανώσεις και φυλετικές ομάδες στη Λωρίδα της Γάζας εξέφρασαν την έντονη καταδίκη τους για το σχέδιο αφοπλισμού της Λωρίδας» καθώς «τα όπλα της αντίστασης αποτελούν μια συλλογική εγγύηση που δεν μπορεί να παραχωρηθεί πριν από την πλήρη εξαφάνιση της κατοχής».

Τρεις μήνες μετά την υιοθέτησή του από το συμβούλιο ασφαλείας του ΟΗΕ το σχέδιο «μπάζει» από κάθε άποψη. Τρεις στρατιώτες της Ινδονησίας που συμμετείχαν στην ειρηνευτική δύναμη του ΟΗΕ στον Λίβανο σκοτώθηκαν -από ένα χτύπημα που ακόμη δεν έχει ξεκαθαρίσει από που ακριβώς προήλθε αλλά οι περισσότεροι εκτιμούν ότι είναι ακόμη ένα από τα πολλά χτυπήματα του ισραηλινού στρατού στις δυνάμεις του ΟΗΕ. Το γεγονός αφορά και την Γάζα καθώς η Ινδονησία είναι η χώρα που -με επιφυλάξεις- έχει δηλώσει ότι θα στείλει 8.000 στρατιώτες για να αποτελέσουν τον βασικό κορμό της λεγόμενης «δύναμη σταθεροποίησης» ISF στην Γάζα.

Στον Λίβανο, η χερσαία επίθεση που έχει εξαγγείλει εδώ και δύο εβδομάδες το Ισραήλ συναντά σθεναρή αντίσταση με την Χεσμπολάχ να ανακοινώνει καθημερινά δεκάδες επιθέσεις κατά τις οποίες σύμφωνα με την οργάνωση, έχουν χτυπηθεί από την αρχή του πολέμου 114 τανκς και θωρακισμένα οχήματα -προκαλώντας ανησυχία στην ηγεσία του ισραηλινού στρατού (περισσότερα στη σελ. 4).

Γ.Π.

ΔΗΜΟΣ Ν. ΙΩΝΙΑΣ

Στάση εργασίας

Σε στάση εργασίας τη Δευτέρα 30 Μάρτη και σε συγκέντρωση έξω από το Δημαρχείο προχώρησαν ο εργαζόμενοι του Δήμου Νέας Ιωνίας ενάντια στην απόφαση του δημάρχου να ασκήσει έφεση εναντίον των 13 εργαζομένων που έχουν κερδίσει με δικαστική απόφαση τη μετατροπή των συμβάσεων τους σε αορίστου χρόνου.

«Είμαστε σε κινητοποιήσεις εδώ και δέκα μέρες περίπου», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Αμίλιος Βαζούρας**, αντιπρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στον δήμο Νέας Ιωνίας. «Έχουμε κάνει στάσεις εργασίας, έχουμε κάνει συγκεντρώσεις, έχουμε διακόψει το δημοτικό συμβούλιο δύο φορές. Ο δήμαρχος άσκησε εφέσεις, προσπαθώντας να εφαρμόσει το νόμο Βορίδη σε πρωτόδικες αποφάσεις που έχουν κερδίσει 13 εργαζόμενοι. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να εκδικαστεί με το νέο πλαίσιο μέχρι τον Σεπτέμβρη και είναι σοβαρότατος κίνδυνος οι άνθρωποι αυτοί να πεταχτούν στο δρόμο. Και πίσω από αυτούς έρχονται και άλλοι 35 εργαζόμενοι που έχουν κερδίσει πρωτόδικες αποφάσεις και έχουμε άλλους 200 περίπου που είναι με προσωρινές διαταγές και ασφαλιστικά μέτρα. Αυτό ανοίγει τον δρόμο για την απόλυση τους.

Επιμένουμε με κάθε τρόπο για να αρθούν οι εφέσεις, να μην εφαρμοστεί ο νόμος Βορίδη, όπως έχουν κάνει άλλοι δέκα περίπου δήμαρχοι και πιέζονται και άλλοι να το κάνουν. Για να μείνουν οι άνθρωποι στη δουλειά, για να έχουμε προσλήψεις, για να έχουμε προσωπικό γιατί αλλιώς οι υπηρεσίες των δήμων οδηγούνται σε ιδιώτες. Και προφανώς πολλοί δήμαρχοι θέλουν ιδιώτες, θέλουν συμβουλευτικές και στρέφονται ενάντια στους εργαζόμενους. Εμείς θα συνεχίσουμε, οι εργαζόμενοι συσπειρώνονται γύρω από το σωματείο τους. Άσχετα αν μας κατηγορεί ο δήμαρχος λέγοντας αυτά που λέει η εργοδοσία όταν στριμώχνεται. Αύριο (Τρίτη 31 Μάρτη) θα πάει να αγκαλιαστεί με τον Άδωνι που θα πάει να εγκαινιάσει κάποιο χώρο στο νοσοκομείο Αγία Όλγα. Δείχνει την πολιτική του κατεύθυνση που δεν είναι υπέρ των εργαζομένων. Εμείς είμαστε σταθερά απέναντι και σαν σωματείο και σαν εργαζόμενοι και θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε τη δουλειά μας και τη μη ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών του δήμου».

Γ.Ρ.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα - φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε - φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εκλογές στο ΣΕΗ

Η βαθιά εμπλοκή της κυβέρνησης της ΝΔ στον πόλεμο ΗΠΑ-Ισραήλ ενάντια στο Ιράν και την Παλαιστίνη σε συνδυασμό με την άγρια επίθεση σε βάρος των εργαζομένων και των δικαιωμάτων μας, δημιουργεί εκρηκτικές συνθήκες.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών προχωρά σε εκλογές στις 3, 4, 5 και 6 Απρίλη. Η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών εδώ και δέκα χρόνια συμμετέχουμε στο Διοικητικό Συμβούλιο. Δέκα χρόνια στον αγώνα σε όλες τις δράσεις του σωματείου, σε όλες τις διεκδικήσεις του κλάδου, σε όλες τις μάχες του εργατικού κινήματος.

Βρεθήκαμε όλοι μαζί στον μεγάλο ξεσηκωμό των σπουδαστών και των καλλιτεχνών για την κατάργηση του προεδρικού διατάγματος την οποία και κερδίσαμε. Και τώρα στον αγώνα για να αποσυρθεί άμεσα το νομοσχέδιο για την Ανώτατη Σχολή Παραστατικών Τεχνών που παρουσίασε η η κυβέρνηση γιατί δεν έχει να κάνει με τίποτε από όλα όσα διεκδικούσαμε και διεκδικούμε.

Η τέχνη μας θέλουμε να εμπλέκεται άμεσα στους αγώνες της εργατικής τάξης. Αγώνες που θα γίνονται πλάι- πλάι με τα δικά μας αιτήματα όπως την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας στο Ελεύθερο Θέατρο, αύ-

ξηση των κονδυλίων για τον Πολιτισμό ειδικά στις μικρές ΑΜΚΕ. Έτσι ώστε να μπορούν να πάρουν την Συλλογική Σύμβαση στους ηθοποιούς.

Η παράταξη μας, η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών, άλλα όπως και όλοι οι εργάτες της Τέχνης είμαστε σε όλους τους τομείς και παλεύουμε με τα εργαλεία της δουλειάς μας ώστε να ξεσηκώσουμε και να αφυπνίζουμε. Να ενημερώνουμε, να ενεργοποιούμε και να καταγγέλλουμε τα εγκλήματα που κάνει αυτή η δολοφονική κυβέρνηση. Γι' αυτό τον λόγο η παράταξη μας έχει φτιάξει μία πρωτοβουλία καλλιτεχνών και ακτιβιστών που λέγεται Δικαιοσύνη για την Πύλο και ανεβάζει το έργο το Θανάση Τριαρίδη «Η ευθανασία της φάλαινας» και αναφέρεται στη δολοφονία 650 μεταναστών στα ανοιχτά της Πύλου. Το έργο αυτό θα παίζεται σε πανεπιστήμια, σε πλατείες, σε θέατρα και αμφιθέατρα. Σε πεζοδρόμια και καταλήψεις.

Γιατί απέναντι σε αυτή τη βαρβαρότητα που ζούμε στις μέρες μας η τέχνη και οι αγώνες μας είναι η μοναδική απάντηση. Αυτή η βαρβαρότητα δεν πρέπει να καταγγέλεται μόνο στα λόγια, πρέπει να ανατραπεί με τη δράση. Πρέπει να κλιμακώσουμε τον αγώνα μας, γιατί μπορούμε να ανατρέψουμε αυτήν την κυβερ-

νηση και οι εργάτες της τέχνης να τα κερδίσουμε όλα. Γι' αυτό λοιπόν καλούμε όλες και όλους να δυναμώσουμε την Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών στις εκλογές για να έχει μεγαλύτερη απήχηση η φωνή μας στα δίκαια αιτήματα μας για δουλειές με αξιοπρέπεια.

Αλέξης Μαρτζούκος,

υποψήφιος με την «Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών» στις εκλογές του ΣΕΗ

Ανώτατη Σχολή Παραστατικών Τεχνών - Υποβάθμιση «από την πίσω πόρτα»

Συγκέντρωση στο Σύνταγμα πραγματοποιήσαν την Πέμπτη 26/3, σπουδαστές/ριες καλλιτεχνικών σχολών και σωματεία των εργαζομένων στην Τέχνη και τον Πολιτισμό, ενάντια στο νομοσχέδιο σχετικά με την ίδρυση Ανώτατης Σχολής Παραστατικών Τεχνών που έμπαινε προς ψήφιση στη Βουλή.

Όπως καταγγέλει ο **Συντονισμός Σπουδαστών/ριών Δραματικών Σχολών**, «μετά τους αγώνες των καλλιτεχνών του '22 σε εναντίωση με την ισοβάθμιση των πτυχίων των καλλιτεχνών με απόφοιτα Λυκείου μέσω του ΠΔ 85 (που κρίθηκε φέτος αντισυνταγματικό, αλλά ακόμα δεν έχει καταργηθεί), το κράτος συνεχίζει τη στρατηγική του υποβάθμιση/εξαγορά της τέχνης στα γενικότερα πλαίσια της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης που σχεδιάζει. Πιάνεται, έτσι, από το αίτημά του τότε αγώνα για την ίδρυση μιας δημόσιας, κρατικής δομής ανώτατης καλλιτεχνικής εκπαίδευσης, στην πραγματικότητα, όμως, υποβαθμίζει ακόμα περαιτέρω το καθεστώς των καλλιτεχνών».

Ο **Γιάννης Χατζηδάκης**, από την πρωτοβουλία αποφοίτων καλλιτεχνικών σχολών εξηγεί στην Εργατική Αλληλεγγύη:

«Πριν τρία χρόνια υπήρξε ένα πολύ μεγάλο κίνημα των καλλιτεχνών με απεργίες, διαδηλώσεις και καταλήψεις θεάτρων, απέναντι σε ένα Προεδρικό Διάταγμα το οποίο κηρύχθηκε αντισυνταγματικό από το Συμ-

βούλιο της Επικρατείας. Κι όμως, αυτό το αντισυνταγματικό ΠΔ85, αποτελεί τη βάση του νέου νομοσχεδίου. Η αντισυνταγματικότητα μένει. Η πρόταση για ίδρυση Ανώτατης Σχολής Παραστατικών Τεχνών από την κυβέρνηση μπορεί φαινομενικά να απαντά σε ένα από τα αιτήματα που θέσαμε τότε, αλλά στην πράξη μας κοροϊδεύει. Οι διεκδικήσεις μας παραμένουν. Η σχολή που πάει να ιδρύσει τώρα η κυβέρνηση θα είναι για πάρα πολύ λίγους εισακτέους και καμία σχέση δεν θα έχει με ανώτατη σπουδή, όπως π.χ. ένα παιδαγωγικό τμήμα, το οποίο μπορεί να έχει σε ένα έτος 200-300 φοιτητές. Αυτή η ανώτατη σχολή παραστατικών τεχνών θα έχει 20.

Πρόκειται για μια γρήγορη και άρπα κόλα συγχώνευση των κρατικών σχολών που υπάρχουν ήδη σε χορό θέατρο και κινηματογράφου που είναι μόνο για το φαίνεσθαι.

Όσο για αυτούς/ες που έχουμε πάρει ήδη πτυχίο από κάποια δραματική σχολή υπάρχει μια πρόβλεψη που καθόλου δεν μας ικανοποιεί. Θα μπαίνουν στο δεύτερο έτος της σχολής που θα ιδρυθεί, όπου θα καλούμαστε να κάνουμε άλλα δύο χρόνια σπουδών. Να ξανασπουδάσουμε από την αρχή δηλαδή, απαξιώνοντας πάλι τις προηγούμενες σπουδές μας. Όπως έκανε και με το ΠΔ85 που μας υποβίβαζε ως απόφοιτους λυκείου. Ουσιαστικά φέρνει το αντισυνταγματικό ΠΔ85 από την πίσω πόρτα».

Σ.Μ.

Τρανσφοβική επίθεση

Εργάζομαι σε κινηματογράφο του κέντρου της Αθήνας, στο ταμείο και στο μπαρ. Καθότι σε σινεμά, η δουλειά μου είναι βραδινή. Αυτό σημαίνει ότι πολλές φορές έχω δεχθεί τρανσφοβικές επιθέσεις επιστρέφοντας στο σπίτι. Μπορεί να με πιάνουν στο δρόμο και να μου πουν διάφορα τρανσφοβικά, να με φτύσουν, να μου φωνάξουν "που πας μωρή πούστρα" και τέτοια.

Ευτυχώς δεν έχω δεχθεί ακόμα ξυλοδαρμό ή να με πετροβολήσουν, αν και έχει υπάρξει περίπτωση πιο παλιά που με έχουν τραμπουκίσει φασισταριά κ ο ένας κρατούσε μαχαίρι.

Ο λόγος που κάνω τώρα αυτή την καταγγελία είναι γιατί πρόσφατα στοχοποιήθηκα στον χώρο εργασίας μου. Συγκεκριμένα ακριβώς έξω από τον κινηματογράφο, μπροστά στο ταμείο που δουλεύω, φασιστοειδές άφησε σημείωμα που στοχοποιεί τις "τραβεστί" για το "πώς καταντήσαμε έτσι σαν χώρα" και "μια μέρα όλοι αυτοί θα ψάχνουν μέρος να κρυφτούν" κλπ. Δεν με φοβίζει ο συγκεκριμένος τύπος που το έγραψε. Με ανησυχεί η στοχοποίηση και μάλιστα στο χώρο που δουλεύω και βρίσκομαι καθημερινά. Ευτυχώς βρήκα μεγάλη υποστήριξη από τους συναδέλφους/ισσές μου. Αυτοί που τα κάνουν αυτά θέλουν να αποπροσανατολίσουν την εργατική τάξη. Προσπαθούν να την πείσουν ότι για την κατάστασή της φταίει η τρανς γυναίκα, ο μετανάστης, ο ομοφυλόφιλος. Όχι τα αφεντικά. Όχι οι επιλογές των κυβερνήσεων να εμπλακούν στους πολέμους και να δώσουν εκεί τα λεφτά.

Δεν θα αφήσουμε να περάσουν οι τρανσφοβικές επιθέσεις. Δεν μας τρομοκρατούν, δεν μας λυγίζουν. Δεν θα μας βγάλουν από τις δουλειές μας τα φασισταριά.

Συντρόφισσα Α.

εργαζόμενη τρανς γυναίκα

Μαρξιστικά Φόρουμ

Η συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ - Για δυνατή αντικαπιταλιστική Αριστερά

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ	ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 καφέ Τρίκυκλο 7μμ Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός	ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσας	ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, 7.30μμ Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα	ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκ. Νέγρη 7μμ Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης	ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 Σινέ Ατενέ, Λευκωσίας 41-43, 7μμ Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη	ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 γρ.Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα, Ταυγέτου 7.30μμ Ομιλητής: Γιώργος Πίττας	ΘΗΣΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 καφέ Περιβολάκι 7μμ Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης	ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 καφέ Πλάτωνας,
--	---	---	---	---	---	--	--	--

Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 καφέ Μύρτιλο, πάρκο Καπαψ 7μμ Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος	ΓΚΥΖΗ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 καφέ Ραγκαβή 53, 7.30μμ Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς	ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ Ομιλήτρια: Μαρίζα Ψαλτάκου	ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου	ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 Fahrenheit Books and Coffee 7μμ Ομιλητής: Μάνος Νικολάου	ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ Ομιλητής: Στέφανος Κοροβέσης	ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 φοιτητική εστία Α' ΦΕΠΑ 7μμ Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος	ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 Sloth 8.30μμ
--	---	---	---	--	--	--	--	--

Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη	ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου	ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωϊδού	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 δημαρχείο 6.30μμ Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος	ΑΙΓΑΛΕΩ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 Μέρρες Ραδιοφώνου 7.30μμ Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη	ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 Everest Πετρουπόλεως 7.30μμ Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος	ΙΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 καφέ Kop Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης	Θεσσαλονίκη ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
-------------------------------	---	---	---	---	---	--	---	--

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 καφέ Ποέτα 8μμ Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση	ΚΑΜΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 καφέ Γιάφκα 7μμ Ομιλητής: Πέτρος Πομόνης	ΤΟΥΜΠΑ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 καφέ Teedy Boys 7μμ Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού	ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 καφέ Μικρού 6, 8μμ Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 καφέ Πέτρος 7μμ Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας	ΒΟΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 Θόλος 7μμ Ομιλητής: Γιώργος Ζιάκας	ΞΑΝΘΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 καφέ Φιλοίστρον 5.30μμ Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ	ΠΑΤΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 6.30μμ Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος	ΠΑΝΝΕΝΑ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 καφέ Νέον 6.30μμ Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα	ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 καφέ Μαρίνα 7μμ	ΧΑΝΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 Μίνως 52, 5.30μμ Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης
--	--	---	---	--	---	--	---	--	---	---

ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4 καφέ Σπίρτο, Βασ.Σοφίας 82, 7.30μμ Ο αγώνας των Κούρδων Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης	ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/4
--	---

Νισύρου και Πάτμου, πλ. Φελέκη 7μμ Ο αγώνας των Κούρδων Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος	ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 καφέ Host, κεντρική πλατεία 8μμ Ο αγώνας των Κούρδων
---	---

Ομιλητής: Νεκτάριος Χάινταρ	ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΠΕΜΠΤΗ 2/4 δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ Έπσταίν-Βιολάντα: αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους Ομιλήτρια: Τζωρτζίνα Πράττη
-----------------------------	--

ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/4 καφέ Coffee Island, κεντρική πλατεία 7μμ Ο αγώνας των Κούρδων Ομιλητής: Παναγιώτης Ζαριδάς

Μαρξισμός 2026 – Για να αλλάξουμε τον κόσμο

ΓΚΥΖΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Ραγκαβή 53, 7.30μμ Ομιλητής: Αλέξανδρος Σακελλάρης	ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, 7.30μμ Ομιλήτρια/της: Αλεξάνδρα Λιολιοπούλου, Ντίνος Μπουντζίκας	ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Σινέ Ατενέ, Σταυροπούλου 33, 7μμ Ομιλητής: Νίκος Παπαευαγγελίου	ΚΟΛΩΝΟΣ — ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη	ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης	ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Τρίκυκλο 7μμ Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτής	ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ Ομιλήτρια: Εύη Μαχοβίτσκογια	ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκ. Νέγρη 7μμ Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη	ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 γρ.Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα, Ταυγέτου 7.30μμ Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή	ΘΗΣΕΙΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Περιβολάκι 7μμ
--	---	---	--	---	--	--	--	---	--

Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΠΕΜΠΤΗ 9/4 καφέ Μυρτίλο, πάρκο Καπαψ 7μμ Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη	ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ Ομιλήτρια: Ίρις Αρβανίτη	ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου	ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Fahrenheit Books and Coffee 7μμ Ομιλητής: Γιάννης Μπαρουσάς	ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης	ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 9/4 φοιτητική εστία Α' ΦΕΠΑ 7μμ Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπυριδιάκη	ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΠΕΜΠΤΗ 9/4 Sloth 8.30μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη	ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου	ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ
------------------------------	--	---	--	---	--	---	---	---	---

Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 δημαρχείο 6.30μμ Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος	ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Kop Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου	ΑΙΓΑΛΕΩ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Μέρρες Ραδιοφώνου 7.30μμ Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης	ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Everest Πετρουπόλεως 7.30μμ Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος	ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Host, Κεντρική πλατεία 8μμ Ομιλητής: Κώστας Καλλωνιάτης, Νάσος Θεοδωρίδης	ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Σπίρτο, Βασ. Σοφίας 82, 7.30μμ Ομιλητής: Κώστας Καλλωνιάτης, Νάσος Θεοδωρίδης	ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη	ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Νισύρου και Πάτμου, 7μμ Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης
--------------------------	--	--	---	---	--	---	--	---	---

Θεσσαλονίκη ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Ποέτα 8μμ Ομιλήτρια: Βάσω Νικολίτσα	ΚΑΜΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Γιάφκα 7μμ Ομιλητής: Πέτρος Πομόνης	ΤΟΥΜΠΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Teedy Boys 7μμ Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη	ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 9/4 καφέ Μικρού 6, 7μμ Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Πέτρος 8.30μμ Ομιλήτρια: Ιωάννα Κουμμεντάκη	ΒΟΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Θόλος 7μμ Ομιλητής: Σταύρος Ευσταθίου	ΞΑΝΘΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Φιλοίστρον 5.30μμ Ομιλητής: Σωτήρης Χατζηβασιλείου	ΠΑΤΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 6.30μμ Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας	ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 9/4 καφέ Μαρίνα 7μμ	ΧΑΝΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 9/4 Μίνως 52, 5.30μμ Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρράκης	ΠΑΝΝΕΝΑ ΠΕΜΠΤΗ 16/4 καφέ Νέον 6.30μμ Ομιλητής: Ορέστης Παπαθανάσης
---	--	---	--	---	--	--	---	---	---	---

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΕΜΠΤΗ 2/4

ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Κεντρική Πλατεία 6.30μμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλας 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/4

ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 7μμ
Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ Καλλιθέας 7μμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Μετρό Ν.Κόσμου 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό, Πλ. Αγ. Νικολάου 6μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Μετρό 5.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 6.30μμ
ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκίζη 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου, “Κελάρι” 7μμ

ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Πετρουπόλεως “Τζάντε” 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΜΑΡΑ Σβάλου με Γούναρη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 4/4

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 11πμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν. Σμύρνης 11πμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 11πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ
Πλ. Κυφέλης Γερμανός 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσιού και Βείκου 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λοϊντός, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης, Κωνσταντίνος Μπουντζίκας
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Το Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ ολοκληρώθηκε την Κυριακή με την ομόφωνη έγκριση της Διακήρυξης του Προγράμματος και του Καταστατικού που είχε προταθεί. Ένα διθυραμβικό σχόλιο στην Εφημερίδα των Συντακτών (30/3) μιλάει για «συσπειρωμένη βάση», «ετοιμοπόλεμη ηγεσία» και τα «κορυφαία στελέχη» που θα ριχτούν στη μάχη των εκλογών για να έρθει το ΠΑΣΟΚ πρώτο κόμμα.

Δηλαδή, μεγάλα λόγια που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Χαρακτηριστική από αυτή την άποψη ήταν η ομιλία του Π. Γερούλάνου γεμάτη με φραστικά πυροτεχνήματα όπως: «Μην φοβάστε τον αντίπαλο. Αυτοί μας φοβούνται. Όταν ξυπνήσει ο γίγαντας ΠΑΣΟΚ δεν τους σώζει τίποτα». Προς το παρόν ο «γίγαντας» είναι κολλημένος στις δημοσκοπήσεις σε μεγάλη απόσταση από τη ΝΔ.

Ο Ν. Ανδρουλάκης διέρρηξε τα μάτια του ότι το ΠΑΣΟΚ δεν πρόκειται να συγκυβερνήσει με αυτούς που μεθόδευσαν την «ηθική και πολιτική εξόντωση» του και άστραψε και βρόντηξε ενάντια στους «Νίξον» του «Μαξίμου-gate». Ο Χ. Δούκας καλωσόρισε τη διατύπωση, στο κείμενο της απόφασης του συνεδρίου, για απόρριψη οποιασδήποτε μετεκλογικής συνεργασίας με τη ΝΔ, για να συμπληρώσει με νόημα «όποιο και αν είναι το αποτέλεσμα, όποιος και αν είναι ο αρχηγός της».

Η κυβέρνηση είναι ετοιμόρροπη, περικυκλωμένη από το μίσος του κόσμου για τα αίσχη και τα εγκλήματα της. Και μόνο το γεγονός ότι χρειάστηκαν τόσο μήνες και τόσα παζάρια για να πει το ΠΑΣΟΚ ότι δεν θα συγκυβερνήσει με τον Μητσοτάκη είναι από μόνο του χαρακτηριστικό για το πόσο πίσω και δεξιά βρίσκεται.

Τα συνέδρια των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων ήταν πάντοτε ο τόπος για τη διατύπωση ωραίων και ενίοτε ριζοσπαστικών προγραμμάτων που αμέσως μετά μπαίνουν στο συρτάρι στο όνομα του «ρεαλισμού» της νίκης στις εκλογές και της διακυβέρνησης. Πλέον το ΠΑΣΟΚ αδυνατεί να κάνει έστω κι αυτό.

Όταν ψάχνει κάποιος να βρει το συγκεκριμένο περιεχόμενο της «προοδευτικής ανατροπής» (Λ. Καρχιμάκης) που ευαγγελίζεται το ΠΑΣΟΚ μένει με τη χλωμή υπόσχεση για μια έκτακτη φορολόγηση στα «υπερκέρδη των τραπεζών» ή με τη στήριξη του ΕΣΥ από τα κονδύλια του Ταμείου Ανάκαμψης της Ε.Ε. Κι αυτές οι κενολογίες ξεστομίζονται τη στιγμή που η Ε.Ε έχει πάρει το τσεκούρι των περικοπών για να ενισχύσει τη στροφή στην πολεμική οικονομία του Re-arm Europe.

Ο Σάντσεθ, ο σοσιαλιστής πρωθυπουργός της Ισπανίας, έστειλε ένα θερμότατο μήνυμα στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, αλλά ο Ανδρουλάκης -κι όλη η «ετοιμοπόλεμη ηγεσία» του

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΑΣΟΚ

Νοσταλγία για τον «γίγαντα» του παρελθόντος αλλά ούτε λέξη για τον πόλεμο

κόμματος- δεν τολμάει καν να δηλώσει ότι είναι αντίθετος στη χρήση των αμερικάνικων βάσεων ως ορμητήρια για την ιμπεριαλιστική επίθεση στο Ιράν. Στη πρόσφατη δημοσκόπηση της Metron Analysis το 67% των ερωτηθέντων δηλώνει ότι συμφωνεί με αυτή τη θέση του Σάντσεθ.

Από αυτή την άποψη είναι εύστοχο

το σχόλιο του Κ. Καρπόζηλου (Καθημερινή 29/3) ότι είναι «μάλλον προφανές ότι ο Νίκος Ανδρουλάκης δεν μοιάζει να ενδιαφέρεται για το παράδειγμα του Πέδρο Σάντσεθ, αλλά γι' αυτό του Όλαφ Σολτς», δηλαδή του ηγέτη του SPD που συγκυβέρνησε με τη Μέρκελ, στη συνέχεια έγινε καγκελάριος για να δει το κόμμα του

να παίρνει το χειρότερο εκλογικό ποσοστό στην ιστορία το 2025. Σήμερα το SPD συμμετέχει στην κυβέρνηση μαζί με τη γερμανική Δεξιά.

Η αλήθεια είναι ότι το ΠΑΣΟΚ συνεχίζει στις δεξιές ράγες που είχε μπει δεκαετίες τώρα: από την εποχή του «εκσυγχρονισμού» του Σημίτη και την επίσημη υιοθέτηση των νεο-

φιλελεύθερων συνταγών μέχρι τη στήριξη των μνημονίων που σχεδόν το διέλυσε. Και κάθε φορά που υψώνει τους αντικυβερνητικούς τόνους η ΝΔ είναι εδώ να του θυμίζει αυτό το παρελθόν και να το τραβάει από «το δεξί πέτο» για να μην υποπέσει στο αμάρτημα του «λαϊκισμού». Όπως έκανε τώρα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Μαρινάκης σχολιάζοντας την ομιλία Ανδρουλάκη στο συνέδριο: «αναπαραγωγή συνθημάτων του προηγούμενου αιώνα» και «νέο πρόγραμμα Θεσσαλονίκη» σε πράσινη απόχρωση».

Η διαλυτική κρίση του ΣΥΡΙΖΑ που επί της ουσίας συνεχίζεται, έδωσε την αίσθηση στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ ότι μπορεί ως αξιωματική αντιπολίτευση να διεκδικήσει τη συσπείρωση της «κεντροαριστεράς» και την κυβέρνηση. Όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ μπήκε σε κρίση γιατί έκανε μέσα σε λίγα χρόνια τη δεξιά προσαρμογή που για το ΠΑΣΟΚ είχε γίνει στη διάρκεια τριών δεκαετιών. Και τη συνεχίζει και τώρα, όσο και να φωνάζει η εξέδρα του συνεδρίου ότι «ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά».

Στην πραγματικότητα το 4ο Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ δεν ήταν βήμα «επανεκκίνησης» ήταν η επισφράγιση μιας εκεχειρίας στο εσωτερικό του εν αναμονή των αποτελεσμάτων της κάλπης όποτε αποφασίσει η κυβέρνηση να κάνει εκλογές. Η ανάγκη να ανατρέψουμε μια ώρα αρχύτερα τη Νέα Δημοκρατία, μια υπαρκτή άμεση προτεραιότητα για την εργατική τάξη, τη νεολαία, τους φτωχούς, δεν πρόκειται να γίνει πράξη αναμένοντας τα μαγειρεία των επιτελείων της «δημοκρατικής αντιπολίτευσης» να καταλήξουν πόσο πιο «ρεαλιστική» και πόσο πιο δεξιά θα είναι η επόμενη πολιτική τους πρόταση.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Πύραυλος για τον πόλεμο, χαρτοπόλεμο για την ακρίβεια

Ο Μητσοτάκης βγήκε την περασμένη βδομάδα να ανακοινώσει μέτρα για την ακρίβεια που εκτινάσσει ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος ΗΠΑ-Ισραήλ ενάντια στο Ιράν. Μας πληροφόρησε λοιπόν ότι «οφείλουμε να στηρίξουμε τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις απέναντι στη διεθνή οικονομική αστάθεια. Ιδίως, μάλιστα, στον χώρο των καυσίμων, καθώς αυτά συνδέονται με το κόστος παραγωγής, τις ανατιμήσεις των προϊόντων, αλλά και με την καθημερινότητα των πολιτών».

Κι έτσι ανακοίνωσε μια «δέσμη τεσσάρων στοχευμένων μέτρων». Πρόκειται, φυσικά, για κοροϊδία, και μάλιστα προκλητική. Τα περιβόητα

«pass», για παράδειγμα, μεταφράζονται στην πράξη σε 60 ευρώ το δίμηνο για τα καύσιμα του αυτοκινήτου και μόνο στην καλύτερη περίπτωση. Αν μάλιστα γίνει κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό, κι αυτά τα ψίχουλα κουρεύονται κατά 10 ευρώ.

Για τη δήμευση «ανακούφιση των αγροτών», ανακοινώθηκε επιχορήγηση 15% στα παραστατικά αγοράς λιπασμάτων. Το πρόβλημα: οι τιμές έχουν εκτοξευτεί έως και 35%. Άρα οι αγρότες παραμένουν εκτεθειμένοι σε καθαρή αύξηση κόστους της τάξης του 15-20%, ενώ το κράτος, με τη μισή επιδότηση που κρατά, διασφαλίζει τελικά την κερδοφορία των βιομηχάνων λιπασμάτων.

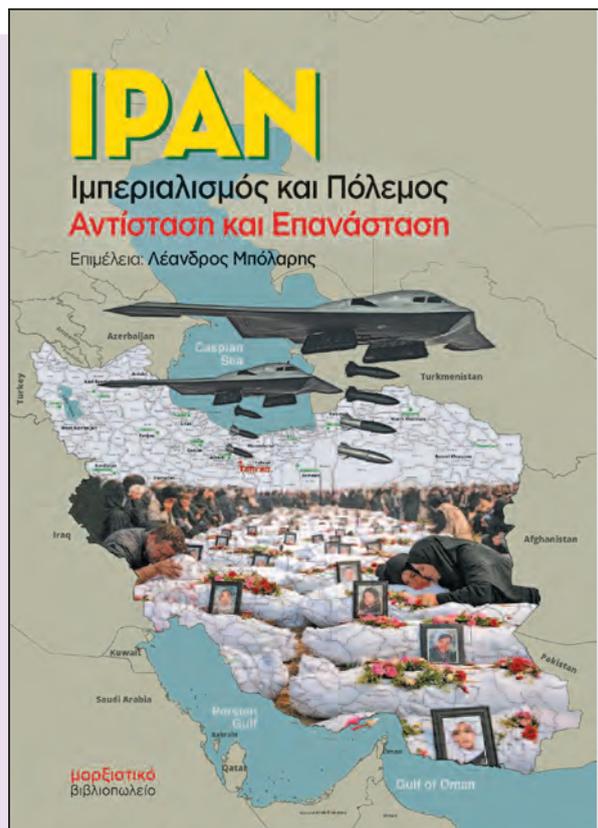
Ακόμα πιο αποκάλυπτα: ως «άμυνα στις επιπτώσεις από τις υψηλές τιμές των ναυτιλιακών καυσίμων» θεσπίζεται «ειδική αποζημίωση» προς τις ναυτιλιακές εταιρείες. Στόχος; «Να συγκρατηθούν οι τιμές των ειστηρίων κοντά στα περσινά επίπεδα». Δηλαδή: επιδοτούμε τις εταιρείες για να μην ανεβάσουν τα εισιτήρια και το παρουσιάζουμε ως μέτρο προστασίας του πολίτη.

Το σύνολο των μέτρων για το δίμηνο Απριλη-Μάη αγγίζει τα 300 εκατ. ευρώ, όπως είπε ο Μη-

τσοτάκης. Για σύγκριση: τα έσοδα από τον ΦΠΑ μόνο τον Γενάρη έφτασαν τα 3,1 δισ. ευρώ, κι από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης άλλα 393 εκατ. Το συνολικό φορολογικό έσοδο του διμήνου Γενάρη-Φλεβάρη; 11,5 δισ. ευρώ σχεδόν στην ολότητά τους από τις τσέπες των εργαζόμενων.

«Το μήνυμά μας, συνεπώς, είναι ένα: η κυβέρνηση μένει και θα μένει στο πλευρό κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα, όπως το έκανε σε κάθε δύσκολη στιγμή μέχρι τώρα» είπε ο Μητσοτάκης. Η αλήθεια είναι ότι η κυβέρνησή του «μένει και θα μένει» στο πλευρό των εφοπλιστών όπως του Μαρινάκη που ζητάει πιο ενεργό συμμετοχή στον πόλεμο για να εξασφαλιστούν τα κέρδη από το υδροποιημένο φυσικό αέριο που μεταφέρεται τα καραβάκια του.

Ολη η αντιπολίτευση έσπευσε να επισημάνει την κοροϊδία των μέτρων. Αλλά αυτό μικρή αξία έχει. Η απάντηση στην ακρίβεια και την κερδοσκοπία που τσακίζει το ήδη πετσοκομμένο εισόδημα των εργαζόμενων είναι η σύνδεση της αντίστασης στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο με τις απεργίες για να κερδίσουμε συλλογικές συμβάσεις, μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς.

Β. ΚΥΠΡΟΣ

Εργατικός ξεσηκωμός

Πάνω από 10.000 κόσμος ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα των τουρκοκυπριακών συνδικάτων για συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το κτήριο της τουρκοκυπριακής Βουλής τη Δευτέρα 30/3. Η αστυνομία προσπάθησε να τους εμποδίσει να προσεγγίσουν το χώρο, χρησιμοποιώντας σπρέι πιπεριού αλλά οι διαδηλωτές έσπασαν τον αστυνομικό κλοιό και μπήκαν μέσα.

Αφορμή για τις κινητοποιήσεις ήταν η απόφαση των τουρκοκυπριακών αρχών να περάσουν νομοσχέδιο από την Βουλή για περικοπή της απόδοσης της ΑΤΑ (της αυτόματης τιμαριθμικής αναπροσαρμογής των μισθών). 62 συνδικάτα και οργανώσεις του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα κάλεσαν σε γενική απεργία και κινητοποίηση και απέκλεισαν την Βουλή με συνθήματα όπως «ο αγώνας θα φέρει τη νίκη» και «κυβέρνηση παραίτησου».

«Ήταν η πιο δυναμική κινητοποίηση που είδα ποτέ από τους τουρκοκύπριους» δήλωσε η ανταποκρίτρια του ΡΙΚ που καλύπτει τις εξελίξεις στο βορρά εδώ και χρόνια.

Η αποφασιστικότητα των τουρκοκυπρίων εργαζομένων για δυναμικές κινητοποιήσεις φαίνεται και από τις δηλώσεις των συνδικαλιστών που κάλεσαν την κινητοποίηση. Ο πρόεδρος του συνδικάτου των δασκάλων Dev-İS, Κοράλ Ασάμ, δήλωσε: «Δεν πρόκειται μόνο για ένα οικονομικό μέτρο, αλλά για μια πολιτική επιλογή που ενισχύει την αίσθηση ότι, για ακόμη μία φορά, το βάρος της κρίσης μετακυλιέται στους εργαζόμενους. Μπορεί να περάσει το νομοσχέδιο με την πλειοψηφία στην Βουλή αλλά οι κινη-

τοποιήσεις θα ενταθούν. Αύριο θα είμαστε στην πρωθυπουργία».

Ο Μπουράκ Μαβίς, γ.γ. της Ένωσης Τούρκων Εκπαιδευτικών Κύπρου, της ΚΤΟΣ δήλωσε, ότι οι αποφάσεις που θα ληφθούν δεν πρόκειται να αναγνωριστούν από τα συνδικατά.

Ενώ η Σέλιμα Εϋλέμ πρόεδρος της ένωσης εκπαιδευτικών Μεσης Εκπαίδευσης ΚΤΟΕΟΣ, επέκρινε τις πολιτικές της κυβέρνησης ότι μειώνουν την αγοραστική δύναμη των εργαζομένων και απαίτησε την προστασία της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων ενώ επέκρινε τις νέες ρυθμίσεις και εξάγγειλε απεργίες σε όλα τα σχολεία και ότι δεν θα διεξαχθούν εξετάσεις.

Τα 62 συνδικάτα και οργανώσεις προειδοποίησαν ότι, αν δεν αποσυρθεί το νομοσχέδιο, η απεργία θα συνεχιστεί επ' αόριστον καλύπτοντας όλους τους τομείς της οικονομίας. Σε κοινή ανακοίνωσή τους ξεκαθάρισαν ότι δεν πρόκειται να συμμορφωθούν με ενδεχόμενη απαγόρευση της απεργίας, και πως σε περι-

πτωση επιβολής της θα κλιμακώσουν τις κινητοποιήσεις σε επίπεδο πολιτικής ανυπακοής.

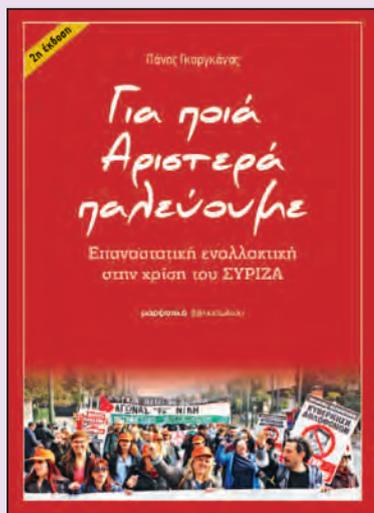
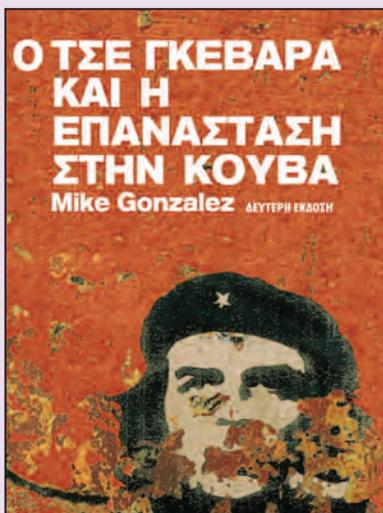
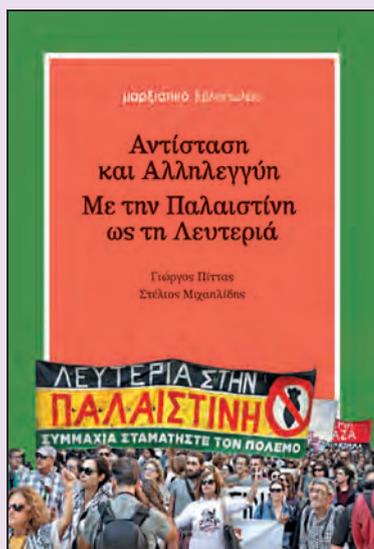
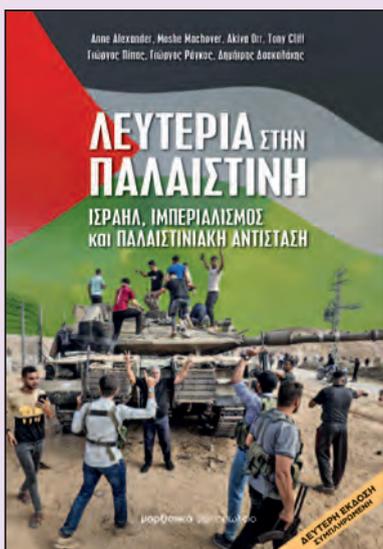
Κάτω από αυτή την πίεση οι τουρκοκυπριακές αρχές αναγκάστηκαν να αναβάλουν την συνεδρία της Βουλής η οποία ξεκίνησε μετά τα μεσάνυχτα. Μέχρι το πρωί δεν κατάφεραν να πάρουν απόφαση και αναγκάστηκαν να οδηγηθούν σε διάλογο με τα συνδικάτα. Μετά από αυτή την υποχώρηση της κυβέρνησης τα συνδικάτα ανέστειλαν τις απεργιακές κινητοποιήσεις.

Αυτό δεν σημαίνει με κανένα τρόπο το κλείσιμο του ζητήματος. Το χάσμα παραμένει καθώς τα συνδικάτα επιμένουν στην άμεση απόσυρση του νομοσχεδίου, ενώ οι τουρκοκυπριακές αρχές φαίνεται να είναι αποφασισμένες να προχωρήσουν στην ψήφιση του. Κάτι που θα είναι εξαιρετικά δύσκολο μετά την αυτοπεποίθηση και τον ενθουσιασμό που έφερε αυτή η πρώτη νίκη των συνδικάτων.

Ντίνος Αγιωματίης

Η απεργία στη Βόρεια Κύπρο έρχεται δίπλα στην απεργία των διανομέων της Wolf στο νότο και υπογραμμίζει τη μεγάλη αλληλεγγύη για το «Κυπριακό»: οι αγώνες των εργατών είναι η δύναμη που μπορεί να ενώνει το νησί κόντρα στα αφεντικά και τις «μητέρες-πατρίδες» που το διαιρούν.

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ • τηλ. 2105247584

Πολιτική κρίση στη Δανία-φρούριο

Τυπικά το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα της Μέτε Φρεντέρικσεν είναι ο νικητής των εκλογών που έγιναν την περασμένη εβδομάδα στη Δανία: αναδείχθηκε και πάλι σε πρώτο κόμμα στη νέα Βουλή. Στην πραγματικότητα, όμως, τα αποτελέσματα των εκλογών ήταν μια ήττα ιστορικών διαστάσεων για τη σοσιαλδημοκρατία: πήρε μόλις το 21,9% των ψήφων και 38 έδρες - το χειρότερο αποτέλεσμα εδώ και πάνω από έναν αιώνα. Το πιο πρόσφατο χειρότερο αποτέλεσμα ήταν το 20,4% που είχαν πάρει οι σοσιαλδημοκράτες το 1903.

Συνολικά, ο συνασπισμός των «αριστερών» κομμάτων που στηρίζει την Φρεντέρικσεν κέρδισε 84 έδρες -έξι λιγότερες από τις 90 έδρες που απαιτούνται για τον σχηματισμό κυβέρνησης αλλά και 7 περισσότερες από τις 77 έδρες των κομμάτων του «δεξιού» συνασπισμού της αντιπολίτευσης. Η Φρεντέρικσεν πήρε και πάλι εντολή σχηματισμού κυβέρνησης και οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονταν την ώρα που γραφόταν αυτό το κείμενο.

Τα αποτελέσματα δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία: είχε προηγηθεί το καταστροφικό, για τους σοσιαλδημοκράτες και τον κυβερνητικό συνασπισμό, αποτέλεσμα των δημοτικών εκλογών του περασμένου Νοεμβρίου. Οι δηλώσεις, όμως, του Τραμπ γύρω από την Γροιλανδία -την οποία απειλήσε να προσαρτήσει ακόμα και με τη βία- και η «σθεναρή» αντίθεση της Φρεντέρικσεν είχε ανεβάσει το τελευταίο διάστημα την δημοτικότητα της κυβέρνησης. Αλλά όχι αρκετά, όπως έδειξε το αποτέλεσμα.

Τι έφταξε για αυτό το καταστροφικό για τους σοσιαλδημοκράτες αποτέλεσμα; «Πολλοί Δανοί», γράφει η Καθημερινή, «δυσανασχετούν από το γεγονός ότι επικεντρώνεται σε διεθνείς υποθέσεις και την κατηγορούν ότι παραμελεί τα εσωτερικά ζητήματα, εν μέσω της κρίσης του κόστους διαβίωσης».

Το πραγματικό πρόβλημα, όμως, δεν είναι η «παραμέληση» των εσωτερικών υποθέσεων αλλά η ενασχόληση με τις εσωτερικές υποθέσεις. Η κυβέρνηση της Φρεντέρικσεν είναι μια από τις πιο ρατσιστικές κυβερνήσεις της Ευρώπης. Πέρσι ακόμα και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο αναγκάστηκε να κατηγορήσει τη Δανία για τις μαζικές εξώσεις προσφύγων από τα σπίτια τους στις φτωχογειονιές -τα «γκέτο» των μεταναστών δηλαδή. Και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρω-

πίνων δικαιωμάτων έχει καταγγείλει τη Δανία για την ρατσιστική της πολιτική.

«Η Δανία υπερηφανευόταν κάποτε για το φιλελεύθερο κράτος πρόνοιας και τα ανθρώπινα δικαιώματα», έγραφε μετά τις δημοτικές εκλογές του Νοέμβρη η εφημερίδα Socialist Worker. «Αλλά την τελευταία δεκαετία έχει μετατραπεί σε φρούριο ενάντια στους κατατρεγμένους που προσπαθούν να ξεφύγουν από τη βία και τον πόλεμο.

Το σημείο καμπής για το σύστημα ασύλου ήρθε το 2015 με μια αλλαγή στον Νόμο περί Αλλοδαπών που έδωσε το δικαίωμα στις αρχές να ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα εάν οι συνθήκες στη χώρα καταγωγής του έχουν βελτιωθεί - ακόμη και όταν αυτές οι βελτιώσεις ήταν εύθραυστες ή απρόβλεπτες».

Το 2016 η κυβέρνηση άρπαξε τις πενιχρές αποταμιεύσεις - ακόμα και τα κοσμήματα- από χιλιάδες πρόσφυγες με τη δικαιολογία ότι τα χρωστάνε από τις επιδοτήσεις που έχουν «αρπάξει» από το κράτος πρόνοιας. Το 2017-18 περίπου χίλιοι πρόσφυγες από τη Σομαλία έχασαν τις άδειες παραμονής τους.

Επίθεση στους πρόσφυγες

Οι πρόσφυγες καταγγέθηκαν ως πλούσιοι ληστές που σκόπευαν να αποσπάσουν χρήματα από το δανικό σύστημα παροχών. Από το 2016, τα κοσμήματά τους κατασχέθηκαν καθώς έφταναν για να αναζητήσουν ασφάλεια.

Η κυβέρνηση της Φρεντέρικσεν κλιμάκωσε αυτή την επίθεση με έναν ρατσιστικό νόμο που επιτρέπει την απέλαση μεταναστών ακόμα και εάν ζούνε πολλά χρόνια στη χώρα και έχουν παιδιά που έχουν γεννηθεί στη Δανία.

Διόλου παράξενο, ο μεγαλύτερος «νικητής» των εκλογών της Δανίας ήταν η αντιρατσιστική «Πράσινη Αριστερά» που αναδείχτηκε με ένα 11,6% και 20 έδρες (είχε 15 στην απερχόμενη βουλή) στο δεύτερο μεγαλύτερο κόμμα. Ταυτόχρονα, όμως, τη μεγαλύτερη άνοδο είχε το ακροδεξιό, ρατσιστικό «Λαϊκό Κόμμα της Δανίας» που αύξησε τις έδρες του από 5 σε 16 στο νέο κοινοβούλιο.

Η πολιτική κρίση στη Δανία -και όχι μόνο- και η άνοδος της ακροδεξιάς δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με ακροδεξιές παραχωρήσεις. Η κανονικοποίηση του ρατσισμού θρέφει την ακροδεξιά, δεν την περιθωριοποιεί.

Η Ιταλία απέρριψε την περασμένη εβδομάδα, με ένα συντριπτικό 54% και μια «ασυνήθιστη» υψηλή συμμετοχή στο δημοψήφισμα, τη μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος που είχε προτείνει η ακροδεξιά κυβέρνηση της Τζόρτζια Μελόνι.

Από πρώτη άποψη η μεταρρύθμιση αφορούσε σε κάτι φαινομενικά αδιάφορο για την ίδια την απόδοση της δικαιοσύνης. Αυτό που πρότεινε η κυβέρνηση ήταν να αλλάξει ο τρόπος με τον οποίον στελεχώνονται τα όργανα που εποπτεύουν τους δικαστές, τους εισαγγελέεις και τους ανακριτές. Μέχρι τώρα αυτό γινόταν με εκλογές. Η Μελόνι ήθελε να το αντικαταστήσει με κλήρωση.

Ο στόχος αυτής της μεταρρύθμισης, σύμφωνα με την κυβερνητική προπαγάνδα, ήταν να καταπολεμήσει τις μεγάλες καθυστερήσεις και να βελτιώσει την ποιότητα της δικαιοσύνης. «Όταν η δικαιοσύνη δεν λειτουργεί, είναι αργή, είναι αναποτελεσματική, είναι άδικη τότε ... υποφέρουν όλοι» έλεγε η ίδια η Μελόνι, λίγες μέρες πριν το δημοψήφισμα, σε μια συγκέντρωση.

Στην πραγματικότητα, όμως, η μεταρρύθμιση δεν είχε σαν στόχο ούτε να επιταχύνει την ταχύτητα με την οποία εκδίδουν τις αποφάσεις τους τα δικαστήρια ούτε να ενισχύσει την λογοδοσία των δικαστών. Αυτό που ήθελε η Μελόνι είναι να αυξήσει τον έλεγχο της κυβέρνησης πάνω στη δικαιοσύνη, όχι να την βελτιώσει.

Ένα από τα «δυνατά χαρτιά» του Ντόναλντ Τραμπ στις ΗΠΑ είναι ο έλεγχος του ανώτατου δικαστηρίου. Από τους εννιά ισόβιους ανώτατους δικαστές οι τρεις έχουν διοριστεί από τον ίδιο, με καθαρά πολιτικά κριτήρια, χωρίς να τηρηθούν τα παλαιότερα προσχήματα της «κοινής αποδοχής» από τα δυο μεγάλα κόμματα. Μαζί με τους τρεις παλαιότερους ρεπουμπλικάνους δικαστές έχουν σχηματίσει μια ισχυρή πλειοψηφία που έχει εξασφαλίσει στον Τραμπ (σχεδόν) τον απόλυτο έλεγχο πάνω στη δικαιοσύνη.

Αυτή η πλειοψηφία επέτρεψε στην αμερικανική ακροδεξιά να ανατρέψει

ΗΤΤΑ ΜΕΛΟΝΙ ΣΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Μια αντιφασιστική νίκη

το 2022, ύστερα από πενήντα σχεδόν χρόνια την ιστορική απόφαση «Ρόου εναντίον Ουέντ» που κατοχύρωνε το δικαίωμα στην άμβλωση στις ΗΠΑ. Και αυτή η ίδια πλειοψηφία έκρινε, τον περασμένο Ιούνιο, ότι οι τοπικοί, πολιτικοί δικαστές δεν έχουν τη δικαιοδοσία να σταματήσουν τις επιδομές της ICE.

Ο έλεγχος της δικαιοσύνης είναι ένα από τα «δυνατά χαρτιά» και του Ορμπάν, του ακροδεξιού πρωθυπουργού της Ουγγαρίας. Στην κατάταξη του World Justice Project η Ουγγαρία βρίσκεται στην τελευταία θέση των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην 79η θέση παγκόσμια σε σχέση με την ποιότητα της δικαιοσύνης της. Το όραμα της Μελόνι δεν είναι μια δικαιοσύνη αλά Τραμπ και Ορμπάν -έστω και αλλά Μητσοτάκη, για να μην ξεχνιόμαστε αφού η Ελλάδα βρίσκεται στην αντιπροτελευταία θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην 48η στην παγκόσμια κατάταξη.

Τείχος ενάντια στον φασισμό

Οι συναγματικές ρυθμίσεις που προσπάθησε να ανατρέψει η Μελόνι έχουν τις ρίζες τους στη δεκαετία του 40, στις προσπάθειες των πρώτων μεταπολεμικών κυβερνήσεων να θωρακίσουν το Ιταλικό κράτος -που κυβερνιόταν μέχρι πριν από λίγο από το Εθνικό Φασιστικό Κόμμα του Μπενίτο Μουσολίνι.

«Ο Μουσολίνι είχε μετατρέψει τη δικαστική εξουσία σε εργαλείο δώξεων και καταπίεσης», γράφει η εφημερίδα Financial Times. «Για να προστατεύσει τους δικαστές από πολιτικές πιέσεις, το σύνταγμα (του 1947) καθιέρωσε το Ανώτατο Συμβούλιο των Ειρηνοδικών σαν ένα αυτόνομο, αυτοδιοικούμενο όργανο ... τα δύο τρίτα των δικαστών που το αποτελούν εκλέγονται από τους συναδέλφους τους και το υπόλοιπο τρίτο από τη Βουλή».

Η Μελόνι ξεκίνησε την πολιτική της

σταδιοδρομία από τη νεολαία του Ιταλικού Κοινωνικού Κινήματος (MSI), ενός νεοφασιστικού κόμματος που ιδρύθηκε το 1946 από τα υπολείμματα του κόμματος του Μουσολίνι. Το 1998 εκλέχτηκε περιφερειακή σύμβουλος στη Ρώμη με την «Εθνική Συμμαχία» - τον διάδοχο του MSI. Το 2012 ήταν ένα από τα ιδρυτικά μέλη της νεοναζιστικής οργάνωσης «Αδελφοί της Ιταλίας». Το 2014 έγινε πρόεδρος των «Αδελφών της Ιταλίας».

«Δεν είναι περίεργο», γράφουν οι Financial Times, «που οι Ιταλοί ψηφοφόροι τρόμαξαν μπροστά στην προοπτική μια πρωθυπουργός που προέρχεται από ένα κόμμα με νεοφασιστικές ρίζες να αποδομήσει, έστω και σταδιακά, ένα σύνταγμα που σχεδιάστηκε το 1947 σαν τείχος απέναντι στον φασισμό».

Στις 14 Μάρτη, μια εβδομάδα πριν το δημοψήφισμα, χιλιάδες διαδηλωτές κατέκλυσαν το κέντρο της Ρώμης με συνθήματα όχι μόνο ενάντια στη δικαστική μεταρρύθμιση αλλά και ενάντια στον πόλεμο στο Ιράν και τη γενοκτονία στη Γάζα. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ του AP, στη διαδήλωση, δίπλα στα κόκκινα πανό των συνδικάτων, κυμάτιζαν παλαιστινιακές, κουβανικές και ιρανικές σημαίες ενώ οι το σύνθημα που κυριαρχούσε ήταν «Μελόνι παραίτησου».

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος είναι μεγάλο πλήγμα για τη Μελόνι. Θέτει σε αμφισβήτηση όλα της τα σχέδια να διαιωνίσει την εξουσία της με μεταρρυθμίσεις πχ στον εκλογικό νόμο - ονειρεύεται μια «αναλογική» μεμπόνοους για το πρώτο κόμμα, το σύστημα που μας έχει «χαρίσει» δυο τετραετίες Μητσοτάκη εδώ στην Ελλάδα. Αλλά, το πιο σημαντικό, είναι μια σφαλιάρα στην ακροδεξιά, που κρέμεται απειλητικά στον ορίζοντα πάνω από ολόκληρη την Ευρώπη -και όχι μόνο.

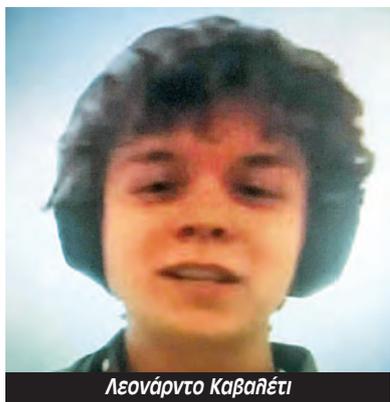
Σωτήρης Κοντογιάννης

Φέτος το τετραήμερο φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών Μαρξισμός 2026 έρχεται σαν επόμενος σταθμός μετά τον παγκόσμιο ξεσηκωμό της 28 Μάρτη. Αυτό καθρεφτίζεται σε όλες τις συζητήσεις και το υπογραμμίζει η παρουσία των διεθνών καλεσμένων στα πάνελ.

Χωρίς αμφιβολία, η έκρηξη μαζικής αντίστασης στη Μινεσότα ενάντια στις ρατσιστικές κτηνωδίες του Τραμπ έπαιξε μεγάλο ρόλο για τις διαστάσεις που πήρε η 28 Μάρτη στις ΗΠΑ και όχι μόνο. Καλεσμένοι στον Μαρξισμό 2026 είναι δυο πρωταγωνιστές των αγώνων της Μινεσότα, ο φοιτητής **Λεονάρντο Καβαλέτι** και ο συνδικαλιστής **Ντέβιντ Στίγκερς**.

Ο Λεονάρντο, μετά τη δολοφονία της Ρενέ Γκουντ και του Άλεξ Πρέτι, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη:

«Πραγματικά μισούμε την ICE εδώ. Θέλουμε να την διαλύσουμε για τα καλά. Η αντίστασή μας έχει πολλές πλευρές και πολλά πράγματα που κάνει ο κόσμος για να παλέψει την ICE. Έχουμε τις πιο άμεσες δράσεις, την άμεση απάντηση, με ανθρώπους και νομικούς παρατηρητές που εμφανίζονται στις απαγωγές, όπως έκαναν η Γκουντ και ο Πρέτι, και καταγράφουν και ρωτάνε γιατί απαγούν τον κόσμο και τον πετάνε σε βαν.

Λεονάρντο Καβαλέτι

Έχουμε πεζές περιπολίες που ψάχνουν για πράκτορες της ICE και προειδοποιούν τους ευάλωτους στόχους για την παρουσία της ICE σε κάθε περιοχή. Έχουμε ανθρώπους που διαδηλώνουν και προχωρούν σε αποκλεισμούς. Συγκεντρωνόμαστε ως κοινότητα για να διώξουμε την ICE αλλά επίσης και για να φροντίσουμε τους εαυτούς μας. Έχουμε πολλά εστιατόρια και άλλα μαγαζιά που προσφέρουν δωρεάν φαγητό και άλλες υπηρεσίες, θεραπευτικές, μαθήματα αυτοάμυνας. Έχουμε ομάδες αλληλοβοήθειας που συγκεντρώνουν χρήματα και τα δωρίζουν σε εθελοντές για να αγοράσουν και να παραδώσουν φαγητό σε μετανάστες που φοβούνται να βγουν από τα σπίτια τους, να πάνε σχολείο, να ψωνίσουν, να κάνουν οτιδήποτε, γιατί έχουμε 2000 πράκτορες της ICE στην πόλη που ψάχνουν να απαγάγουν κόσμο.

Αυτές είναι οι βασικές δράσεις αντίστασης που κάνουμε εδώ στην Μινεάπολη και έχουν πραγματικό αντίκτυπο σε όλη τη χώρα και διεθνώς. Μας εμπνέει το γεγονός ότι όλοι κοιτάνε σε

Διεθνής συνάντηση

Ντέβιντ Στίγκερς

μας και μας στηρίζουν από όλο τον κόσμο. Είμαστε χαρούμενοι που σας κάνουμε περήφανους και συνεχίζετε κι εσείς να παλεύετε».

Ο **Ντέβιντ Στίγκερς** που συμμετέχει στο Συνδικαίο Οδηγών Δημόσιων Συγκοινωνιών στη Μινεάπολη, δήλωσε στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Έχουμε αντιμετωπίσει τους κεφαλοκυνηγούς μεταναστών της ICE που έστειλε ο Τραμπ στη Μινεάπολη και δολοφόνησαν τη Ρενέ Γκουντ και τον Άλεξ Πρέτι, αλλά, για να είμαστε ειλικρινείς, είναι ακόμη εδώ και κάνουν κρυφά τη βρόμικη δουλειά. Συνεχίζουμε να στηρίζουμε τις κοινότητες για να αντιμετωπίσουν αυτή τη λιγότερο εμφανή στους δρόμους παρουσία της ICE, αλλά και να δυναμώνουμε την παρουσία των συνδικάτων.

Η δικιά μας συμμετοχή είναι να μετατρέψουμε το κάλεσμα των No Kings σε οργανωμένη εργατική μάχη για να διώξουμε τον Τραμπ, να σταματήσουμε τον πόλεμο στο Ιράν. Κάνουμε προσπάθεια μέσα στη μεγάλη διαδήλωση να δείξουμε τη δύναμη και την ενότητα των συνδικάτων με ομιλίες και με πολλά πανό στον δρόμο. Συνεργαζόμαστε με κινήσεις μεταναστών και αντιρατσιστικές πρωτοβουλίες που αντιμετωπίζουν την ICE».

Είναι γεγονός ότι οι αγώνες τους εκεί και η προσπάθεια να ενώσουν τη νεολαία με την εργατική τάξη εμπνέουν παντού. Ιδιαίτερα αυτό ισχύει για το αντιφασιστικό κίνημα στη Γερμανία και στη Γαλλία που δίνει μάχες ενάντια στην ακροδεξιά απειλή. Καλεσμένοι στον Μαρξισμό 2026 είναι η **Κριστίβη Μπούχολτς** από την οργάνωση «Σοσιαλισμός από τα κάτω» της Γερμανίας και ο **Ντενί Γκοντάρ** από

Ντενί Γκοντάρ

Κριστίβη Μπούχολτς

την οργάνωση A2C της Γαλλίας. Να τι έγραφε ο Ντενί για τον αγώνα ενάντια στους φασίστες της Λεπέν:

«Μετά τον θάνατο ενός φασίστα σε μια οδομαχία στη Λυών, τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης και η πλειοψηφία των πολιτικών ρευμάτων στήριξαν... τους φασίστες. Πραγματοποιήθηκε μάλιστα ένα σχεδόν ομόφωνο λεπτό σιγής στη Βουλή. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, οι φασιστικές ομάδες πήραν την πρωτοβουλία να επιτεθούν σε χώρους της αριστεράς, σε LGBTIQ+ χώρους, σε τζαμιά... Ωστόσο, οι κινητοποιήσεις της Δεξιάς και των φασιστών στους δρόμους παρέμειναν εξαιρετικά μειοψηφικές.

Χρειάστηκαν αρκετές εβδομάδες για να αναπτυχθεί η αντίδραση στους δρόμους. Αλλά αυτό στη συνέχεια αποκρυσταλλώθηκε στις μαζικές διαδηλώσεις της 8ης Μάρτη (κατά του σεξισμού) και της 14ης Μάρτη. Σε πολλά μέρη η προεκλογική εκστρατεία της ακροδεξιάς αντιμετωπίστηκε

από κινητοποιήσεις των γειτονιών για να εμποδιστεί η διανομή φυλλαδίων, η αφισκόλληση κ.λπ. Η κινητοποίηση για τις 14 Μάρτη αποδείχθηκε αποτελεσματικό εργαλείο. [Τώρα] στόχος είναι να καλέσουμε σε διαδηλώσεις παντού στις 28 Μάρτη στο πλευρό του κινήματος No Kings στις Ηνωμένες Πολιτείες και όλων των χωρών που θα διαδηλώσουν εκείνη την ημέρα ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό, από το Λονδίνο έως την Αθήνα».

Το συλλαλητήριο στο Λονδίνο στις 28 Μάρτη ήταν συγκλονιστικό, ενώνοντας την αντίσταση στην ακροδεξιά, τον ρατσισμό και τον πόλεμο. Στο κέντρο της προσπάθειας για αυτή την ενωτική απάντηση βρέθηκε το αδελφό κόμμα του ΣΕΚ, το SWP της Βρετανίας που έχει μεγάλη παράδοση τέτοιων αγώνων. Καλεσμένος στον Μαρξισμό 2026 είναι ο **Άλεξ Καλλίνικος**, σύντροφος με πλούσια δράση ως ηγετικό μέλος του SWP εδώ και σαράντα χρόνια, αλλά και πανεπιστημιακός

Άλεξ Καλλίνικος

συγγραφέας πολλών πολύτιμων βιβλίων. Το πιο πρόσφατο είναι «Η νέα Εποχή της Καταστροφής», ένα βιβλίο που πιάνει το νήμα του μεγάλου ιστορικού Έρικ Χόμπσπρωμ και αναλύει την εικόνα του σύγχρονου ιμπεριαλισμού μέσα στις συνθήκες της μεγαλύτερης κρίσης από τον καιρό του Μεσοπόλεμου.

Στη δίνη της κρίσης έχει βρεθεί η Κύπρος με τις βρετανικές βάσεις να λειτουργούν σαν ορμητήρια για τις επιθέσεις του Τραμπ και του Νετανιάχου ενάντια στο Ιράν και στο Λίβανο. Και ο Μητσοτάκης και ο Ερντογάν έτρεξαν να κλιμακώσουν τη στρατιωτικοποίηση του «αβύθιστου αεροπλανόπου» στέλνοντας μαχητικά αεροπλάνα δίπλα στις φρεγάτες. Καλεσμένοι στον Μαρξισμό 2026 είναι σύντροφοι από την Κύπρο και την Τουρκία που θα μας βοηθήσουν να ξεδιπλώσουμε τη διεθμιστική απάντηση στην πολεμική κλιμάκωση. Όπως έγραφε ο **Ντίνος Αγιωμαμίτης**: «υπήρξαν άμεσες κινητοποιήσεις ενάντια στον πόλεμο και την συμμετοχή των βρετανικών βάσεων σε αυτό. Την Τρίτη 3 του Μάρτη καλέστηκε αντιπολεμική εκδήλωση στο θέατρο στον μόλο στη Λεμεσό. Το θέατρο ξεχείλιζε και ο κόσμος απλώνονταν και στο δασάκι γύρω-γύρω. Τα συνθήματα ξεκάθαρα:

Ντίνος Αγιωμαμίτης

«Σταματήστε τον πόλεμο – καμιά συμμετοχή στη γενοκτονία» «Κλείστε τις βάσεις του θανάτου». Ακολούθησε μια δεύτερη συγκέντρωση το Σάββατο 7 Μαρτίου στη Λευκωσία με πορεία από το Υπουργείο Εσωτερικών στο Προεδρικό Μέγαρο. Εκατοντάδες κόσμος συμμετείχε κάτω από το πανό με το σύνθημα: «ΕΞΩ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ – ΕΞΩ Η ΚΥΠΡΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ». Συγκεντρωθήκαμε έξω από το Προεδρικό, κλείνοντας τον δρόμο, και ακολούθησαν ομιλίες και καλλιτεχνικό πρόγραμμα με αντιπολεμικά τραγούδια. Την επόμενη μέρα, 8 του Μάρτη, που είναι η διεθνής ημέρα της γυναίκας, οι γυναίκες οργάνωσαν πορεία στο κέντρο της Λευκωσίας που ουσιαστικά μετατράπηκε σε αντιπολεμική εκδήλωση. Η οργή και η αγανάκτηση για τη στάση της κυβέρνησης Χριστοδουλίδου, που ουσιαστικά στέκει στο πλευρό του Νετανιάχου δεν πρόκειται να σβήσει».

Δηλώστε συμμετοχή στο τετραήμερο Μαρξισμός 2026. Ελάτε να ενώσουμε τις φωνές μας για να νικήσει ο Σοσιαλισμός τη βαρβαρότητα.